

KINH VỊ LAI PHÁP

— QUYỂN HAI —

VỊ LAI PHÁP

TỪ BI · KHAM NHẬN · BUÔNG XẢ · GIẢI THOÁT

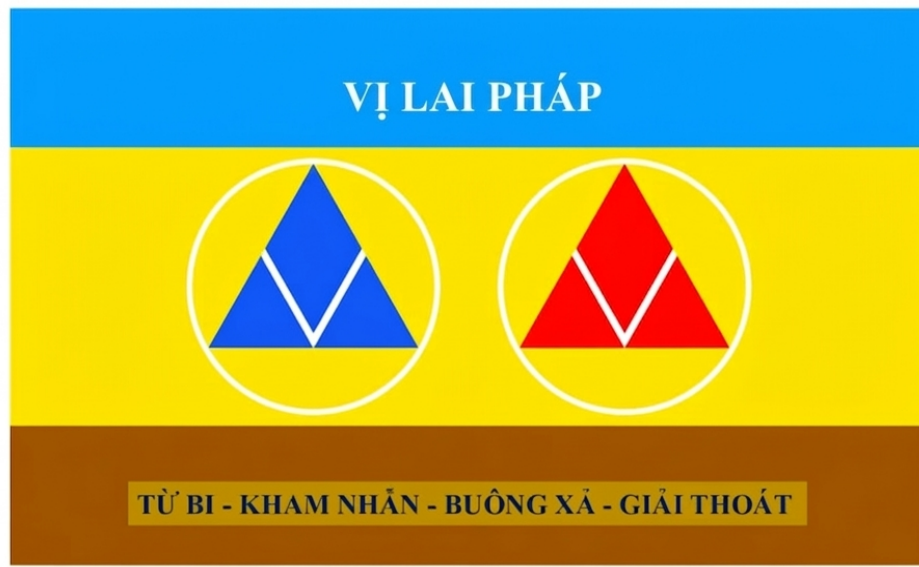
Tác giả: Nguyễn Thị Thanh Lan
(Pháp Danh: Đạo Sư Tịnh Vân)

LƯU HÀNH NỘI BỘ · 02/2021

KINH VỊ LAI PHÁP

QUYỂN HAI

**Tác phẩm viết: Tác giả Nguyễn Thị Thanh Lan
(Pháp danh: Đạo Sư Tịnh Vân)**

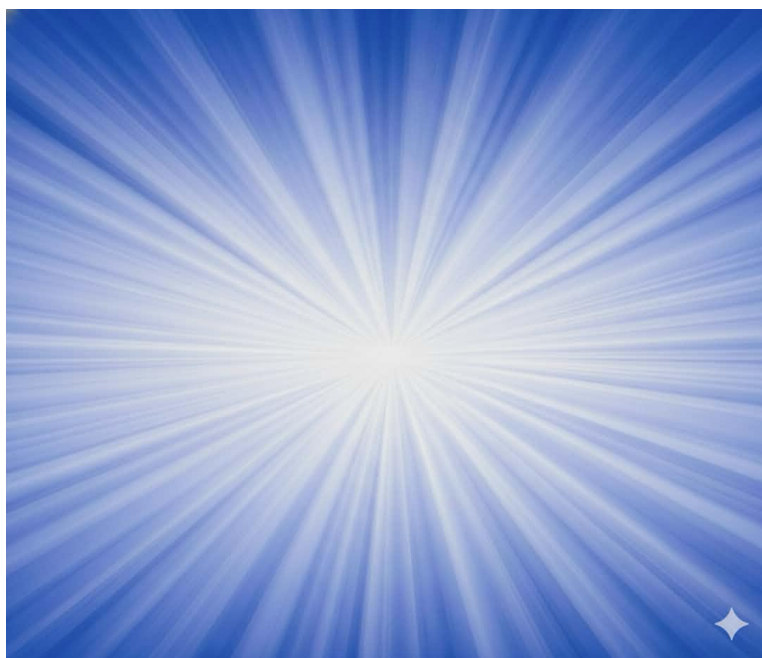
(Lưu hành nội bộ - 02/2021)

Đăng ký Bản quyền Tác giả:

Hai quyển - Quyển Một, Quyển Hai và Logo Vị Lai Pháp

VỊ LAI PHÁP

- Phương pháp Tu tập và Hành trì theo Chánh cách.
- Không tà mị- không mê tín.
- Nói “Không” với mọi loại hình quảng bá để “Chiêu tài, Tiến lộc”.
- Giữ gìn Sức khỏe- Giữ tâm an, hòa nhập cộng đồng.

***“SỰ ÁO VẢI CHỈ RÀNH NỂO ĐẠO
CHẲNG MUA VUI MÀ TẠO VƯỜN THIỀN
LỜI KINH SAU TRƯỚC LƯU TRUYỀN
DẪN NGƯỜI LẠC LỐI, XA ĐƯỜNG VỀ QUÊ !”
(ĐẠO SƯ TỊNH VÂN)***

BÀI CHÚ PHÁP MÔN

(3 CHUÔNG ... 3 MỖ ... LẠY 3 LẠY)

NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ VÔ CỰC
ĐẠI THIÊN TÔN

NAM MÔ ĐIỀU TRÌ KIM MẪU VÔ LƯỢNG ĐẠI
TỪ TÔN

VỊ LAI PHÁP PHÁP MÔN TỐI THƯỢNG
KIẾN TẠO ĐỜI ĐẠI LƯỢNG TỪ BI
DỤNG HUYỀN QUANG MÀ PHÁT LỆNH KỶ
ĐEM TÂM HUYẾT ĐÈN NGHÌ MAI HẬU

NAM MÔ THIÊN HOÀNG THÁI HẬU NƯƠNG
NƯƠNG

NAM MÔ LỤC CUNG LỆNH MẪU NƯƠNG
NƯƠNG

57. TU MAU- NGUỒN CỘI TA VỀ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
Đáo nhân gian giữa mùa nhiễu loạn
Trông chúng sanh thọ nạn mà thương
Đem thân vào chôn nhiễu nhưng
Gánh đời gánh Đạo- đôi đường ruổi dong !
Mượn chuông mõ theo dòng Thánh pháp
Lại hô hào quy tập hùng anh
Lên rừng xuống bể phân ranh
Khai hoang lập ấp, chỉ rành nẻo Tu !
(3 chuông...)

Cõi dương thế mịt mù sau trước
Ngọn đông phong thổi suốt bên đời
Xác đau hồn cũng rã rời
Đêm trường canh khóc phận người nổi trôi !
Giọt lệ rớt vào nơi Thánh địa
Cỏ hoa kia cũng hóa rừng Thiền
Chim kêu dưới nội trên nguồn
Nhớ lời nguyện cũ núi non ta về !
(3 chuông...)

Áo Thánh về qua thời nhiễu loạn
Sao nữ khoanh tay tựa chiếu Thiền
Bỏ mặc chúng sinh ngày giông bão

Mơ hồ nghe gió dậy bên triền !
Đem khí tiết mà xây Pháp đạo
Dụng tâm cơ mà tạo vườn Thiên
Non ngàn đợi khách hữu duyên
Câu Kinh tiếng Kệ xuôi miền non thanh !
(3 chuông...)

Nhắc ai kẻ hữu Danh hữu tướng
Chớ nên vì sắc tướng mà say
Khuyên người lắm lộc nhiều tài
Chớ quên chia sẻ những ai khổ nạn !
Thân hữu hạn- cuộc trần vay trả
Cứ luân lưu phúc họa liền tay
Giật mình tỉnh giấc rơi dài
Xác trong bể loạn, họa đày tâm cơ !
(3 chuông...)

Nay ngõ trước ơ hờ gió trẩy
Cỏ hoa kia cũng nảy tình xuân
Hoa cười bướm lượn phân vân
Thoắt trông tứ phía bão giông ngập tràn !
Loài hữu hạn nghìn vàng cũng giả
Có rồi không- đôi ngã chia phân
Đừng nên “Tham đó bỏ đấng”
Thủy chung một kiếp ở ăn mới là !
(3 chuông...)

Tâm Thánh khác tâm Ma là vậy
Dạ thẳng ngay chẳng lấy của người
Sẻ chia, trao tặng cho đời
Như gieo ruộng Phúc trên đôi Thanh lương !
Tâm cảm cảnh vô thường xoay trở
Thân lạc loài nửa chợ, nửa quê
Đêm dài sực tỉnh cơn mê
Sáng ra đôi áo- quy về non Thiêng !
(3 chuông...)

Mượn chuông mõ tu Thiền cho nhẹ
Lấy Kệ kinh Đạo thế chuyển đời
Lên non góp lá xây đời
Mượn câu Nhân nghĩa, khuyên người Nghĩa nhân !
Lòng vẫn nhớ Hồng ân Cha Mẹ
Buổi tạo sanh hóa độ gần xa
Chúng trần con Mẹ con Cha
Nhớ công sanh dưỡng hương hoa lạy châu !
(3 chuông...)

Xin “Kim Mẫu Tây Lâu” ấn chứng
Con nguyện Tu cho đoạn nghiệp trần
Đất trời đôi ngả phân vân
Con theo dấu Mẹ hồng ân nhiệm màu !
Người lấy Đạo làm đầu chuyển dịch
Con dụng Tu để tích tâm Thiền
Giữa đời tu Phật tu Tiên

Mượn lời Cha Mẹ mà khuyên cõi ngoài !
(3 chuông...)

Tu chẳng phải chờ mai hẹn một
Tu không phân kẻ tặc người thanh
Không vì sáng tối phân ranh
Giữa cơn nước lửa mà tranh phù đồ !
Tu là chẳng nghi ngờ phân biện
Tu là không ứng biến “Giả- Chơn”
Hiệp hòa hai cõi “Sắc- Không”
Dụng tâm bất biến mà trông duyên sau !
(3 chuông...)

Xin Cha Mẹ Ngôi Cao chứng chiếu
Cho con hiền chữ Hiếu chữ Trung
Nguyện cho Đời- Đạo viên thông
Mỡ chuông dẫn lối Phù không con về !!...
(3 chuông- 3 mỡ- lặp lại 3 lần...)

58. DÒNG THIÊN VỊ LAI

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Nếu một ngày mai còn gặp lại
 Tôi kể người nghe chuyện thác nguồn
 Tự thưở trần gian mùa bão dậy
 Đi về theo gió chướng mười phương !
 Thao thức nghìn đêm- sầu viễn cố
 Lạc xứ hồn đau mộng viễn trình
 Nhân gian thưở ấy như nhà lửa
 Điên đảo hồn linh cõi loạn trần !
 (3 chuông...)

Nghiệp khảo, nghiệp nhồi thê thảm quá
 Người khôn kẻ dại cũng lao đao
 Máu tang lãn khuất từng góc phố
 Được mất nhân gian tựa huyễn bào !
 Dịch bệnh vẫn lan tràn tứ phía
 Chiến tranh loạn lạc cứ theo sau
 Sợ chết lại đi vào cõi chết
 Cư trần sao nỡ để trần hư !
 (3 chuông...)

Mượn đất dung thân tàn phá đất
 Nương nhà khởi nghiệp để nhà tan
 Luân thường Đạo lý sao nỡ bỏ
 Nghĩa trước Tình sau cũng dỡ dang !

Đất nước “Bốn Ngàn Năm Văn hiến”
Con Hồng cháu Lạc đã vinh danh
Tiên tổ biết bao người ngã xuống
Xương máu ngàn năm mộng đất lành !
(3 chuông...)

Đứng giữa nhân gian mùa bão loạn
Trách kẻ hùng anh lỗi nguyện thề
Tài cao chẳng lấp bằng biển sóng
Chí cả rồi ra mộng dã hầu !
Núi hỏi Thần quân: Con sống mái
Binh hùng tướng mạnh chỉ cầu danh
Chân đạp đất bằng, khua tứ hải
Hùng cứ một phương- dựng lũy thành !
(3 chuông...)

Trí giả Hiền nhân- cơn nước đục
Sao chẳng chung tay lóng bụi trần
Quan cách Thân vương- ngày nắng lửa
Sao chẳng cùng nhau độ chúng nhân !
Lộ diệc tương tranh mà hủy diệt
Ngao cò chấp nhật tất hư hao
Sao chẳng dìu nhau qua bể thảm
Dựng lấy tình thương lấp mạch sâu !
(3 chuông...)

Thương hết một đời- Sư Áo Vải

Thao thức năm canh, dạ tủi hờn
 Thế trần đã chán trò may rủi
 Sư về làm bạn chốn thâm sơn !
 Mượn bức Phù điêu thời quá vãng
 Vay mảnh Hoàng y buổi nhiều nương
 Che mắt nhân gian lần dấu Pháp
 Dắt chúng theo sau vạm nẻo đường !
 (3 chuông...)

Giông bão chưa qua đầu đã bạc
 Dặm khách- phù vân cũng khói sương
 Tay vén mây mù qua vực khổ
 Tay lần chuỗi hạt giữ lòng son !
 Trước mặt sau lưng đầy nạn khổ
 Thương hết nhân gian- phụ chẳng đành
 Sư mở Am thiên- xa thị phố
 Cuộc đất trồng rau dựng đất lành !
 (3 chuông...)

Chuông mõ ngân nga hồi vãn độ
 Hương Thiền vọng thấu tận cao xanh
 Những mong thấp đuốc soi trần thế
 Dẫn độ Hồn linh thoát vọng trần !
 Mai nếu vượt qua hồi tảo phạt
 Mộng lại hoàn nguyên chốn Lạc bang
 Áo vải lui vào nơi Tịnh thất
 Hoa cỏ nhuần gieo khắp thế gian !

Còn lại một dòng Thiên vĩnh trụ
Hạt giống vườn Thiêng hóa đại ngàn
Vị Lai chuyên Pháp nương nguồn cội
Trời đất xưa sau cũng rõ ràng !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

59. TU ĐI DỊCH CHUYỂN MỆNH TRẦN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Chuông với mõ âm vang lời khai thị
 Mượn chiếu Thiên ta định trí rèn tâm
 Ở ngoài kia đời đạo vẫn tương tranh
 Ta gạn đục khơi trong tâm nẻo Đạo !
 Hồn ngơ ngác giữa chợ đời thịnh bĩ
 Cõi Nhị nguyên sáng tối vẫn phân ranh
 Cánh chim hồng sa vào bãi cỏ xanh
 Hoa với cỏ cũng lớn lên từ đất !
 (3 chuông...)

Máu cùng đỏ sao cứ phân giai cấp ?
 Giọt lệ nào chẳng mặn giữa trần ai
 Đêm trường canh nghe tiếng dế thở dài
 Ở đâu đó ngoài kia đầy nạn khổ !
 Cửa Thiên khép- lặng lẽ cơn gió trở
 Tâm người Tu sao có thể an yên
 Ta vui gì khi nhân loại đảo điên
 Con tao phạt vẫn triền miên chưa dứt !
 (3 chuông...)

Buổi trần thế suy vong- buồn muốn khóc
 Cuộc tẩy trần nước mắt với nhà tan
 Kia bão giông lan tỏa khắp trần hoàn
 Nợ dịch bệnh phủ một màu tang tóc !

Chưa biết sợ- vẫn bàn tay tạo tác
 Mùa đảo điên, lại điên đảo lòng trần
 Người giết nhau bằng vũ khí tối tân
 Cho máu chảy thịt rơi thành bể hận !
 (3 chuông...)

Kẻ ác vui khi hại người thủ thắng
 Thiện nhân cười khi trao tặng sẻ chia
 Kẻ quay lưng khi đồng loại lâm nguy
 Người đau xót khi thấy người hoạn nạn !
 Loài dã thú sẵn mồi làm miếng nhắm
 Máu chảy thịt rơi chen tiếng hổ gầm
 Người thân nhiên giết đồng loại của mình
 Thua chi loại thú hoang nơi rừng thẳm !
 (3 chuông...)

Chiếc áo khoác lên thân người hữu hạn
 Chỉ ấm thân- tô vẽ để mà chi
 Ngựa xe kia chỉ đỡ bước ta đi
 Sao phải tốn tiền muôn mà đổi chác ?
 Người đói khổ, kẻ màn trời chiếu đất
 Ta chẵn êm nệm ấm nở đàn sao
 Ta sẻ chia cho người bớt lao đao
 Thì an lạc đã là nguồn tạo tác !
 (3 chuông...)

Cơn bão phạt do đất trời chuyển dịch

Cũng vì ta tàn phá chẳng nương tay
 Nạo vét thu gom, đào đắp, dựng xây
 Chẳng tôn trọng luật vận hành vũ trụ !
 Thân biết đủ, nhường cho người mới phải
 Dạ mưu cầu san sẻ, chẳng thu gom
 Cửa cho đi là cửa ấy để dành
 Tâm biển lận là tâm gieo nghiệp dữ !
 (3 chuông...)

Kẻ gióng trống khua chiêng mong hùng cứ
 Người hô hào quy tụ khách Hùng anh
 Đem chí tài mà gánh vác non sông
 Đem sức vóc mà dựng xây đất nước !
 Lòng bòn xén là cội nguồn hao khuyết
 Cho dân nghèo, nước nhược- mộng cầu vinh
 Dạ yêu thương mong dìu dẫn chúng sanh
 Là xây đắp, làm giàu cho thế hệ !
 (3 chuông...)

Người Mục tử chốn trần miền lui tới
 Dầu trái ngang cũng chẳng đổi tâm từ
 Người vô minh chưa biết sửa, biết Tu
 Thương rồi giận, giận rồi thương- chẳng bỏ !
 Kinh với Kệ viết nghìn trang chưa đủ
 Mõ chuông kêu khản giọng chốn luân hồi
 Người bôi lem áo Đạo- vẫn yêu người
 Đòi hủy báng vẫn yêu đời chẳng bỏ !
 (3 chuông...)

Thương sanh chúng lìa vô minh chẳng đặng
 Bởi tiền căn mang nghiệp phải trả vay
 Ta nhẹ thân nhẹ nghiệp, nhẹ hình hài
 Mượn Đạo thể để đem rèn tâm thể !
 Đừng như kẻ lấy trần ai làm bệ
 Chỉ hô hào danh phẩm để cầu vinh
 Để kết bè kết đảng tụ quần hùng
 Đem máu lệ chúng sinh làm bệ phóng !
 (3 chuông...)

Sư Áo Vải bỏ trần ai chẳng nở
 Nguyện “Cải gia thành Tự” để độ sinh
 Chịu hẩm hiu cho rồi buổi điều linh
 Chịu lem luốc, bụi trần hoen sắc áo !
 Đem tâm huyết cứu người nơi biển khổ
 Dụng huyền quang mà soi tỏ đường mê
 Dắt dìu người qua ngàn dặm phong ba
 Về với Đạo- để nhẹ nhàng thân mệnh !
 (3 chuông...)

Lửa cháy đã mười phương- sao chẳng tỉnh ?
 Nước nguồn dâng, phố thị cũng thành sông
 Cuộc tầy trần tang tóc cả muôn dân
 Còn đầu đá, còn chiến tranh, sát phạt !
 Đêm thanh vắng ngậm ngùi nghe tiếng vạc
 Hồn u uyen cùng mưa gió song hành
 Trần gian là quán trọ- khách hùng anh

Mau tu tỉnh, kịp trở về cố quốc !
(3 chuông...)

Đêm thanh vắng mõ chuông cầu giải thoát
Vượt tràng mê- ta dìu dắt nhau đi
Bước dần thân cũng là bước hồi quy
Tu đi Bạn- để cho đời bớt khổ !
Tâm an định thì trí kia khai ngộ
Áo Thân vương làm rạng rỡ vườn Thiên
Ta cùng nhau trồng hoa đẹp, cỏ hiền
Cho cõi thế nên cội nguồn An lạc !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

60. LỤC CUNG GIÁNG BÚT (BÀI SỐ 02)

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Hồng trần bụi phủ, con ơi
 Mẹ tìm con Mẹ- chân trời rắng pha
 Áo xiêm lấm bụi đường xa
 Vì thương con trẻ Mẹ ra loạn trường !
 Sá gì trướng gấm lầu son
 Thiếu con lòng Mẹ héo hon từng ngày
 Gió từ muôn dặm đông đoài
 Gió qua Lục phủ đọa đày Mẫu nghi !
 (3 chuông...)

Lòng đau từ độ con đi
 Ngẫm dòng Quan cách mà thi lục trần
 Con ơi thế sự xoay giần
 Đắm trong bến đục bạc phần nghe con !
 Hồng trần cạm bẫy ngàn muôn
 Mẹ thương con đại qua tuồng bể dâu
 Áo trần thọ mệnh chẳng lâu
 Bàn tay tạo tác qua cầu đợc chằng !
 (3 chuông...)

Dừng chân đứng lại ơi con
 Lắng nghe lời Mẹ cung son vọng tìm
 Mây Tần dụi vợi ngàn muôn
 Nhớ con Mẹ gióng hồi chuông gọi ò !

Con ơi trong đục khéo dò
 Đùng sa ngõ tối lỗ dò trôi sông
 Vẩn vương chi nữa bụi hồng
 Khéo lo bồi Đức giữa dòng nhiều nương !
 (3 chuông...)

Xa nguồn cội lắm tai ương
 Con xa Cha Mẹ muôn đường đắng cay
 Mẹ buồn kể một bằng hai
 Con đau- Mẹ cũng đọa đày tâm can !
 Con ơi- lỗi đạo Quân Thần
 Cang thường chẳng giữ, nghĩa ân chẳng tròn
 Phúc Trời cho dẫu bằng non
 Trăng soi ngõ hẹp- tội con đã đành !
 (3 chuông...)

Cửu trùng công tội phân minh
 Con Cha con Mẹ- tội tình chẳng tha
 Mẫu từ thơ thần vào ra
 Con đi đày hết... Đọa sa mất rồi !
 Khi nào đứng đứng ngồi ngồi
 Lệ sa thành hạt châu rơi Lệnh bào
 Thiên hà sấm trời mưa gào
 Sấm vang Thành nội, sóng trào Đông Kinh !
 (3 chuông...)

Trần hồng đang buổi điều linh

Mẹ thương con mẹ tội tình ruỗi dong
 Áo xưa dù nhuộm bụi hồng
 Con ơi chớ để hồn không lối về !
 Đêm dài lòng Mẹ tái tê
 Con qua vực khổ hồn mê chẳng lia
 Danh Cha phẩm Mẹ ngôi Trời
 Con đem đánh đổi- một đời lưu vong !
 (3 chuông...)

Đêm trường lã ngọn thu phong
 Gió len trướng gấm, sầu đong dặm ngàn
 Công Cha con bỏ bên đàng
 Nghĩa Mẹ con phui, lỗ làng thân danh !
 Thương con Mẹ bỏ chẳng đành
 Theo con xuống thế, năm canh lệ sầu
 Má hồng đòi đoạn bẻ dâu
 Mẹ theo con trẻ qua cầu nghiệp duyên !
 (3 chuông...)

Ngậm ngùi nẻo tục đường Tiên
 Hồn quen xác lạ đảo điên vọng trần
 Đêm trường vắng tiếng chuông ngân
 Thương người lỗ bước sa chân chẳng về !
 Con ơi chuông gọi hồn mê
 Mõ kêu: Vực khổ đi về mãi chi
 Cửa Thiên “Lộc phẩm chi nghi”
 Con theo chân mẹ trở về non thiêng !
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

61. TU LÀ CỘI PHÚC

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đòi thịnh trị an nhà an nước
 Chẳng lo Tu tạo phước thân sau
 Mây trời ngàn dặm trắng phau
 Nào ai biết được ngày sau thảm sầu !
 Nghiệp tạo tác cơ cầu lắm nỗi
 Duyên sẵn chờ, gió trời thêm sau
 Nép mình như ngọn cỏ lau
 Bên triền chẳng biết nay sầu mai vui !
 (3 chuông...)

Mùa gió chướng mưa mai cũng nhọc
 Vẫn ngầy thơ kẻ khóc người cười
 Cửa ta muốn một nên mười
 Cửa người rẽ rúng, vàng mười cũng xoàng !
 Trời đến độ mưa ngàn chớp bể
 Vẫn lãng xăng, kẻ tới người lui
 Như bày kiến cỏ ngược xuôi
 Tha lâu đầy tổ cho rồi túi tham !
 (3 chuông...)

Mai đến lúc non ngàn sấm động
 Chốn nội thành cửa rộng nhà cao
 Tưởng rằng mưa gió chẳng vào
 Vất chân ngồi ngắm trăng sao một mình !

Đâu hay biết dân tình nhón nháo
Mặc thể gian nghiệp khảo, nghiệp nhồi
Bê tông cốt thép, vàng mười
Tưởng rằng an lộc an ngôi- kể gì !
(3 chuông...)

Đâu hay biết kỳ thi Khảo hạch
Chẳng chừa ai- sổ sách còn nguyên
Thị thành cho đến thôn hương
Trên ngàn dưới nội tang thương sẵn bày !
Chưa tỉnh thức, nghiệp dày vẫn tạo
Chẳng dừng tay- đại não trần miền
Làm cho nhân thế đảo điên
Chúng sanh thọ nạn, nghiệp duyên đảo đầu !
(3 chuông...)

Màn hủy diệt cơ mầu đã định
Cõi yên hà bất tịnh hằng lâu
Ngập ngừng một cánh chim âu
Trời cao đem mảnh Thiên thư giáng trần !
Đạo là phép Quân Thần tại vị
Bước tiên thân dẫn lối đưa đường
Trần ai sâu thăm tai ương
Đò neo bến đục vì thương phận người !
(3 chuông...)

Sư áo vải lui cui nhóm lửa

Thấp đuốc lên lần lựa khuyển đời
Ngày mai trong cuộc đời
Có ta có bạn khóc cười với nhau !
Đêm dẫu tối rồi sau cũng rạng
Thân có đau cũng ráng lo Tu
Hiền khôn chớ để hiền ngu
Tu trong tình tảo đường Tu mới tròn !
(3 chuông...)

Sư áo vải mang dòng Thánh cách
Mượn ngôi Trời nhủ khách trần dương
Lòng đau từ độ tuyết sương
Vẫn đem tâm huyết đo lường bể dâu !
Khuyển kẻ trước người sau hãy ráng
Tu- Tu đi để đoạn nghiệp trần
Mai ngày tịnh Cốt tịnh Căn
Hồn theo cánh gió tiền thân lại về !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

62. LÒNG TRI ƠN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đêm thanh vắng ngoài hiên mưa, gió dậy
 Đêm u uyen nghe gió trảy thềm không
 Giấc nào an nơi vắng lặng cô phòng
 Đêm biếng ngủ- bởi lòng người vẫn nặng !
 Con tảo phạt đất trời vang tiếng sấm
 Bình yên đâu trong gió bụi nhân gian
 Thân lưu vong, nhìn mưa gió liên hoàn
 Đau cuộc thế- nghe sấm tràn muôn hướng !
 (3 chuông...)

Đêm dương thế thấp đèn ta phiếm luận
 Đời phù du sao kinh động giấc Thiền
 Mõ chuông kia vẫn còn mộng an yên
 Hồn với xác sao mãi còn trần trở !
 Buổi hoạn lộ mù cay đôi mắt đỏ
 Giấc Công hầu như nắng trở đầu non
 Nắng mưa kia cứ nhuần gội, lưu liên
 Con sông thác nào có phân nguồn cội !
 (3 chuông...)

Đôi tay trắng qua phận đời nông nổi
 Bài học xưa tiền kiếp đã vội quên
 Chân bước đi qua lối cũ hằng quen
 Lại theo dấu đường mê về ngõ cũ !

Làn mây trắng trời xa về muôn nẻo
 Gió nương mây qua ngàn dặm sông hồ
 Gạn đục khơi trong- gió đẩy dòng xô
 Hóa thành giọt mưa trời nuôi sự sống !
 (3 chuông...)

Người sao chẳng là cội nguồn luân chuyển
 Chút Thiện duyên gieo mãi cũng thành rừng
 Chân lánh xa ngã lầy lội nhiều nhưong
 Tay tạo tác chỉ thêm nguồn Phúc lạc !
 Bàn tay trơn vén mây mù phận bạc
 Tâm thiện lành chỉ thọ nhận nguồn Chơn
 Lòng dạn lòng: Còn một chút Thiên lương
 Nguyên giữ vẹn, chẳng làm cho phai nhạt !
 (3 chuông...)

Đời bạc bẽo, chẳng vì đời mà bạc
 Người bội vong chẳng vong bội với người
 Đêm ba mươi ta thấp nển mà soi
 Ngày nắng lửa gọi mây về cho mát !
 Trả ơn đời- manh áo đời ta khoác
 Yêu thương người, quán trọ nấu Hành nhân
 Vay Mẹ Cha nguồn da thịt máu xương
 Ôn Tín chúng mười phương phò Nghiệp cả !
 (3 chuông...)

Ơn Thầy Tổ dặt dìu nơi xứ lạ

Ôn Đệ Huynh nương tựa buổi hàn ôn
 Ôn cội nguồn căn cốt vẫn theo chân
 Ôn Cha Mẹ Ngôi Cao thâm chuyển dịch !
 Ôn Xã hội rộng dung và chia sẻ
 Ôn tình làng nghĩa xóm buổi can qua
 Ôn người thân, ơn kẻ lạ người xa
 Ôn tất cả những gì ta nhận được !
 (3 chuông...)

Ôn vật cỏ nâng bàn chân ta bước
 Ôn ngọn rau đồng nội buổi cơ hàn
 Ôn bát cơm người xay giã, giần sàng
 Ôn cánh võng dịu dàng nương giấc mộng !
 Ôn ngọn gió mát lòng cơn nắng hạn
 Ôn hàng cây che bóng buổi trưa hè
 Ôn cuộc đời trên mỗi bước chân qua
 Ôn Xã hội, ơn Nước nhà bảo bọc !
 (3 chuông...)

Ôn ngọn gió chẳng trở thành cơn lốc
 Ôn mưa chiều- mây xám đuổi nhau bay
 Ôn vợ chồng con cái giữa trùng vây
 Nghiệp có nặng vẫn cùng ta sớm tối !
 Ôn mảnh áo sờn vai ngày khôn khó
 Ôn cảnh hoa trước ngõ dịu lòng đau
 Ôn nắng chiều còn rặng góc vườn sau
 Ôn ngọn nến đêm hạ tuần trăng khuyết !
 (3 chuông...)

Sự hàm ơn là cội nguồn chuyển tiếp
Cho thân này, thân nữa- đến thân sau
Ta nguyện Tu- dù xác mồi, lòng đau
Đề báo đáp nghĩa ơn đời sanh dưỡng !
Người Mục Tử quên cội nguồn, Thân tướng
Hóa thân làm áo vải- nhập trần cư
Lập vườn Thiên, khai hội gốc Thanh hư
Duyên mặc khải- mỗ chuông chờ chuyển tiếp !
(3 chuông...)

Ơn tri ngộ- Ta với Người một kiếp
Gặp nhau đây- làm Huynh Đệ đồng liêu
Ơn mỗ chuông Kinh kệ vén mây mù
Cho thế thế rõ đường Tu sau trước !
Cầu Lệnh Mẹ- Ngôi Cha nghìn muôn kiếp
Dẫn độ hồn con trẻ chốn trần lao
Nguyện thân này thân nữa- đến thân sau
Tu cho trọn- báo đền ơn viển Ngộ !!
(3 chuông- 3 mỗ- lặp lại 3 lần...)

63. TU LÀ NGUỒN CỘI CHUYỀN LUÂN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Biên niên sử theo chiều dài chuyền tiếp
 Dấu tích thời gian lặng lẽ di hành
 Ở đâu đó điệu trầm ca thê thiết
 Vẫn ngân dài- chuông mõ vọng hòa âm !
 “Đấng Cứu Chuộc” ngàn đời in Thập giá
 Cho nhân gian bừng sáng, rạng danh Người
 Trong bóng tối nhân loại còn theo dấu
 Thế trần ơi- sao chẳng tỉnh hồn mê ?
 (3 chuông...)

Tận cùng nỗi đau nhuộm màu máu lệ
 Là mặt trời lên cõi khác- dịu dàng
 Sau thảm kịch cứ như ngày tận thế
 Ánh trắng vàng soi trời đất miên man !
 Người thắng thoát quay nhìn bao chứng tích
 Những vết thương chưa liền sẹo- hàng hàng
 Vết xé lòng tim, vết cào ký ức
 Cho cánh đồng hoa cỏ đẹp mùa sang !
 (3 chuông...)

Người lê bước với đôi chân xiềng xích
 Người gục đầu trên ế trước nhân gian
 Vô minh hỡi- sao mãi còn dấu tích
 Của giống loài ngơ ngác tự hồng hoang !

Kìa thế giới văn minh và tiên bộ
 Đem trí khôn mà dẫn lối thang mây
 Bỏ đồng loại đắm chìm trong bể khổ
 Bước phù đồ lạnh ngắt giữa trùng vây !
 (3 chuông...)

Đêm sám hối vẫn vang hồi Kinh tụng
 Mõ chuông kêu khản giọng chôn luân hồi
 Đêm lặng lẽ những linh hồn vô vọng
 Đi về trong thẳm lặng dầu sương rơi !
 Sao chẳng tỉnh, hồn mê sao chẳng tỉnh ?
 Vẫn theo nhau ngõ tối- vọng mê đồ
 Về lối cũ, mịt mờ bao ngọn sóng
 Sóng tràn dương vẫn còn động hồn mê !
 (3 chuông...)

Và lại cứ theo nhau: Hồn với Xác
 Bóng với hình gắn bó bởi nghiệp duyên
 Hoặc đơn giản- chỉ “Tương thông cảm xúc”
 Hồn với ta cùng lên dốc, xuống triền !
 Bàn tay ấy đã quen dòng tạo tác
 Tâm thức kia chắt chứa những hận thù
 Và cứ thế- vòng luân hồi chuyển tiếp
 Trả rồi vay, vay trả cứ luân lưu !
 (3 chuông...)

Buông xuống đi- đừng nhắc lên chi nữa

Thả vọng trần theo cánh gió ngàn phương
 Chiếu Thiên đó mau lên- đừng lẩn lưa
 Mỡ chuông kia chuyển dịch gốc vô thường !
 Tâm có nhẹ thì nghiệp nhà cũng nhẹ
 Hồn có thanh mới thanh được ngọn nguồn
 Đường vạn lý vẫn “Mưa ngàn chớp bể”
 Chớ mang theo hành lý nặng ưu phiền !
 (3 chuông...)

Như sắc áo- lục trần theo bóng sắc
 Khởi từ tâm, tâm động- gốc trần hư
 Giữ tâm an là nguồn cội Chân như
 Ta ngồi xuống chiếu Thiên tu Đạo Thánh !
 Vị Lai Pháp- con đò chiều chuyển vận
 Đáo trần dương thời Đạo tận, Pháp vong
 Biến đau thương thành sức mạnh- muôn lòng
 Theo Chánh pháp để “Quy về nguồn cội” !
 (3 chuông...)

Chuông với mõ giữa đêm trường thống hối
 Vẫn âm thầm gõ cửa những buồng tim
 Đáo sông Mê- dìu dẫn khách trần dương
 Lìa nẻo tục để lánh xa đường dữ !
 Vị Lai Pháp- Đạo “Tuởng không mà có”
 Đạo như đời- đời đạo vẫn đồng Tu
 Tu đẹp đời, đẹp Đạo... Góc trần cư
 Tâm viên mãn- ấy Đạo Từ hiển lộng !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

64. THEO DẤU ĐÀI MÂY

(3 chuông- 3 mõ- Lặp lại 3 lần...)

Ta đã đến được tầng cao, cao hơn...

Nơi nhìn xuống cõi nhân gian đầy nắng, gió

Để biết buồn vui cũng chỉ là cảm thọ

Để thấy cái “Tâm” ta nhỏ bé giữa vô cùng !

Cảm ơn cuộc đời rộng lượng bao dung

Cho ta một khoảng trống giữa dòng tấp nập

Ta lùi lại, nép mình- trong thoáng chốc

Ngắm khách trần gian lũ lượt đi về...

(3 chuông...)

Nhân loại biến hình như ánh sáng mặt trời

Soi rọi, lan truyền- dẫn dắt và thiêu hủy

Như dòng nước mùa thu diễm lệ

Đến một ngày cuồng nộ dẫu trần ô !

Gió đuổi dòng chao, ngàn dặm sóng xô

Nhân loại đắm mình trong biển nộ

Lại dặt dứu nhau- chìm vào vực khổ

Kêu gào, than khóc, cuồng quay...

(3 chuông...)

Vẫn theo nhau- dòng đuổi, dòng xoay

Chẳng một phút giây dừng chân- đứng lại

Ta ở đó, nơi tầng cao gió dậy

Rồi gió qua- còn lại phút bình yên !

Vũ trụ có cuông quay rồi cũng đến lúc an nhiên
 Những cơn sóng cũng có ngày lắng dịu
 Chớ để tâm ta chẳng nơi nào bám víu
 Trôi mãi đến vô cùng, nơi bóng tối thăm sâu !
 (3 chuông...)

Dịch bệnh, chiến tranh, thảm họa... Vì đâu ?
 Bởi giữa lòng người còn quá nhiều bóng tối
 Để cơn bão phạt của đất trời muôn tuổi
 Theo bàn tay tạo tác, lại cuông xoay...
 Mây trắng mây đen vùn vũ- loay hoay
 Không có gió đất trời kia cũng tịnh
 Hãy làm ngọn gió xa tìm về miền vô định
 Để thấy cái viên dung, hằng hữu muôn đời !
 (3 chuông...)

Chớ để ta thành ngọn gió ngàn khơi
 Tìm kiếm, đuổi xô và hủy diệt
 Cho thế thế quay cuông, bi thiết
 Cho ngàn muôn sau còn hận kẻ tội đồ !
 Ta trải chiếu Thiên- mời gọi khách trần ô
 Hãy dừng lại- chớ theo chiều gió nổi
 Bước xiêu lạc khóc cười mông muội
 Bị cuốn theo, dòn đuổi... vội vàng !
 (3 chuông...)

Đêm dẫu còn dài- vẫn chuyền ò ngang

Lặng lẽ đợi chờ chuyến phát
 Đón đợi- khách trần miền xiêu lạc
 Chớ ngại ngần... Đò chuyển khách vô công !
 Vượt sông mê, qua sóng gió muôn trùng
 Về Bến Ngộ kiếm tìm duyên Vĩnh Giác
 Gió sẽ tạnh- và trời cao chim hót
 Hoa cỏ hiền cũng tắm mát hồng ân !
 (3 chuông...)

Vạn vật hồi sinh- mây nước phân vân
 Trời đất ấy âm vang hồi chuông ngọc
 Tâm vô nhiễm vô ưu thì chuyển dịch
 Cảnh tùy tâm- dịu nhẹ bước phù đồ...
 Chẳng làm đau một ngọn cỏ ven bờ
 Hoa cỏ ấy sẽ dịu dàng hương mật
 Để một ngày mai, trên lối đời phiêu dạt
 Ta bắt gặp nhau- cùng một lẽ Tri âm !
 (3 chuông...)

Nơi Tịnh thất vùng cao mây xám vẫn còn giăng
 Đêm lặng lẽ ánh trăng vàng biếng ngủ
 Chuông với mõ chợt trở mình run rẩy
 Bừng rạng đêm dài mộng muội, u linh !
 Hãy đến cùng ta- gió núi gọi mây ngàn
 Dầu sương tuyết vẫn dịu dàng tay Mẹ
 Đưa con tha hương một ngày tỉnh ngộ
 Vọng trời xa, lần theo dấu Mẹ Hiền !
 (3 chuông...)

Thiên hà kia mây phủ, gió ngàn phương
Vẫn lặng lẽ những lập trình chuyển tiếp
Nơi Cửa điện Mẹ chờ con mỗi mắt
Cõi luân hồi con trẻ mộng hồi quy !
Con đứng lên từ đở vỡ, suy vi
Mộng như người xưa lấp bằng biển sóng
Chiếc áo mong manh vọng trần khuấy động
Nguyện gìn lòng xa ngõ tối, đường mê !
(3 chuông...)

Đêm vẫn dài, ngày vẫn nắng lê thê
Bởi Tâm cách con người chưa đủ tịnh
Bởi giông bão theo nghiệp đời chuyển vận
Khách trần ơi- Tâm tịnh mới lìa mê !
Chuông mõ dịu dàng nâng bước con đi
Con tìm Mẹ giữa đất trời thao thức
Vọng hướng trời xa mịt mờ, lẫn khuất
Diêu cung ơi- Con trẻ nguyện quay về !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

65. MỘNG HOÀN NGUYÊN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Cửa Thiên còn khép- hoa đà nở
 Hoa nở bên hiên ấm dạ sâu
 Lòng hoa như khách tình chung đó
 Đợi tiếng chuông ngân Khúc Tịnh cầu !
 Nếp áo năm xưa còn khép kín
 Lòng đã lạnh dài như gió đông
 Mùa xưa hoa ấy còn khoe sắc
 Cội cũ còn trơ ngọn gió lòng !
 (3 chuông...)

Hoang hoài lòng ta như lá mục
 Đợi mãi nào xanh ngọn cỏ vàng
 Nguyệt đem xác lá nuôi hồn đất
 Cho đất hồi sinh- hóa đại ngàn !
 Cõi thế dung buồn như huyết mộ
 Hồn ta mưa gió một phương buồn
 Sử thi nhạt thếch từng con chữ
 Chuông mõ ngân nga- Lỗi ngọn nguồn !
 (3 chuông...)

Gấp sách- quay vào trong thấy Phật
 Nghìn vàng trang trải mộng Như nhiên
 Một nửa đời quen chưa thấu hết
 Bụt nhả nha cười giữa chợ đông !

Thì thôi khép lại hồn vĩnh cửu
 Xếp mảnh tàn y chôn bụi hồng
 Cuộc thế dẫu mang hồn lữ thứ
 Hơn giữa trần ai hóa kẻ nông !
 (3 chuông...)

Vó câu vọng tiếng nơi đầu sóng
 Nguyệt ảm- thêm không giấc chẳng an
 Thoảng trong nếp áo mùi hương cũ
 Đợi mãi nghìn năm mộng đá vàng !
 Thiên môn cửa khép- lòng chưa lặng
 Áo vải ngậm ngùi bên gió đông
 Chân bước đường quen lòng vẫn quạnh
 Còn biết mơ chi chôn bụi hồng !
 (3 chuông...)

Mai nữa đường xưa ta trở lại
 Áo vải thông dong hương cội nguồn
 Nhẹ bước chẳng làm đau cỏ dại
 Cõi Thiên tịch lặng bóng trăng suông !
 Văng vẳng bên tai hồi trống lệnh
 Mơ hồ chuông mõ mộng Hồi quy
 Thoảng trong nếp áo hương ngùi ngậm
 Mưa gió- sao lòng chẳng biến di ?
 (3 chuông...)

Cõi ấy thêm xưa rêu vẫn phủ

Bóng ngã vời trông dậm dậm dài
 Sương đêm lạnh buốt hồn lữ thứ
 Nguyệt ảm, thềm không- mộng với ai !
 Mang mang tiền kiếp... Hồi chuông vọng
 Xác gọi Tiên thân- lạc mấy trời
 Ngơ ngác đi về trong ảo ảnh
 Dậm ngàn non biển vẫn đầy vơi !
 (3 chuông...)

Áo gởi cành xưa chờ vóc hạc
 Mộng đảo Đài mây, giấc chẳng thành
 Hương cũ còn đau mùa dị phần
 Nặng lòng nghe gió chở mùa sang !
 Thiên môn cửa khép- người không thấy
 Sạn đạo đắng lòng khách viễn cư
 Nước rót trà châm- hương chẳng dậy
 Lạnh ngắt thềm đông giấc huyền hư !
 (3 chuông...)

Áo vải qua đời- cơn nắng lửa
 Được cũng đau mà mất cũng đau
 Buông tay- xót kẻ nơi đầu sóng
 Hồn gởi về đâu chốn bể dâu !
 Pháp thịnh- Nhân gian mùa hạnh lạc
 Đạo suy- thế thế buổi nguy nàn
 Kệ kinh như sóng trôi bèo dạt
 Chuông mõ ngân dài, giấc chẳng an !
 (3 chuông...)

Bảo đàn vẫn đó- đêm thâm lặng
Chuông mõ còn vang Khúc vọng cầu
Linh tử ngân nga hồi Kinh tụng
Gọi mời khuyên nhủ khách trần lao !
Tịnh thất an yên- Lòng chẳng động
Đâu muốn chen chân cõi huyễn bào
Những thương sanh chúng hồi tảo phạt
Lặng lẽ Sư vào chôn bể dâu !
(3 chuông...)

Đêm vẫn dài trôi- triều biến động
Người Tu đêm trắng, giấc nào an
Sanh chúng ngoài kia còn vọng ảo
Sao nữ mình ta tựa Bảo đàn ?
Vượt sóng phù trầm- khơi Pháp đạo
Rước kẻ phạm nhân dạo cửa Thiên
Ta- Khách nương nhau tìm nẻo sáng
Lối về Tịnh lạc gốc Chân truyền !!...
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

66. HỒI CHUÔNG TẾ ĐỘ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
Đêm lặng lẽ hồi chuông Tế độ
Gió ra vào than thở ngoài hiên
Lá rơi xao xác bên thềm
Lòng riêng thì cũng như đêm mịt mờ !
Thương nhân thế đường Tu đã mỏng
Nghiệp lại dày- ảo vọng mù xoay
Trần gian phúc họa liền tay
Buồn vui thì cũng loay hoay một đời !
(3 chuông...)

Sư Áo Vải đang ngồi hóng mát
Nghe tiếng người xao xác ngoài hiên
Thế nhân kéo đến cửa Thiền
Kẻ van người lạy- kẻ phiền người vui !
Người vãn cảnh nói cười hỷ hả
Kẻ tâm sâu- nghiệp trả nghiệp vay
Xa xôi tìm đến Phật đài
Cúi xin Tam bảo cứu rày mệnh căn !
(3 chuông...)

Này xôi oản lăng xăng dâng tiến
Nọ áo xiêm ản hiện gần xa
Hương đăng trà nước bày ra
Mõ chuông gióng giã, gọi ta gọi người !

Sư bất định đứng ngồi chẳng đặng
 Sóng trần dương kéo đến sân chùa
 Kẻ lôi kéo, người a dua
 Chỉ ông phỗng đá cười khà vuột râu !
 (3 chuông...)

Cảnh náo nhiệt hằng lâu mới có
 Cứ cười đi kéo bỏ hội này
 Người lễ lạy, kẻ chau mài
 Chỉ riêng xác Thánh loay hoay diễn tuồng !
 Chẳng áo gấm đàng đàn mà được
 Phải đâu là mượn xác cầu vinh
 Hương đặng trà nước linh đình
 Lỡ ăn cơm Chúa phải trình lễ cao !
 (3 chuông...)

Hồn mượn xác đem châu Lệnh chủ
 Duyên trăm năm- Xác thủ mình Rồng
 Thấp cao trên dưới đã từng
 Sá gì thực ảo mà phân biện hoài !
 Hoàng kỳ phát- Lệnh bài xung trận
 Chẳng ngựa xe thần tướng ứng hầu
 Sư mang áo vải đi đầu
 Dẫn thân vào cõi bể dâu cứu người !
 (3 chuông...)

Cõi dâu bể nhìn lui nhìn tới

Nghiệp đão đầu- chỉ thấy tang thương
 Người như khói sóng hoàng hôn
 Dập duềnh sóng cả, nay buồn mai vui !
 Buồn thì khóc, vui thì ca hát
 Sáng gieo trồng, tối gặt luân lưu
 Gieo không chọn giống thành hư
 Đến mùa giáp hạt về Tu cửa chùa !
 (3 chuông...)

Con chim khách a dua ngoài ngõ
 Gió âm ào- hỷ nộ khôn phân
 Đầu trên xóm dưới vang rân
 Vui đâu chúc đó, chẳng phân bãi bờ !
 Chùa với Bụt cũng là cửa giả
 Có lòng tin- Bụt hóa vàng ròng
 Áo xiêm lem luốc bụi hồng
 Lên chùa phủ bụi, lại trồng duyên sau !
 (3 chuông...)

Thương sanh chúng trần lao một hội
 Bỏ chẳng đành, giải tội không qua
 Sư về thấp ngọn đèn khuya
 Gọi người trên sóng, lên Chùa nghe Kinh !
 Chuông giống giả- nhân tình cũng động
 Lắng tai nghe rồi ngóng gần xa
 Dừng tay tạo tác, hơn thua
 Kéo nhau bỏ phố lên chùa tụng Kinh !
 (3 chuông...)

Tu một phút sửa Tâm một phút
Tâm nọ an thì nghiệp cũng dừng
Ngày mai xuống biển, lên rừng
Bỏ tâm sát phạt, vun trồng Thiện căn !
“Có làm mới có ăn” là vậy
Có tâm Tu mới khởi duyên lành
Thiện lương là của để dành
Bàn tay tạo tác cấu thành biển nơ !
(3 chuông...)

Tu phải nhớ là Tu cho trọn
Chớ lững lơ mà uổng đường Tu
Mai ngày bóng xế trăng lu
Đuốc Tuệ soi sáng, mịt mù cũng qua !
Chẳng hương khói Bụt nhà cũng chứng
Phật trong tâm- tìm mãi đâu xa
Sư ngồi một góc, cười khà
Chúng sanh Tu hết thì ta về Trời !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

67. TÌNH ĐỜI NGHĨA ĐẠO

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đòi như nước nguồn trôi ngàn phương lạ
 Ta chuyến đò tách bến ngân ngơ chiều
 Thân du tử ngậm ngùi trông bóng ngã
 Tưởng nhàn du- sao bỗng hóa tội đồ !
 Đòi lấp lánh bao sắc màu huyền hoặc
 Thực mà hư- hư thực mấy ai tường
 Người say tỉnh ru hồn theo bóng sắc
 Mảnh y bào lem lấm bụi tà dương !
 (3 chuông...)

Cơn gió nhẹ ru hồn trong thoáng chốc
 Bỗng trở mình quay quắt ngọn triều dâng
 Người sức tỉnh giữa loạn cuồng gió dạt
 Đêm trở mình hiu hắt ngọn đông phong !
 Bèo dạt sóng thương con thuyền lạc bến
 Ghé cùng nhau nương nhẹ bước đặng trình
 Ta với bạn cùng trên đầu ngọn sóng
 Đừng bỏ nhau- vô vọng bước độc hành !
 (3 chuông...)

Chiều Thiên ấy là bạn hiền gói sóng
 Đạo cùng ta chèo chống vượt giang hà
 Giác phù trầm chua xót, lệ lòng sa
 Ta có Đạo cùng đỡ nương dìu dắt

Ta có Đạo như người mù có mắt
 Như con thơ có Cha mẹ đồng hành
 Đạo dẫn đường chỉ lối vượt mê thành
 Về nẻo sáng cho xác hồn hội nhập !
 (3 chuông...)

Ngọn hải đăng dẫn con thuyền bão dạt
 Nép vào đây tìm bến đỗ bình yên
 Đạo soi đường chỉ lối khách trần dương
 Qua bến đục, tìm về phương nắng ấm !
 Người có Đạo chẳng mơ hồ ảo vọng
 Men giả trần chẳng làm đắm hồn thiêng
 Thoát thai từ nơi nguồn cội anh linh
 Nay có Đạo lại quy hồi cố Quốc !
 (3 chuông...)

Tâm chẳng loạn bởi mê mờ bóng sắc
 Chân chẳng sa vào ngõ lối đường gai
 Đạo cùng ta “Một với một là hai”
 Ta có Đạo- nghiệp quả “Hai còn một”!
 Vị Lai Pháp là cội nguồn chuyển tiếp
 Từ Ngôi cao các Linh tử hạ phàm
 Cuộc tẩy trần mũi giáo với rừng gươm
 Không có Đạo làm sao qua cho đặng !
 (3 chuông...)

Sư áo vải đã nghìn đêm giấc trắng

Nghìn đêm này, đêm nữa lệ còn sa
Thương thân mình vượt ngàn dặm phong ba
Chờ đợi khách- sao khách trần chưa tỉnh ?
Gôi đã mỏi, chân chôn, tâm bất định
Bởi giống nòi Thanh khí lụy trần ô
Tóc pha sương lem lấm mảnh dư đồ
Hoa Bỉ ngạn- sóng Liên trì cũng đắm !
(3 chuông...)

Buổi nhân thế suy vong buồn- buồn lắm
Mở chuông kêu khản giọng chẳng hồi thanh
Sóng phù trần che lớp lớp tai ương
Miền vĩnh lạc vùi giữa đêm bào ảnh !
Sao nữ bỏ mặc tình đời ấm lạnh
Nén bi thương lại dần bước đặng trình
Khách trần ơi- đừng để lỡ ngày xanh
Duyên điếm Đạo chỉ ngàn năm có một !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

68. LỜI CHUÔNG MỠ GỌI TIỀN THÂN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đêm đợi sáng- Người gọi người trên sóng
 Khúc du ca lạc giọng giữa triều âm
 Ai cùng ta qua hết cuộc thăng trầm
 Men giả tạm vẫn tê làn môi nhạt !
 Thật là ảo- và ảo trông cũng thật
 Dấu bụi hồng còn lẩn khuất thềm hoa
 Mộng triều thiêng như hương khói nhạt nhòa
 Nghìn đêm nữa- Nghìn đêm qua vẫn vậy !
 (3 chuông...)

Người khép mắt- Dấu hờn năm tháng đợi
 Người mơ màng... Chuông mõ gọi tiền thân
 Cuộc trần ai bày nợ giả nợ chân
 Chân với giả như nhau- cùng hiển lộ !
 Người ngơ ngác giữa một trời biển sóng
 Điệu trầm ca day dứt giữa mùa đông
 Đêm hoang vu nghe gió gọi tên mình
 Hồn vĩnh cữu đi về trên mắt ướt !
 (3 chuông...)

Hoàng triều hỡi- dấu Hồng ân chưa khuất
 Màu rêu phong nhuần gọi bước vân hài
 Đêm hoang vu nghe tiếng gió thổi dài
 Thương rồi giận- giận rồi thương chẳng dứt !

Dây tơ mảnh, tơ chùng, dây tơ đứt
 Cung đàn xưa lạc vận có ai nghe
 Tiếng tơ buồn day dứt giữa canh khuya
 Đêm biếng ngủ lạc cơn mê tiềm thức !
 (3 chuông...)

Chuông mõ vẫn ngân vang ngày trăng khuyết
 Tâm mê mờ, chuông mõ lạc đồng hoang
 Gió mang hương qua bể thẳm non ngàn
 Sương tuyết phủ, hồn xa đàng lạc ngõ !
 Chuông mõ gọi tiền thân- cơn nước lửa
 Tỉnh rồi say, say nữa... Đến bao giờ
 Áo Thân vương, ngai Thần tích còn chờ
 Sao còn đắm mãi bên bờ tục thế !
 (3 chuông...)

Hoa tiêu chọn hải trình nơi rốn bể
 Vượt trùng mê, cầu vạn loại hồi sinh
 Bước dời non lấp bể, bước phiêu linh
 Non biển đó đã nghìn năm chẳng đổi !
 Tâm bất định nào biết đâu nguồn cội
 Trí hoang mang chỉ lạc ngõ xa đàng
 Hồn u mê theo cuồng vọng đi hoang
 Thuyền đã khẳm, làm sao về chốn cũ ?
 (3 chuông...)

Đêm quán trọ nhớ nghìn đêm không ngủ

Bước viễn trình xiêu lạc chốn nhân gian
 Trả rồi vay- vay trả cứ liên hoàn
 Mê lại tỉnh, tỉnh rồi mê... Vẫn vậy !
 Chuông mõ gọi tiền thân- Người có thấy
 Hồn u mê theo chuông mõ tìm về
 Tiếng chuông ngân dìu dặt khúc giao thê
 Lời nguyện cũ Người ơi- Người có nhớ !
 (3 chuông...)

Chuông mõ nhớ tiền thân, buông chẳng nở
 Đêm trần gian thống thiết gọi hồn mê
 Lay tỉnh mau- lời theo gió ngàn đưa
 Khách trần hơi- Mau trở về chốn cũ !
 Nương chiếu Đạo vượt Thần phù cho lệ
 Mượn Kệ Kinh khai sáng nẻo đi về
 Mõ chuông kia chờ lay tỉnh hồn mê
 Đêm trần thế mịt mù kia cũng rạng !
 (3 chuông...)

Thôi huyễn hoặc vọng tìm nơi cõi loạn
 Bước phù trầm cũng hực hững, chênh vênh
 Tử sinh kia như mây gió buông rèm
 Mới còn đó, thoát đã thành thiên cổ !
 Chuông mõ gọi tiền thân- còn mấy nả
 Bóng chiều sang, giông bão vẫn song hành
 Đạo bên đời, dìu dẫn khách trần gian
 Chuông mõ gọi tiền thân- Cầu giải thoát !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

69. CÂU CHUYỆN NGÀN NĂM- NGƯỜI ĐI TÌM BÓNG

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Ngàn năm trăm luân- Người mãi đi tìm bóng
 Cay đắng ngọt bùi xót một khúc thương ca
 Vọng ảo đan xen, cũng thói đời biển lận
 Bóng ngã non đoài... Bạc trắng mộng phù hoa !
 Ngàn năm rời xa- cội nguồn ta bỏ lại
 Lang thang bên đời nghe gió gọi trùng dương
 Lạc cánh buồm xưa, tìm hỏi người năm ấy
 Chờ ai, ai chờ- Xao xát mặt hồ gương !
 (3 chuông...)

Ngàn năm tìm nhau- ngậm ngùi đêm vịnh sử
 Đuối bắt mệt nhòaì ta, bóng dạt dòng xa
 Giờ tỉnh giờ mê- kiếm tìm nhau giữa mộng
 Vọng hướng mây trời... Mây gió dậy can qua !
 Ngàn năm chờ nhau- ngàn năm, ngàn năm nữa
 Hỏi ta, hỏi người bao giờ hết phong ba
 Dấu ấn ngàn năm đau bờ môi lệ ứa
 Hình đây bóng đó- Gọi nhau ta tìm về !
 (3 chuông...)

Ngàn năm về đâu- lạc loài cơn viễn mộng
 Cõi yên hà mây phủ trắng chiêm bao
 Bao vọng tưởng chỉ làm đau mình cát

Bóng với ta cùng thân phận lưu đày !
 Ngàn năm tìm nhau- vẫn trường đồ viễn mộng
 Bóng đó hình đây mà cách biệt một trời
 Thân xác mượn đau vùi nơi cõi tạm
 Bóng vô hình cười khóc, để ngày trôi !
 (3 chuông...)

Ngàn năm tìm nhau- u uyên dòng lệ mặn
 Bước dong tìm xiêu lạc cõi trần dương
 Trong chéng choáng cơn say, hồn vô tận
 Về khóc cười bên gối... Mộng hà phương !
 Ngàn năm tìm nhau- sao mãi còn vô vọng
 Xác với hồn vẫn xa lạ vì đâu
 Đêm trần thế như chìm vào quên lãng
 Mỡ chuông kêu khản giọng chón giang đầu !
 (3 chuông...)

Ngàn năm tìm nhau- Người lang thang đợi bóng
 Lạc mê đồ, lạ lẫm mộng trần dương
 Sao chẳng thấy- Hồn kiếm tìm vô vọng
 Bóng về đâu qua muôn dặm trường đình !
 Ngàn năm tìm nhau- Người vẫn đi tìm bóng
 Đêm giả trần ngơ ngác mộng trần du
 Người đợi bóng dặt dìu nơi cõi tạm
 Vượt trùng mê lần nẻo sáng đi về !
 (3 chuông...)

Ngàn năm vọng tìm- bóng ơi ngàn năm đợi
 Bóng về đi cho hình bóng tương phùng
 Ở đâu đó, trên bước đường xa vội
 Mảnh y bào lại khoác buổi tà dương !
 Ngàn năm qua cuộc trâm luân chưa dứt
 Giữa mê đồ ta, bóng lạc trùng khơi
 Đêm trải chiếu, vọng trời xa thao thức
 Mõ chuông kêu khản giọng chôn luân hồi !
 (3 chuông...)

Để ngàn năm- Rồi ngàn năm sau nữa
 Bóng với hình lại tương hội cùng nhau
 Đêm trần thế vọng tiền thân lệ ứa
 Hồn ơi hồn- đừng để xác lao đao !
 Và Lạc khúc lại tuôn trào, khôn dứt
 Và mõ chuông lại khao khát hồi sinh
 Hình với bóng dìu nhau tìm giải thoát
 Cõi đi về hoa cỏ rạng Tiền thân !
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

70. NGƯỜI VỀ TỪ CỎI SÁNG

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Người từ cõi sáng về đây
 Thế trần đêm tối, bão vây còn nhiều
 Ngàn dặm xa vẫn đìu hiu
 Tay người độ lượng cầm gieo định đời !
 Đóa sen trắng đã tàn rơi
 Hạt còn giữ lại cho đời muôn sau
 Giống Từ bi đã khai màu
 Dịu êm lòng đất- mà đau mệnh Trời !
 (3 chuông...)

Xuân thu bao độ đổi dời
 Hoa rơi vào đất, lệ rơi vào lòng
 Dầu còn một chút dư hương
 Cũng xin gởi lại bên đường ruỗi dong !
 Trăm năm về chốn bụi hồng
 Ngàn năm chẳng đổi tác lòng ai oan
 Hồn Linh tử lạc nhân hoàn
 Vẫn mang nguồn cội dẫn đàng Hiệp sanh !
 (3 chuông...)

Thương cảnh hoa héo bên hiên
 Thương con nhận lẽ bên triền hoa lau
 Nắng mưa còn đợi mùa sau
 Nắng soi bóng chiếc- mưa sâu oan khiên !

Cõi trần chẳng hợp nhân duyên
Đêm năm nhớ khúc Triều thiêng ngậm ngùi
Còn ai chia ngọt sẻ bùi
Ai tri âm đó cho người tri âm ?!
(3 chuông...)

Tình ngàn năm- Duyên ngàn năm
Tơ chùng phím lỗi, cung trầm hư hao
Gió về qua cửa xôn xao
Thoảng trong nếp áo y bào còn vương
Hoa vàng còn chút dư hương
Gởi theo mây gió mười phương vọng tìm
Canh khuya gió ruổi muôn trùng
Hồn say hồn tỉnh- chập chùng biển mê !
(3 chuông...)

Nhân gian là cõi đi về
Bàn tay tạo tác tứ bề riêng chung
Áo xưa còn lạnh hơi đông
Mong gì ủ ấm, quạt nồng cho ai !
Ngu Công phá núi đi về
Nữ Oa đội đá vá trời chuyển luân
Nợ tài nợ sức, nợ công
Tay không tác sắt mà trông nổi gì !
(3 chuông...)

Hoa Sen lỗi mộng Liên trì

Nghìn sau còn nhớ câu thề thủy chung
 Chữ Tình, chữ Hiếu, chữ Trung
 Thương người áo mỏng đắm trong biển đời !
 Trời cao chi mấy a trời ?
 Đất sâu ngàn trượng... Chẳng nơi dựa kê
 Mong manh áo vải đi về
 Lặng nghe gió nổi bốn bề tịch không !
 (3 chuông...)

Đông tàn lạc ngọn thu phong
 Dịu êm thì cũng ra dòng huyễn hư
 Đợi Người- một mảnh Thiên thư
 Dấu trong nếp áo, buồn như nắng tàn !
 Câu Kinh nhớ cội hoa vàng
 Mỏ chuông dẫn bước, Lạc bang ta về
 Đêm tàn sực tỉnh cơn mê
 Rạng trời mông muội, trăng thề bên hiên !
 (3 chuông...)

Hoàng vương mộng giấc Tam thiên
 Áo trần gọi lại bên triền bể dâu !
 Ai đi đâu- Ai về đâu ?
 Cõi Thiên ghé lại khơi màu nhân duyên
 Mời nhau một chén trà Tiên
 Buông trôi vọng tưởng đảo điên tình đời
 Mượn chuông mõ hát à ơi...
 Ru Người một giấc bên trời Thanh thiên !
 (3 chuông...)

Cùng ta- Khách dạo cõi Thiên
Lặng nghe hơi gió bên triền lau thưa
Bỏ quên trần thế nắng mưa
Mượn lòng hoa cỏ mà đưa vị Thiên !
Ơn Cha Mẹ chôn non Thiêng
Dắt dìu con trẻ nơi miền lao lung
Ngày mai xuống biển lên rừng
Nhớ nhau chua ngọt đã từng sẻ chia !
(3 chuông...)

Người từ cõi sáng về qua
Buồn vui thì cũng là Ta với Người
Mượn chuông mõ nhắc câu thề
Chớ quên nguồn cội đi về ngàn năm !
Canh khuya xót phiền lệ đằm
Câu Kinh nhật tụng chuyển dòng Nghiệp duyên
Ngày mai xa biệt chiếu Thiên
Nhớ mang hạt giống Tịnh yên về trần !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

71. CHUÔNG MỠ GỌI HỒN MÊ

(3 chuông- 3 mỗ- lặp lại 3 lần...)
 Người trở về hoa cũng đã khép cánh
 Chiều rung rung, chiều lạnh gió cao nguyên
 Cánh nhận nào lẽ bóng vượt hoàng hôn
 Mây vẫn trắng- bụi tà dương chưa mờ !
 Hồn lạc lõng... hồn già từ phố nội
 Chốn đô thành xa lạ chẳng tình thân
 Người với người đem lộng giả thành chơn
 Như bóng nước long lanh mà huyền hoặc !
 (3 chuông...)

Đường vạm dậm- bước tìm cầu xa khuất
 Chốn thâm sơn gió núi trẩy thềm không
 Lòng ngậm ngùi, hiu hắt ngọn đông phong
 Reo vi vút... Hàng cây thông lã ngọn !
 Hồn như gió hoang vu ngoài ngõ vắng
 Biết về đâu qua ngàn dặm đặng trình
 Chẳng buồn vui, hoài vọng với niềm tin
 Bao mơ ước cũng chìm trong biển sóng !
 (3 chuông...)

Đêm thánh tích gốc Đạo đồng hiển lộ
 Dấu hài Tiên xao động bước đặng trình
 Đâu biết ngoài kia mưa gió song hành
 Hồn với xác du nhau vào tuyệt lộ !

Tâm đã loạn, trí mờ sa vực khổ
 Tỉnh rồi say- say tỉnh lộ hình dong
 Cõi yên hà thủ mệnh cũng suy vong
 Khi cái giả suy tôn thành Chính phạm !
 (3 chuông...)

Đêm tràn thế vẫn một trời gió chướng
 Gió thổi pha bao ước vọng nghìn năm
 Men giả tràn che lớp lớp tai ương
 Miền vĩnh lạc vui giữa đêm bào ảnh !
 Đêm có lạnh- đâu khác chi lòng lạnh
 Chí đã cùn, đường vạn dặm còn xa
 Ngọn hồng đăng qua bão táp phong ba
 Còn leo lét mà vẫn chưa chịu tắt !
 (3 chuông...)

Thương sanh chúng giữa dòng đời muôn mặt
 Bởi vô minh nên tạo tác chẳng dừng
 Bước quàng xiêng qua ngõ lối hang cùng
 Sa vực thăm kêu Trời- Trời chẳng thấu !
 Gieo rồi gặt là “Oan oan tương báo”
 Nghiệp đão đầu biết chạy trốn nơi nao
 Đêm thở dài- đêm cười khóc lao xao
 Ngày son phấn dấu che hồn huyễn hoặc !
 (3 chuông...)

Sư Áo Vải giữa lòng đêm u uất

Nén bi thương dìu dẫn khách trần gian
 Tiếng mõ chuông vang vọng khắp non ngàn
 Gởi theo gió qua sóng tràn biển lớn !
 Hỡi mặt thế tà gian cao hơn chánh
 Buổi tây trần tà chánh cũng ngửa nghiêng
 Hoa cỏ kia với rom rác chung thuyền
 Chờ gạn lọc mỗi giếng kia cũng thảm !
 (3 chuông...)

Sư Áo Vải mượn chiếu Thiên vượt biển
 Giữa dòng mê khuyến nhân loại lìa mê
 Mõ chuông kêu vang vọng lối đi về
 Xa- xa mấy vẫn kê bên chiếu Đạo !
 Con chim khách chốn sơn tuyền ảo não
 Tiếng kêu buồn vang vọng mấy tầng không
 Đạo vì ai trang trải chốn bụi hồng
 Sao chẳng thấy mây ai vì Đạo cả !
 (3 chuông...)

Chốn thanh sắc chớ lụy vì của giả
 Cõi huyễn hư muôn ngã cũng mê lầm
 Đêm trường canh chuông mõ vọng thanh âm
 Lần theo tiếng mõ chuông về cửa Đạo !
 Kính với kệ lắng lòng cơn khảo đảo
 Chiếu Thiên kia an định bước lưu vong
 Thân dầu chưa xa lánh chốn bụi hồng
 Hồn dầu thác vẫn về bên chân Phật !
 (3 chuông...)

Trời cho những đứa con Trời chẵn dất
 Rẽ mây mù cơn sóng thác gồm thâu
 Con Mẹ Cha- Cha Mẹ có bỏ đâu
 Dầu xa cách vẫn gần trong gang tấc !
 Hoa côi Phật cũng hoa đèn côi khác
 Đóa Thanh lương hương sắc cũng nhàn thanh
 Mượn chiếu Thiên khai Đạo- góp tinh anh
 Đem chan rải cho quần sanh khắp khắp !
 (3 chuông...)

Xin Cha Mẹ chứng lòng con sau trước
 Xin Tổ Thầy nâng đỡ bước con đi
 Chiếu Thiên kia con một dạ Tu trì
 Cho đạt Đạo để trở về cố quốc !
 Đem thanh vắng mõ chuông cầu giải thoát
 Nguyệt gìn lòng xa bến đục dòng mê
 Vọng trần buông- thanh thản bước đi về
 Bên Cha Mẹ- áo Quân thần giữ vẹn !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

72. TÌM VỀ TỰ TÁNH

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đêm trần thế ai ngồi nghe gió trút
 Gió lang thang hiu hắt dạo qua thềm
 Nghe núi đồi run rẩy dưới sương đêm
 Nghe gió núi lạnh căm chiêu chuyển tiếp !
 Thân khách trú như ngọn nguồn lau lách
 Đêm miên du nghe gió gọi tên mình
 Kể từ khi lạc bước chốn hồng trần
 Chưa trở lại- ngậm ngùi thương cố quận !
 (3 chuông...)

Mây vẫn trắng như lòng ai mười tám
 Trời vẫn xanh thuở mưa nắng giao mùa
 Chẳng bận lòng vì được mất hơn thua
 Sao cứ mãi bị cuộc đời vây khốn !
 Thương ánh nến giữa đêm dài sâu thẳm
 Đêm chưa tàn ngọn nến hãy còn chong
 Đợi chờ ai giữa đêm tối mịt mùng
 Tri âm đó- ai về qua bến hẹn ?
 (3 chuông...)

Lời nguyện ước lòng dặn lòng giữ vẹn
 Mảnh y bào gấp lại chẳng nhòa hương
 Đêm vọng cầu- qua nghìn dặm phong sương
 Về chốn cũ, hồn với ta hội ngộ !

Tương giang vĩ, Tương giang đầu... Viễn cố
 Mây còn bay- Ta, Bóng lạc nhau rồi
 Đêm trần gian buồn lắm thế nhân ơi
 Cánh sao rụng có về nơi Lạc quốc ?!
 (3 chuông...)

Nghe tiếng vạc kêu sương buồn muốn khóc
 Vọng canh khuya chuông mõ thức niềm riêng
 Đến bao giờ thanh thảo áo trần buông
 Hồn vĩnh cửu lần dư hương trở lại !
 Cuộc trần thế vẫn đang mùa quan tái
 Khách trần miền- cũng ngàn dặm điêu linh
 Thiên hà kia ơi Bóng có nhớ Hình
 Câu nguyện cũ lạc vào đêm nguyệt tận !
 (3 chuông...)

Áo ai trắng- buồn thế nhân bào ảnh
 Mộng đầm sương, sầu lạnh giấc cô phòng
 Đêm miên du nghe gió gọi tên mình
 Gió cũng lạnh như núi rừng u mặc !
 Lòng những tưởng Chân lý là tuyệt đích
 Mang ước ao hoài bão vượt trùng san
 Giữa đêm trần chỉ mờ mịt khói sương
 Người thao thức bên phố phường hoa lệ !
 (3 chuông...)

Men giả tạm ru hồn nơi rôn bẻ

Buổi nguy nàn suối lệ cũng thành sông
 Trót mang thân gán ghép chốn bụi hồng
 Thì trong đục cũng một dòng hư giả !
 Người lão luyện, kẻ đại khờ cũng thể
 Cuộc tầy trần khôn dại cũng ra ma
 Mảnh thuyền con vượt ngàn dặm phong ba
 Con gió nhẹ đỡ nương con thuyền nhẹ !
 (3 chuông...)

Bao vật chất vốn “Hữu hình hữu hoại”
 Tích cóp chi cho nặng gánh luân hồi
 Bả lợi danh mê đắm để hư đời
 Hoa với nguyệt cũng chỉ tuồng nhân thế !
 Lối thang mây, khách thường trần mê mãi
 Chốn giang đầu giông bão đợi thêm hoang
 Vọng lâu kia vẫn rục rở hoa đèn
 Âu cũng chỉ trò đời trong chén một !
 (3 chuông...)

Nơi Tịnh thất mõ chuông chờ vãn khách
 Chốn lâm tuyền hoa cỏ đợi Huyền cơ
 Nép vào đây- chiều lạnh lẽo, bơ vơ
 Mảnh khăn xảo choàng vai rồi sẽ ấm !
 Hồi chuông vọng mát lòng cơn nắng hạn
 Khách trần miền lơ đãng bước thong dong
 Cửa Thiền môn chẳng vướng mắc bụi hồng
 Tâm an định- hồn cũng về Lạc quốc !
 (3 chuông...)

Cuộc trần thế cứ như trò đuổi bắt
Gặt rồi gieo, gieo gặt cứ luân hồi
Nay dừng chân- tất dừng lại cuộc chơi
Chẳng tranh chấp, cũng chẳng màng thua thắng !
Ta quay lại trong tâm tìm Tự tánh
Như gương xưa lau rửa, lại sạch trong
Đêm ba mươi thì cũng thể trắng rằm
Hồn vĩnh cửu cũng về nơi Lạc quốc !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

73. VỌNG “TIẾNG CHUÔNG TỪ”

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Hoa ấy hương gieo âm cõi Thiên
 Chiều qua thoáng nhẹ phút bình yên
 Lòng như hơi gió qua thềm vắng
 Đợi tiếng chuông ngân điệu nhạc Thiên !
 Đời vẫn ngoài kia ách nạn nhiều
 Nghiệp trần vay trả... Phút đăm chiêu
 Từ trong tâm thức duyên nào khởi
 Vọng hướng trời xa một cánh diều !
 (3 chuông...)

Con trẻ bơ vơ chốn loạn trần
 Đi về ngơ ngác mộng phù vân
 Sống như đợi chết- duyên gì nữa...
 Một kiếp vô minh, kiếp bạc phần !
 Một sớm trời trong, nắng dịu dàng
 Thoảng trong hơi gió tiếng chuông vang
 Thiên môn dẫn lối- con lần bước
 Lặng lẽ hồi chuông nói dặm ngàn !
 (3 chuông...)

Giọt lệ nào rơi rất vội vàng
 Tìm trong hư ảo bóng thời gian
 Hương bay- vọng thấu trời Vô ngại
 Mộng dẫn con về chốn Lạc bang !

Con trẻ nguyên Tu hết một đời
 Lìa xa vọng ảo đắm hôn mê
 Ân phúc Ngôi Cao còn ghi dấu
 Chuông Từ vang vọng bước Hồi quy !
 (3 chuông...)

Linh tử- Trời cao xuống độ trần
 Mang theo hoài bão, gót phân vân
 Âm vang tiền kiếp còn ghi dấu
 Áo gấm cành Tiên cũng bạc phần !
 Nhân thế mê tiền, thích lợi danh
 Đường trần say tỉnh cứ đua tranh
 Dẫm đạp lên nhau mà kiếm chác
 Quên hết Đạo nghi, quên nghĩa nhân !
 (3 chuông...)

Chuông khánh nằm trơ một góc đời
 Bụi trần lem lấm, phấn hương rơi
 Kệ Kinh nhật thêch- Hồn dâu bẻ
 Xác tục đường mê bước rã rời !
 Chiếu bạc lẫn nhau vận rủi may
 Gồm thu lục quốc mới anh tài
 Thang mây khập khiễng trăm người nín
 Ngõ lợi mơ hồ khách vắng lai !
 (3 chuông...)

Tĩnh giác Nam kha mộng cũng rồi

Luyện lưu chi nữa- Bạn đời ơi
 Thiên môn sớm tối chuyên trì tụng
 Tiếng mõ câu Kinh rữ nợ đời !
 Thâm- Mệnh về cư nơi thảo am
 Nghe gió muôn phương chuyên dậm ngàn
 Cả cười một tiếng, tâm nào động
 Lạc khúc uyên nguyên... Ánh Đạo vàng !
 (3 chuông...)

Xa chôn phồn hoa, lánh thị phi
 Đường quang lối rộng- bước ta đi
 Chẳng màng tranh chấp hơn thua nữa
 Bỏ tính sân si- khỏi hận thù !
 “Hoạ hổ- Họa bì nan hoạ cốt
 Tri nhân- Tri diện bất tri Tâm”
 Thân này nhất quán, tâm thường trụ
 Hồn xác quang minh- nẻo Đạo tâm !
 (3 chuông...)

Mai có ai về qua ngõ cũ
 Nhớ chuyên lời tôi tạ thế nhân
 Cảm ơn khổ lụy rèn tâm thức
 Để biết trần gian nghiệp chướng chông !
 Trở giấc- mơ hồ đêm vọng niệm
 Hồi Kinh sám hối vọng tiền thân
 Mang mang ảo thức- Duyên nào kết
 Lại thấy ta về cõi Lạc bang !
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

74. TU LÀ BUÔNG XẢ VỌNG TRẦN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Mõ gọi thành Nam- vọng tứ bề
 Chuông rền ải Bắc, phá đường mê
 Ngẩng trông tứ chúng còn chưa tỉnh
 Lốp lốp ra đi... Máy kẻ về !
 Nghiệp đáo nhân hoàn tỉnh vẫn say
 Đêm dài nghe gió khóc lê thê
 Hồn ai mộ địa còn rên siết
 Xác lạnh nào quên cuộc khóc cười !
 (3 chuông...)

Giông tố muôn phương- mộng dã tràng
 Nhọc nhằn se cát, mặc thời gian
 Sóng xô bờ bãi trơ mình ốc
 Thương giấc phù sinh vọng đá vàng !
 Được mất hơn thua cũng phận mình
 Ngọt bùi xen lẫn với hư vinh
 Âu cũng trò đời trong chén một
 “Lộng giả thành chơn”- Mộng viễn trình !
 (3 chuông...)

Thân, mệnh nào qua Nghiệp “đáo đầu”
 Bê đời vay trả, mộng cơ cầu
 Đêm vọng tiền thân cay mắt đỏ
 Ngày tỉnh cơn say... Sóng lựa nhàu !

Sau trước cũng ta- trách lẽ nào
 Tiên thân hiện kiếp khác gì nhau
 Gieo gì gặt nấy- Tuồng dâu bể
 Nghiệp đáo nhân sinh... Nợ bạc đầu !
 (3 chuông...)

Chuông thức hồn mê cõi hõn mang
 Đừng gieo thêm nữa- Khách trần gian
 Mõ kêu vang vọng hồi Kinh tụng
 Cửa Đạo mong cầu nghiệp chóng tan !
 Đê đầu tam bái- vọng mười phương
 Đất trời minh chứng tác lòng con
 Nguyện xin cải hối, rèn tâm đức
 Cho trọn đường Tu chốn Lạc an !
 (3 chuông...)

Áo vải mong cầu giác Thiện lương
 Lòng son trang trải chốn Minh đường
 Hương bay vọng thâu “Trời Vô Ngại”
 Mộng gợi: Đê đầu “Quy Cổ Hương !”
 Thân này tuy có cũng hoàn không
 Mượn áo mà Tu ở giữa dòng
 Khởi trong gạn đục tròn một kiếp
 Lo chi chẳng thoát chốn bụi hồng !
 (3 chuông...)

Tu là buông xả hết vọng trần

Đi đến giữa đời nhẹ tợ không
 Chẳng đắm chẳng say vào sắc tướng
 Chẳng buồn chẳng lụy- tất thong dong !
 Cõi tục hồn sao chẳng đảo điên
 Mượn lời Kinh kệ xóa ưu phiền
 Chuông mõ ngân nga hồi văn độ
 Trở gót- lòng son vọng cửa Thiên !
 (3 chuông...)

Có được thân người quý lắm thay
 Tu đi chớ luyến cõi trần ai
 Mãn kiếp- Hồn xa rời tục thế
 Thực lộc chi nhiều cũng trắng tay !
 Còn thân hữu hạn trả đùng vay
 Tích đức tu nhân cứ miệt mài
 Chia sẻ làm đầy thêm ruộng phúc
 Nghiệp chướng tiền căn cũng chuyển xoay !
 (3 chuông...)

Trời đất ngoài kia có nói đâu
 Núi cao chẳng trách cứ hào sâu
 Luân hồi sinh diệt- Vòng tịnh tiến
 Xuân hạ thu đông... Thoắt bạc đầu !
 Chuông mõ ngân nga khúc vọng cầu
 Gọi người bốn biển với năm châu
 Thuyền Từ độ khách cơn làm lạc
 Sự tỉnh- Về đây với Đạo màu !
 (3 chuông...)

Buông xả- Tay trơn... Tề ngộ hề !
Nghìn vàng đánh đổi một tràng mê
Nhẹ thân nhẹ nghiệp, hồn lay tỉnh
Cửa Đạo mong cầu kiếp Vị lai !
Hương khói xa đưa vọng Cửu đài
Nguyên Tu cho hết một thân nay
Thân này- thân nữa... Nghìn muôn kiếp
Buông thả vọng trần theo gió bay !
(3 chuông...)

Áo vải đơn sơ- Nếp Đạo từ
Chẳng màng danh phẩm chốn trần cư
Con nguyện gìn lòng theo chánh Pháp
Xa ngã đường mê, thoát tội tù !
Nguyện cầu ân sủng tự Ngôi cao
Chứng lòng con trẻ điệu Kinh cầu
Mõ chuông sớm tối con trì niệm
Vọng tấu Diêu cung- Đến Mẫu từ !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

75. TU ĐI CHO NHẸ NGHIỆP TRẦN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Trần miền nổi dậy can qua
 Lặng nghe gió thổi trời xa mà buồn
 Gió giông cũng có ngọn nguồn
 Gió qua lau lách, mưa luôn rêu cao !
 Ngắm đời lẩn lộn vàng thau
 Trách chi sỏi đá lạc vào Tả cung
 Kéo nhau lập Hội Quán Hùng
 Nhiều nhưng cuộc thế, còn mong nổi gì !
 (3 chuông...)

Sơn cùng thủy tận biến di
 Đất trời náo động, kẻ chi cửa Thiên
 Mưa qua bãi, gió qua triền
 Lục trần chẳng bỏ cứ phiền, cứ lo
 Sông sâu bề cạn ai dò
 Ai đem dạ Thánh mà đo lòng trần
 Cộng trừ cho dấu phân minh
 Lễ công bằng ấy chẳng tình, chẳng ân !
 (3 chuông...)

Dầu cho nghiêng lệch cán cân
 Sẻ chia trao tặng- Nghĩa nhân trọn đầy
 Cùng nhau một cuộc sum vầy
 Thương con thuyền lẽ qua ngày bão giông !

Thềm cao xót ngọn gió lồng
 Cuộc vui nhớ kẻ buồn không dậm ngoài
 Nắng chiều đợi giọt mưa mai
 Mây trôi dậm vắng thương ngày gieo neo !
 (3 chuông...)

Cùng nhau một bữa cơm nghèo
 Chẳng quên khoai sắn mà đeo phẩm vàng
 Người về núi, kẻ lên ngàn
 Chẳng vì xa mặt cách đàng mà xa !
 Đất trời có dậy can qua
 Quét đi rơm rác, chừa hoa cỏ hiên
 Thiện lương cũng một mối giềng
 Bất nhân thì cũng một miền đọa sa !
 (3 chuông...)

Thảo am cũng chứng “Tam Tòa”
 Bởi Sư Áo Vải cũng là Thánh nhân
 Hoa cõi Phật rạng hồng ân
 Hương bay khắp cõi phù vân mịt mờ !
 Hoa với cỏ cũng đôi bờ
 Sánh vai một kiếp còn ngờ chiêm bao
 Đất trời ngàn kiếp, muôn sau
 Ngẫm trong quan tái mà đau dạ trần !
 (3 chuông...)

“Sinh vi Tướng- Tử vi Thân”

Sanh trần chớ để lục trần bôi lem
 Đạo Trời chủ vị Thiên lương
 Đắm chi sắc giới tuyệt đường vãng sanh !
 Cội nguồn là gốc Tinh anh
 Căn nguyên bốn tính chớ tranh phù đồ
 Trần ai “Một mắt mười ngò”
 Chân như chỉ một cuộc cờ “Trược- Thanh” !
 (3 chuông...)

Chiếu Thiên “Khử trược, lưu Thanh”
 Có Sư Áo Vải chỉ rành nẻo Tu
 Tu là khơi ngọn đèn lu
 Soi đường thập loại kể từ hiện thân !
 Tu cho nhẹ nghiệp tiền căn
 Tu cho áo Đạo chuyên luân mệnh đời
 Bốn Căn ở tại Ngôi trời
 Lạc vào tam giới buông trôi mình vàng !
 (3 chuông...)

Mõ chuông gọi khách trần hoàn
 Ngửa nghiêng sóng trược, mơ màng nữa chi
 Thuyền Từ đợi bước Thiên di
 Hồn mê chẳng tỉnh, Liên trì cũng xa !
 Xa nguồn cội vướng phong ba
 Mang thân vào chôn Người ta để buồn
 Bão giông cũng có ngọn nguồn
 Thuyền neo sóng cả ngàn phương- nghiệp đời !
 (3 chuông...)

Xin làm hạt giống Bồ đề
Nép vào cửa Đạo, hôn mê đoạn lìa
Bể trần gió dạt sóng xô
Mỡ chuông, Kinh kệ qua đò chuyên luân !
Áo trần mượn tạm qua truông
Chớ ham của giả mà buông phẩm Trời
Thiện căn nên dưỡng, nên bồi
Nẻo về Cực lạc “Phản hồi, quy nguyên” !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

76. ĐƯỜNG VỀ CÔI TỊNH

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Côi trần thế đang mùa gió dậy
 Kia bão giông xô đẩy ngàn phương
 Đất trời thảm họa tai ương
 Kẻ kêu người khóc, đoạn trường hai vai !
 Vai gánh Đạo thương ngày cam khổ
 Nương chiếu Thiên khai ngộ vô minh
 Gánh đời- xót mãi nhân tình
 Nhiều nhưng cuộc thế, hỏi mình mơ chi ?
 (3 chuông...)

Đêm thanh vắng- “Liễu tri hà sự”
 Chốn Nam giang sóng nự thềm cao
 Chẳng cần xương trắng máu đào
 Can qua dịch chuyển cũng đau lòng trần !
 Chuông với mõ ngồi gần bên Phật
 Khói hương bay tản lạc nghiêm đường
 Thoảng trong hơi gió mười phương
 Hồn ai than khóc bên đường trả vay !
 (3 chuông...)

Bát nước xáo thương ngày lam lũ
 Giác cơ hàn nhớ thuở phong lưu
 Đuổi nhau như thể đèn cù
 Kẻ sau người trước mịt mù ruổi dong !

Hoa với cỏ cũng dòng Tịnh cách
 Gió trắng kia cũng mạch hóa sinh
 Đùng như cỏ dạt thêm hoang
 Đùng như gió dữ chẳng phân bãi bờ !
 (3 chuông...)

Đường vạn lý lập lòe đen trắng
 Chốn thị phi mưa nắng song hành
 Hồn oan cuối bể đầu gành
 Nắng mưa đen trắng còn tranh nổi gì !
 Hồn bỏ xác đi về nẻo quanh
 Xác không hồn đất lạnh vùi thây
 Gọi nhau kíp tỉnh hội này
 Trước sau cho dấu một ngày cũng Tu !
 (3 chuông...)

Trời đất dẫu có vào kiếp nạn
 Cõi yên hà bể loạn đầu thai
 Gọi nhau- kẻ tỉnh người say
 Lên rừng xuống biển tìm Thầy độ sinh !
 Mượn áo Đạo qua tuồng dâu bể
 Nép vườn Thiên chẳng nệ vàng thau
 Mây trời muôn dặm trắng phau
 Khéo mà gạn đục, khơi màu chuyển luân !
 (3 chuông...)

Hồn mượn xác mới gần chân Phật

Xác không hồn tất bật dòng mê
 Rửa nhau hồn xác đi về
 Thiên môn mở cửa đón người hữu duyên !
 Hồn nương xác bề trần chẳng đắm
 Xác theo hồn vực thẳm nào sa
 Trăm năm trong cõi Người ta
 Biết Tu một kiếp vượt qua vọng trần !
 (3 chuông...)

Đêm an tịnh một vầng trăng tỏ
 Khách trần hoàn bên ngõ phân vân
 Xa gần vắng tiếng chuông ngân
 Lòng như hơi gió bên chân Phật đài !
 Tâm buông xả an bày cõi Định
 Dạ hiền lương tất Tịnh nghiệp trần
 Mõ chuông sớm tối ân cần
 Hiền nhân nối nghiệp Thánh nhân cũng là !
 (3 chuông...)

Thân sống thác làm ma cõi tục
 Hồn vô minh đọi xác chôn thây
 Gật gà hồn tỉnh hồn say
 Hồn lên hồn xuống- Dạ đài chuyển luân !
 Chuông với mõ dẫn hồn cõi khác
 Điệu Kinh cầu- Khúc nhạc Thiên không
 Hồn Linh theo dấu Đại đồng
 Vượt lên sóng trực thoát vòng trầm luân !
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

77. LỜI NGUYỄN NƠI BIỂN LỤY

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Ta nghe tiếng gió lùa qua hiên vắng
 Lạnh nào hơn cái lạnh ở trong lòng
 Khi nổi quạnh đã trở thành bất tử
 Cuộc đời này chỉ tồn tại mùa đông !
 Ta nghe tiếng trái tim mình rạn vỡ
 Đêm nhọc nhằn, hơi thở cũng giá băng
 Cả cõi thế cũng trở thành “chủ nợ”
 Nợ một đời... Ta trả mãi không xong !
 (3 chuông...)

Ta nghe tiếng hồn thiên thu réo gọi
 Trở về đi... Đã vỡ mộng luân hồi
 Thế gian ấy- những linh hồn tội lỗi
 Vẫn dật dờ trên dòng nghiệp nổi trôi !
 Đôi tay ngẩn vén mây mù sao được
 Dầu phong sương lem lấm mảnh dư đồ
 Cả cõi thế vẫn chỉ là kẻ lạ
 Ta một mình trên ngàn dặm sóng xô...
 (3 chuông...)

Lòng đã lạnh- biết làm sao để ấm ?
 Chí đã cùn, vực thẳm khác gì nhau
 Linh hồn kia rên siết đã hằng lâu
 Thì ánh sáng khác chi là bóng tối !

Ta nghe tiếng hồn kêu vang thống hối
 Mau mau lên... Vượt thoát nẻo luân hồi
 Áo trần kia mau cởi bỏ- hồn ơi
 Đừng bám nữa, cuộc trần bi thảm quá !
 (3 chuông...)

Hồn ngơ ngác lạc loài nơi xứ lạ
 Những “Nhân Danh” khoác áo, mượn thân người
 Múa mép khua môi tạo tác, đòi đời
 Cho cuộc thế trở thành trò đổi chác !
 Đêm thanh sử, vọng trời cao mà hát
 Xang- xù- xang... Bèo dạt chốn truông mây
 Xù- xang- xù... Mưa khóc, bão cuồng vây
 Xù- liêu- công... Trâm vàng rơi trên cát !
 (3 chuông...)

Áo Thanh lương lạnh buốt hồn lữ khách
 Phiến Băng tâm vùi dập chốn loạn trường
 Bước Phù đồ... Sao ngàn dặm thê lương
 Dòng Hữu pháp sao muôn đường rẽ rúng ?...
 Hồn gọi xác- từ thiên hà bão loạn
 Xác bấu hồn xác khóc... Lạnh hồn oan
 Nghìn muôn sau quên, nhớ chuyện trái ngang
 Theo mây gió hồn lại quàng biển lụy !
 (3 chuông...)

Trăng ngủi ngậm- sao lặn dò ngõ tối

Ngàn, ngàn năm... Thương hồn lạc dòng mê
 Mau mau lên- Đêm lạnh lẽo tư bề
 Mơ chi nữa... Nhân gian toàn kẻ lạ !
 Lòng tự nhủ: Tiếc chi đời hư giả
 Buông- buông đi cho nhẹ gánh phong trần
 Đừng để tâm “Đãi cát để tìm vàng”
 Vàng đâu có giữa trần gian khói bụi !
 (3 chuông...)

Đêm thanh vắng- lời Thiên thu réo gọi
 Ta vốn từ giòng “Thanh sử biên niên”
 Đến trần gian khơi dậy mối Nhân duyên
 Sao nữ để mối giếng kia đứt đoạn ?
 Thân có đau bởi “Hữu hình hữu hoại”
 Lòng chưa vui bởi phơi trải tà dương
 Tâm nào yên giữa nơi chốn loạn trường
 Duyên có mỏng, bởi vô thường còn động !
 (3 chuông...)

Lời nguyện cũ có lạc vào biển sóng
 Mang thân người sao bỏ khách trần dương
 Trăng nước kia dầu ngàn dặm thê lương
 Vẫn còn đó nhân duyên từ nguồn cội !
 Lòng lại ấm giữa một trời mông muội
 Mõ chuông kia làm bạn chốn nghiêm đường
 Người đứng lên- rao giảng khúc Thiên lương
 Cho thế thế Đạo đồng vang khắp cõi !
 (3 chuông- 3 mõ - lặp lại 3 lần...)

78. TU CHO ĐẸP ĐẠO, ĐẸP ĐỜI

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 “Thiên hà ngôn tai- Thiên hà ngôn tai”
 Hoa trên chiếu Phật rơi dài biển sâu
 Đất trời có nói gì đâu
 Bốn mùa tịnh tiến- nay sâu mai vui !
 Thế trần hỗn loạn tả tơi
 Thân người thọ nạn, bể đời trôi xa
 Trần dương là góc can qua
 Nổi trôi một kiếp- trăng tà chao nghiêng !
 (3 chuông...)

Trăng cũng thế- một dòng tịnh tiến
 Một góc đời ẩn hiện, trầm tư
 Đất trời có nói gì đâu
 Mà sao nhân thế muôn màu đổi thay ?
 Bởi tâm thế còn chưa an định
 Bởi nghiệp trần lúc thịnh lúc suy
 Bình an nhớ lúc suy vi
 Ngồi bên chân Phật nhớ khi lạc loài !
 (3 chuông...)

Ơn tạo tác muôn đời ghi dấu
 Đất trời kia mấy kẻ hàm ơn
 Kính thành cho đến Thôn hương
 Phẩm Trời ban phát đo lường được chăng ?

Từ vật phẩm hữu hình hữu sắc
 Đến muôn loài chẳng đặc thân danh
 Xa xôi- cuối bể đầu gành
 Cũng mang thân tướng dạng hình hữu vi !
 (3 chuông...)

Vạn vật cũng dòng đời hữu biến
 Thành, trụ kia rồi đến hoại vong
 Số phần sương khổ long đong
 Buồn vui hạnh lạc cũng trong mệnh Trời !
 Nhân tạo trước- hiện thời hóa Nghiệp
 Dòng luân lưu hoại diệt liền nhau
 Khéo gìn hạt giống mùa sau
 Đem gieo ruộng cạn, đồng sâu cũng hiền !
 (3 chuông...)

Hạt giống Thiện- Từ bi làm gốc
 Giống Trời sanh dạ ngọc gan vàng
 Thân xưa Chánh phẩm rõ ràng
 Xuống trần chớ để lỡ làng duyên sau !
 Áo Cha mẹ che đầu con trẻ
 Phẩm trần miền cũng Mẹ Cha ban
 Sắc Thần “Tế thể an bang”
 Đã “An” thì phải vững vàng trước sau !
 (3 chuông...)

Đừng ý thể mà câu Lộ phẩm

Chớ cậy quyền đánh đắm thuyền con
 Áo Quân thần- dạ sắc son
 Để cho bá tánh nhờ ơn Cửu trùng !
 Mưa mát mặt cội tùng nảy lộc
 Nắng khô da cật Cóc kiện Trời
 Bề dâu tứ phía đòi dòi
 Vẫn chừa một góc cho người hữu duyên !
 (3 chuông...)

Ôn Thánh chúa dẫn truyền Đạo pháp
 Nghĩa Quân thần tảo ác phò minh
 Trời cao đất rộng thình thình
 Khúc Triều Thiên vọng Anh linh Đại từ !
 Trời đất ấy kể từ vạn đại
 Giống “Hữu hình hữu hoại” tồn vong
 Tử sanh- Sanh tử xoay vòng
 Thăng thiên độn thổ cũng trong một đời !
 (3 chuông...)

Sao chẳng chịu học người thuở trước
 Lấy Nghĩa nhân Đạo đức làm đầu
 Để cho con cháu đời sau
 Noi gương Tiên tổ- cũng giàu nghĩa nhân !
 Theo chân các Hiền thần khắp cõi
 Lánh xa phường giả dối hư danh
 Tham quyền cố vị phân tranh
 Để cho sau trước hóa thành biển nhớ !
 (3 chuông...)

Loài vô đạo chực chờ xâm lấn
Giống hữu tình chữ Nhân cầu an
Tu đời, tu Đạo, tu Tâm
Tu cho sau trước ươm mầm Thiện chơn !
Cầu bách tìn tu hiền đãi sĩ
Xin nhơn loài đối trị tham sân
Yêu Nhà, yêu Nước, yêu Dân
Tình yêu thương đó là nhân Đại Từ !
(3 chuông...)

Mai cuộc thế trời yên bể lặng
Bởi tâm người cũng lắng bụi bùn
Gieo Thiện nghiệp gặt Hồng ân
Lần theo dấu Pháp- một rừng cỏ hoa !
Mai Chơn cách một tòa hiền hiện
Đất trời kia tịnh tiến hiền hòa
Bụt đây thì cũng Bụt nhà
Đóa Thanh thiên rạng gần xa cõi người !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

Ngày: 14/11/2021

“Thiên hà ngôn tai ? Tứ thời hành yên, bách vật sinh yên. Thiên hà ngôn tai ?” (Khổng Tử)

79. MỘNG HÓA SINH

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đêm gõ cửa ngõ mộng lành thoáng hiện
 Giác hôn trầm chưa dứt- mãi lòng đau
 Ta ngàn xưa rồi ta nữa... Ngàn sau
 Về đâu đó- cơn mê dài chẳng tỉnh !!
 Manh áo vải ngày đêm ta vẫn dệt
 Cỏ hoa hiên ta trồng ở ngoài hiên
 Giọt mưa trời ngọt mát rửa tâm kiên
 Đêm thiền định- hồn Vô vi nhập thể !
 (3 chuông...)

Ngẫm đời người có khác chi nắng xé
 Đông sang đoài- Rồi bóng ngã đầu non
 Bám làm chi cái giả tạm thêm buồn
 Tu đi bạn... Cho ngày mai bớt khổ !
 Trời đất ấy vẫn đang mùa phẫn nộ
 Nghiệp duyên nào đeo đẳng tự tiền khiên
 Nay “Đáo đầu”- nghiệp quả với tai ương
 Bao trùm cả nhân gian- Mùa loạn thế !
 (3 chuông...)

Khi Thần chết lang thang, cười bên gối
 Chưa tàn đêm hôn đã vội rời xa
 Bỏ trần gian đầy bão táp phong ba
 Bỏ ước vọng, khát khao còn cháy bỏng !

Có quay lại nhìn nhục thân ngã xuống
 Chỉ hồn đau- một kiếp chẳng “hồi đầu”
 Mãn báo thân nghiệp chướng vẫn nguyên màu
 Tay tạo tác... Lại chồng thêm nghiệp nữa !
 (3 chuông...)

Mỗi Ngũ dục du hồn vào tuyệt lộ
 Giác Hoàng tuyên hồn theo gió mây đưa
 Lại lang thang về ngõ cũ, nhà xưa
 Hồn quanh quẩn biết bao giờ siêu thoát !
 Quay đầu lại- đòi cao chim vẫn hót
 Cỏ hoa hiền vẫn tươi nở ngoài hiên
 Bàn tay ta từng trái, vương phong sương
 Tâm bất định- Trần gian thành loạn cảnh !
 (3 chuông...)

Tấm áo vải sá chi mùa nóng lạnh
 Bước khoan hòa sỏi đá cũng cầu thân
 Đêm trần gian khó ngủ bởi tâm sân
 Trăng khuất dạng bởi mây Tần gió Sở !
 Lòng chao đảo bởi cuộc đời vẫn nợ
 Trí mê mờ bởi còn đắm thân danh
 Áo Hoàng thiên chẳng che nổi phù vân
 Đời vẫn loạn bởi khách trần mê mãi !
 (3 chuông...)

Cõi trần ấy kể từ khi vạn đại

Vẫn còn nguyên dòng tịnh tiến phân kỳ
 Hóa loạn trời, loạn đất kể từ khi
 Lòng tham nổi- nhân gian thành bể khổ !
 Hoàn cảnh ấy du mình vào tuyệt lộ
 Nếu tiền khiên chẳng chèn ép người ta
 Lòng sân si- tâm Thánh hóa tâm ma
 Vàng có thiệt, cũng hóa ra bùn đất !
 (3 chuông...)

Chuông mõ gọi âm vang nguồn giải thoát
 Kệ Kinh như lời Cha Mẹ bên lòng
 Trở về đi, đừng luyến mãi bụi hồng
 Mau mượn Đạo dẫn đường nơi hạ giới !
 Tâm có Đạo chẳng xa rời Chánh bệ
 Lòng Tịnh an chẳng lạc ngõ đường mê
 Bão giông kia- thuyền nhỏ dễ đi về
 Khuân vác nặng tất ngã nơi lâm bụi !
 (3 chuông...)

Chiếu Thiên đó nhẹ lòng đem gió nổi
 Mõ chuông kia thanh thảo mộng Hồi quy
 Cõi nhân gian sống gửi, thác lại về
 Đừng luyến mãi- đắm mình trong biển Nghiệp !
 Tâm buông xả thì loạn trần chẳng tiếp
 Hết tham cầu thì cũng hết sân si
 Chỉ gieo trồng Thiện nghiệp- có hề chi
 Giông bão đến rồi đi qua ngoài ngõ !
 (3 chuông...)

Tâm tán loạn nên vọng trần xô ngã
Lòng chấp mê mưa gió vẫn song hành
Đứng bên đời- nhẹ bước ngắm trời xanh
Thì giông bão trần gian đâu vương nữa !
Tâm vẫn loạn nên bờ mi lệ ứa
Lòng vẫn đau nếu luyện mãi dương trần
Chôn bụi hồng đầy ái ó, tham sân
Ta rũ bỏ- Tất gần bên chân Phật !
(3 chuông...)

Nay tỉnh thức- con tìm đường giải thoát
Mượn chiếu Thiền con chuyển hóa Nghiệp duyên
Xin Mẹ Cha từ “Thượng Cõi Hóa Sinh”
Chứng lòng trẻ- nguyện “Quy Về Nguồn Cội” !
Xin Giáo chủ- Đấng “Hoàng Khai Đại Độ”
Xin Cửu Huyền, Tông Tổ thấu lòng con
Xin Thầy, Cô Vị Lai Pháp chứng minh
Cho con trẻ lòng thành Tu chuyển nghiệp !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

80. KHÚC CHUYỀN LUÂN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

Vẫn thương mùa năm cũ

Vẫn tiếc ngày vui xưa

Người như ngọn gió xa

Vào ra không cầm giữ !

Mây ấy tụ rồi tan

Một trời không vẫn đó

Người theo dấu phong trần

Đỉnh triều thiên rụng vỡ !

(3 chuông...)

Ta xếp ngàn cánh hạc

Thả bay về non xanh

Mang theo bao điều ước

Quay lưng phụ chẳng đành !

Cuộc hồng trần chuyển dịch

Ngày vui chẳng dài lâu

Gió qua chiều tĩnh mịch

Vẫn cội cành lao xao !

(3 chuông...)

Loài bướm đêm rũ cánh

Đóa hoa chiều vội rơi

Sắc hương về đất lạnh

Còn luyến mãi khung trời !

Người như cơn bão rớt
Đi qua ngày phong quang
Bụi trần theo cơn khát
Vẫn còn mơ đá vàng !
(3 chuông...)

Áo xưa buồn phai sắc
Hồn ai vời non cao
Dấu bụi hồng rơi rớt
Khách trần hồng lao đao !
Đắng lòng thân Mục tử
Sa vào cõi hỗn mang
Đến đi buồn ủ rũ
Hồn theo gió truông ngàn !
(3 chuông...)

Hoa nào chiều năm cũ
Nên trái sầu xuân nay
Lòng nào thôi đã phụ
Trái còn xanh một đời !
Buồn thương một kiếp người
Lao lung ngày nắng hạ
Theo đời buôn giả trá
Gặt hư hao một đời !
(3 chuông...)

Chuông mõ gọi Tiên thân

Kệ Kinh nhờ mai hậu
 Thân về gởi chiếu Thiên
 Hồn xa rời vực khô !
 Áo xưa chiều phai sắc
 Lòng vẫn còn thủy chung
 Thân này mai sống thác
 Hồn theo dấu muôn trùng !
 (3 chuông...)

Đến đi lòng chẳng bận
 Khóc cười dạ chẳng nao
 Cuộc hồng trần chẳng vướng
 Thì đâu nợ thân sau !
 Chiếu Thiên ta ngồi xuống
 Quên vọng trần lao xao
 Câu Kinh ngày tịnh tiến
 Dẫn hồn theo mây cao !
 (3 chuông...)

Gắm nhung hồn chẳng luyến
 Thân nay lụy lẽ nào
 Tiếng cội nguồn vẫn gọi
 Đêm- bên bờ trăng khuya !
 Vẫn âm vang tiền kiếp
 Mơ hồ theo gió đưa
 Áo nâu sòng ta khoác
 Âm lòng đêm gió mưa !
 (3 chuông...)

Rẽ đường quang ta bước
Lang thang đến cửa Chùa
Trăng đêm dầu hao khuyết
Cõi Tịnh cầu chẳng sai !
Áo vải chiều chuyển hóa
Hồn xưa hóa Tịnh đài
Mai ngày- Duyên kết Quả
Lại quy về Thiên nhai !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

81. RỪNG MÊ- BIỂN NGỘ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Mây xám phủ chiều nay trên đất lạnh
 Ngọn lửa hoả thiêu cuộn cuộn một trời
 Chưa kịp đổi thay đã hết một đời
 Thân xác mục, hồn có rời vực khổ ?
 Khách hồng trần đến, đi từ viễn cố
 Đắm mình trong lặng lẽ khói sương lay
 Ước vọng một đời theo gió ngàn bay
 Như hạt cát giữa lòng tay vụn vỡ !
 (3 chuông...)

Trước mặt sau lưng chỉ còn gánh nợ
 Nợ đời này, đời nữa trả vào đâu
 Cõi luân hồi được, mất cứ theo nhau
 Trước mặt sau lưng chẳng gì bất biến !
 Quả vị nghìn năm ngỡ là tịnh tiến
 Vàng kia rơi xuống cát hóa nên bùn
 Sao chẳng cân phân giữ lấy mình Ròng
 Để lem luốc áo xiêm người Chín bệ !
 (3 chuông...)

Bởi nông nổi mới sa vào biển lệ
 Cuộc tầy trần chua xót mộng Thân vương
 Gió ngàn xa thâm lặng giắc miên trường
 Đêm thao thức- ngậm ngùi thương phận bạc !
 Xác mục ruỗng còn chưa tin sống thác

Hồn điêu linh ngơ ngác mộng giao thời
 Đêm trường canh hiu hắt giọt sầu rơi
 Ai khóc đó- mà lệ nhòe trên giấy !
 (3 chuông...)

Ngẫm cuộc thế mà đau lòng biết mấy
 Mới gần nhau đã thấy biệt nhau rồi
 Buổi tây trần chống đỡ cũng mòn hơi
 Con tảo phạt du người vào tuyệt lộ !
 Sao chưa tỉnh- hồn vẫn mê từ độ
 Áo Quân vương khao khát mộng Liên thành
 Giác Công hầu nắng đẹp với trời xanh
 Chân rẽ bước, tay lấp bằng biển sóng !
 (3 chuông...)

Gieo phải gặt- tuồng đời như trái đắng
 Có đắng cay ngon ngọt cũng ta trồng
 Bàn tay ta thu phát chẳng cân phân
 Mai mùa lỗi- bão giông chờ trước mặt !
 Trăng có rạn, cũng đến ngày nguyệt khuyết
 Hoa dầu tàn, rồi cũng đến mùa sau
 Lòng ân cần, hoa cỏ rạn thêm cao
 Tâm bất biến- mỡ chuông chờ bên gôi !
 (3 chuông...)

Cửa Thiền mở, đón người nơi Pháp Hội
 Nén tâm hương thảo thức giữa Nghiêm đường
 Bụi trần ai đâu ở chốn Am Thiền

Khi vọng niệm chẳng len vào tâm thức !
 Dầu bề khổ có ngàn cơn sóng trược
 Bão giông rồi cũng lặng- nếu lòng an
 Đòi cho ta thử thách bước chuyển luân
 Bài thi đó không qua thuyền sẽ đắm !
 (3 chuông...)

Buổi nhân thế loạn ngàn phương buồn lắm
 Tâm những người có Đạo bỏ đành chẳng
 Đêm năm canh thao thức dệt tơ lòng
 Trên sóng cả thuyền dong chờ mặc khách !
 Hoa Thanh khí bên cội nguồn lau lách
 Hóa sương trong mát nguồn cội nghìn năm
 Nắng ngày lên- giữa trời nước mênh mông
 Lòng thanh thản, nhân gian thành biển lặng !
 (3 chuông...)

Đêm thanh vắng thấp đèn ta phiếm luận
 Ngõ Thiên đường đâu đó giữa trần lao
 Nào hay đâu thuyền mỏng ngộ ba đào
 Cơn sóng thác lạc vào nơi cửa Phật !
 Chuông mõ gọi hồn Linh về Tịnh thất
 Bên vườn Thiền khép vạt áo phong sương
 Cỏ hoa hiền khao khát mộng Thiên lương
 Kinh Kệ đó bạn đường bên gối mỏng !
 (3 chuông...)

Đây lều cỏ trắng về treo áo mộng

Đây sân rêu- buồn ngã nón trông chiều
 Ghé vào đây- ngày quanh, giấc đăm chiều
 Mảnh khăn xảo choàng vai rồi sẽ ấm !
 Tách trà thơm dịu lòng cơn nắng hạn
 Chiếu Thiên kia ngồi xuống- Bạn cùng ta
 Gió vào hiên lưu luyến khách đường xa
 Khách rũ áo, bụi trần buông theo gió !
 (3 chuông...)

Mai nắng sớm đợi người bên khung cửa
 Tiếng chim xa dìu dặt khúc giao mùa
 Thả muện phiền theo mây gió ngàn đưa
 Về Tịnh thất, rau dưa ngày nắng hạn !
 Hồn với xác như mưa chiều nắng sáng
 Nắng tìm mưa- mưa nắng chẳng song hành
 Một mà hai, hai với một cũng đành
 Chưa hiệp nhất, tái sanh thì cũng vậy !
 (3 chuông...)

Tu đi bạn- Một kiếp trần có mấy
 Chớ đợi chờ, nắn ná nữa mà chi
 Trần miền này cõi tạm- đến rồi đi
 Lòng thanh thản, tay trơn mà nhẹ bước !
 Mưa tháng bảy vẫn bắc cầu Ô thước
 Đông có tàn- mai vẫn ủ mầm xuân
 Đến rồi đi... Đừng luyến mãi vô thường
 Xa vực khổ mới về An Lạc Quốc !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

82. THIÊN THƯ' CHỈ DỤ CỦA “THÁNH ĐỨC NGÔI CAO”

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Bài thi Cha thử lòng son
 Kéo nhau mà ngã- đầu non bụi mù
 Cha về trong tiết âm u
 Ghé thăm con dại, đèn lu bóng tà !
 Kể từ vạ kiếp phôi pha
 Con đi- Từ đó xa nhà lạc quê
 Con đi... đi mãi chẳng về
 Trào ca quanh vắng tư bề trước sau !
 (3 chuông...)

Tướng Trời bẻ ngọn cờ lau
 Ruổi dong, những tướng cơ đồ dựng xây
 Nào hay khuất nẻo đường mây
 Ngã trong gió bụi đêm ngày phương xa !
 Trần gian là cõi phong ba
 Nắng soi bóng chiếc, trăng tà chao nghiêng
 Lắm danh lợi, lắm ưu phiền
 Bàn tay tạo tác chung riêng chẳng chừa !
 (3 chuông...)

Náu mình mỗi độ nắng mưa
 Lặng nghe gió khóc bên bờ trầm luân
 Tay kiếm báu- khách phong trần

Tưởng mình “Giá vũ đẳng vân” cõi người !
 Bụi cát cũng ngỡ vàng mười
 Chất men hạ đẳng cũng thời rượu Tiên
 Con ơi- từ chốn cung Thiên
 Bụi không lấm gót, ưu phiền chẳng vương !
 (3 chuông...)

Xa nguồn cội lắm tai ương
 Ngắm con lơ lảo mà thương phận người
 Tưởng rằng một kiếp rong chơi
 Hay đâu cạm bẫy vương đời muôn thu !
 Con đi vào chốn sa mù
 Thị phi chẳng biết, đường Tu chẳng tròn
 Ra tay lèo lái xa gần
 Những mong áo gấm xanh xang cõi người !
 (3 chuông...)

Lục trần lữ vương- con ơi
 Lắm lem áo Đạo, để đời con hư
 Mẹ Cha từ cõi huyền hư
 Trông con mỗi mắt, con như nển tàn !
 Chiều xa luyến bụi tơ vàng
 Thoảng trông chút gió- đôi hàng lệ chao
 Con còn giữa chốn ba đào
 Trả vay nghiệp thế- Ngày sau chẳng màng !
 (3 chuông...)

Ăn mình giữa cõi nhân gian
 Mượn thân tứ đại- theo đàn con thơ
 Thâm sơn gió cuộn mây mờ
 Thị thành hoa lệ, con khờ ruồi dong !
 Ngựa xe qua chốn bụi hồng
 Quên Cha quên Mẹ, quên dòng vãng lai
 Con ơi- rồi một rồi mai
 Mẹ Cha không có, con rày lưu vong !
 (3 chuông...)

Thuyền Tu ghé chốn bụi hồng
 Đợi người tục khách ruồi dong bên đời
 Đừng chân chờ nữa con ơi
 Đường về Lạc cảnh một thời cũng qua !
 Trăm năm trong cõi người ta
 Đừng gieo chướng nghiệp nữa mà lụy thân
 Con Cha Mẹ- cũng trần nhân
 “Gieo gì gặt nấy”- chẳng phân ngọn nguồn !
 (3 chuông...)

Thượng Hoàng tự chốn cung son
 Ghé qua- mượn khách “Tài nơn” hữu tình
 Đôi dòng hư thực đỉnh ninh
 Khuyên phần Linh tử- kẻ tin người ngờ !
 Ai ăn thì nấy được no
 Ai Tu thì rước qua đò sông mê
 Đừng chân chờ nữa con ơi

Cơ này mặt thế- một trời tang thương !
(3 chuông...)

Trần ai vào buổi tai ương
Kêu Trời chẳng thấu, tuyệt đường vãng sanh
Mẹ Cha thương trẻ tài danh
Xót con khờ dại, chẳng đành bỏ con !
Mẹ từ Chánh Phẩm cung son
Giáng trần- chịu phép “chịu lòn” cửa sau
Những mong con trẻ quay đầu
Rửa tay gác kiếm- về châu non thiêng !
(3 chuông...)

“Màn ba, chuyển chót” rồi con
Cõi Tiên đóng cửa, lầu son chuyển dời
Mình con lưu lạc cõi người
Trở về- chẳng kịp sang thời Vị lai !
Con Cha mẹ xuống tuyền đài
Cũng là hồn mục xác hoai- lạ gì
Mẹ Cha có đón mới về
Đưa con ngỗ nghịch đường mê lại vào !
(3 chuông...)

Thiên trào sắp sửa “Thoái trào”
Chuyển về phương khác, con nào thấy đâu
Không Cha Mẹ, chẳng tìm cầu
Con như đứa ngọc lạc vào biển khơi !

Trần gian đổi áo, thay cờ
“Rừng Nhu biển Thánh”- con chờ đợi chi
Thế trần từ độ suy vi
Qua con “Thành- Trụ” đến thì “Bại- Vong” !
(3 chuông...)

Ngựa xe qua chôn bụi hồng
Bụi bùn lấm gót, còn mong nổi gì
Đợi người về- tiễn người đi
Trần gian “Hạ Chỉ” qua thì nhiều nhường !
Mảnh Thiên thư giáng đầu non
Thiền môn mở Hội, lầu son cũng tường
Mỡ chuông giống giả thế thường
Con ơi- tỉnh ngộ tìm đường vãng sanh !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

Ngày 19/12/2021- Lúc 19 giờ - Đức Cha Thái Thượng
Hoàng Giáng Bút Tại Nhà Thờ Vị Lai Pháp !

83. LỜI NGUYỄN GIỮA CÕI PHONG BA

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 “Quân bất kiến Hoàng hà chi thủy”
 Tự trời cao xuống biển, chẳng trở về
 Thương ngọn nguồn Thiên thượng “Bất hồi quy”
 Thương lau lách ven bên bờ trầm tích !
 Sau thấy núi, trước thấy rừng u tịch
 Giữa nội đồng chỉ mộng thấy ngàn xanh
 Trót quay lưng với nguồn cội tinh anh
 Đêm lẫn khuất những lập trình xa lạ !
 (3 chuông...)

Buồn thân tướng ngục tù nơi cõi hạ
 Chỉ kiếm tìm hư ảo cuộc trần sinh
 Bao ước mơ hoài bão của Anh linh
 Như biển cát xoay giữa đêm bão ảnh !
 Thân hữu hạn vui mình trong cô quanh
 Lạnh nào hơn cái lạnh ở trong hồn
 Khi núi rừng xa thăm dẫu hoàng hôn
 Tâm bất định nhớ cội nguồn chẳng ngủ !
 (3 chuông...)

Hoa cõi Phật xuống trần miền ả nự
 Lạc nhân gian, xiêu ngã dẫu Linh đài
 Đắm bụi trần, theo Sắc tướng hoài thai
 Để lem luốc áo xiêm người Chính phẩm !

Thương cánh hạc giữa trùng khơi xa thăm
 Vẫn còn mong xoã cánh vượt phong ba
 Nào hay đâu xiêu lạc cõi mù xa
 Đêm viễn xứ ngậm ngùi thương cố quận !
 (3 chuông...)

Mang Di chỉ xuống trần miền lập trận
 Áo Thân vương con gởi lại quê nhà
 Chón trần cư- bẻ tục cứ vào ra
 Bao tuế nguyệt phong sương lòng chẳng quản !
 Rồi đến lúc ngã vào vòng mê đắm
 Con thuyền neo bến đục- đảo phong ba
 Hữu thể đau, hồn vĩnh cựu đọa sa
 Hồn với xác như nhau- cùng một Cội !
 (3 chuông...)

Công có lớn cũng chớ làm ra tội
 Cộng một trừ mười, công tội phân minh
 Ngẩng lên cao- Trời đất rộng thình thình
 Gương nhật nguyệt vẫn bốn bề rạng tỏ !
 Nếu thương được thì thương- Đừng ghét bỏ
 Lỗi lầm chi cũng tha thứ cho người
 Lòng yêu thương san sẻ khắp muôn nơi
 Nguồn Hạnh lạc như nước Trời chuyển vận !
 (3 chuông...)

Về với biển cho biển kia đỡ mặn

Biển xát lòng đau, nước lẳng bụi bùn
 Từ cội nguồn san sẻ chẳng cân phân
 Yêu tất cả như thân bằng quyến thuộc !
 Sinh trần thế lấy trần gian làm gốc
 Nguyện dắt dìu sanh chúng rộng đường Tu
 Ngày mai đây khi bóng xế trăng lu
 Thân Chính phẩm nguyện cháy lên làm đuốc !
 (3 chuông...)

Tiếng ai khóc giữa đêm trường não nuột
 Chạnh lòng đau- chuông mõ cũng ngân nga
 Đến cùng nhau, dầu nghìn dặm san hà
 Tay Chính phẩm đỡ nương người Chính cách !
 Tu đâu phải chỉ miệt mài Kinh sách
 Chỉ trường chay cho đẹp dạ Minh quân
 Tu là mang áo Đạo vượt trầm luân
 Dem tâm huyết mà “Khởi trong gạn đục” !
 (3 chuông...)

Nguồn “Thiên Thượng” chẳng nệ dòng “Lưu xuất”
 Cứ hồn nhiên chia sẻ chẳng cân phân
 Đạo Từ kia ban phát đến muôn dân
 Tâm bất biến giữa dòng đời vạn biến !
 Nước rơi xuống rồi lại về với biển
 Biển bốc hơi thành giọt giọt mưa trời
 Lại về cao- nguồn Thiên thượng đời đời
 Rơi xuống thấp, nuôi ngọn ngành hoa cỏ !
 (3 chuông...)

Đừng để lẫn vào rong rêu sỏi đá
Đừng để lem chiếc áo bạc Quân thân
Đừng để cho bụi bám gót Hành nhân
Đừng để tủi cho ngọn nguồn Thiên quốc !
Lòng đã hẹn, chớ để cùn Khí tiết
Đến rồi đi vẫn giữ vẹn Thanh danh
Hẹn cùng nhau khi “Chí nguyện viên thành”
Nâng chén đọi- ta cùng nhau hội ngộ !!...
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

“Quân bất kiến Hoàng hà chi thủy. Thiên thượng lai-
Bôn lưu đảo hải bất phục hồi !”
(Bài “Tương tiến tửu”- Tác giả: Lý Bạch)

(Bạn không thấy: nước sông Hoàng hà. Từ trên trời rơi
xuống biển chẳng trở về !)

84. TU LÀ DỨT NẸO PHÙ ĐỒ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Ngày chuyển tiếp- vẫn đôi vầng nhật nguyệt
 Vẫn bốn mùa xuân hạ với thu đông
 Người cùng nhau chen chúc chôn bụi hồng
 Vẫn ngụp lặn mãi trên đầu ngọn sóng !
 Thương mà giận- giận mà thương, chẳng quản
 Cõi yên hà bão loạn... Xót nguồn cơn
 Nghiệp đáo đầu- Cứ dòn dập tai ương
 Quả chông chát bởi muôn đường nghiệp chấn !
 (3 chuông...)

Ta gọi giữa đồng không- Cơn biến loạn
 Người du nhau chạy trốn ngọn triều dâng
 Lửa cháy rừng xa, lũ ngập đất bằng
 Cơn thống hối lạnh rưng hồn Mục tử !
 Mỗi bản án là một tờ giấy nợ
 Nợ đến ngày đáo hạn trốn vào đâu
 Thân nay chưa thì đợi đến thân sau
 Vay phải trả... “Đáo đầu” không thỏa hiệp !
 (3 chuông...)

Tuồng dâu bể vẫn lặng lẽ chuyển tiếp
 Nẻo phong ba người dần bước lần theo
 Loạn mười phương, biết che chắn lẽ nào
 Đêm trần thế vẫn còn pha máu lệ !

Sư Áo Vải mượn lời Kinh tiếng Kê
 Nấu bên đời nhìn bóng ruồi tà dương
 Cõi yên hà còn tuế nguyệt phong sương
 Màu tục thế vẫn quầng thâm đôi mắt !
 (3 chuông...)

Cửa Thiên mở, sao vọng tìm quay quắt
 Thương chúng sanh buổi thọ nạn liên hoàn
 Chẳng đành lòng- Sư “Tế thế an bang”
 Đưa thuyền Đạo rước người qua biển Nghiệp !
 Đủ duyên phúc mới được lên bờ Giác
 Sen giữa bùn phải gạn đục khơi trong
 Áo trần bông mới xa được bụi hồng
 Tay vốc lửa tránh làm sao khỏi cháy !
 (3 chuông...)

Buổi lâm nạn phải thu mình nhỏ lại
 Lúc sân si niệm Phật để quên sân
 Nói một câu phải “Uốn lưỡi bảy lần”
 Chớ tùy tiện kéo ra người vô Đạo !
 Chớ dong buồm vượt sóng ngày giông bão
 Đừng đổ dầu cho lửa cháy nhiều hơn
 Khi lũ về khơi cống rãnh làm nên
 Đợi mùa tới gieo trồng thêm hạt giống !
 (3 chuông...)

Đêm thanh vắng chiếu Thiên ta tìm đến

Mỡ chuông kia làm bạn giữa canh trường
 Xác với hồn chiu chặt mộng Thanh lương
 Mai nắng ấm lòng dịu hòa đã hẳn !
 Mùa giông bão chớ dong buồm biển lớn
 Buổi thanh nhàn đừng để luống tâm cơ
 Dầu cân đai áo mao vẫn phù đồ
 Nhưng gấm đó vẫn ra tuồng giả tạm !
 (3 chuông...)

Đừng coi khinh kẻ sa cơ lỡ vận
 Chớ bạc lòng với những kẻ dưới tay
 Sống hôm nay còn nghĩ đến ngày mai
 Đừng vui quá mà quên người khốn khổ !
 Bước hoạn lộ mù cay đôi mắt đỏ
 Bụi tà dương hoen ố mảnh gương trong
 Đừng ngủ quên trên nệm gấm chăn bông
 Khi đây đó vẫn bao người ách nạn !
 (3 chuông...)

Trái ngọt đắng cũng ta trồng cõi loạn
 Xuân có về bởi đông lạnh chắt chiu
 Hạt mầm kia từ công sức ta gieo
 Mùa gặt tới trả công người chăm bón !
 Con gió nhẹ ủi an hồn thanh tịnh
 Bát cơm rau vẫn ấm buổi cơ hàn
 Vọng trần buông thì gió chuyển mùa sang
 Xa bề loạn thì ngược đàng giông bão !
 (3 chuông...)

Sư áo vải mượn chiếu Thiên khai ngộ
 Duyên- không duyên mưa nắng phủ chân ngày
 Mõ chuông kia có vọng đến tai người
 Xin một phút tạm dừng cơn tạo tác !
 Câu Mặc khải người hữu duyên mới được
 Suối Từ an- Có dừng nghiệp mới an
 Đêm ba mươi cũng sáng tựa trăng rằm
 Nếu sanh chúng đem thân làm đuốc sáng !
 (3 chuông...)

“Buôn có bạn, Bán có phường” đã hẳn
 Một mình Tu buồn lắm bạn đời ơi
 Dắt dìu nhau lia bể thảm dòng mê
 Lòng an tịnh tất lánh xa đường dữ !
 Về cửa Phật chiếu Thiên ta ẩn nự
 Người biết Tu là dứt đoạn mê đồ
 Phật đài cao trông xuống cũng mỉm cười
 Người Tu hết thì ta về cõi Phật !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

85. SÂM ĐỘNG TRỜI NAM

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Kính thưa Người- Lão Mẫu tại gia
 Con nay đã rời xa tục thế
 Thương cho nỗi hồng trần dâu bể
 Lại trở về kẻ lẻ nguồn cơn !
 Thuở đất trời vào buổi Hạ nguơn
 Nghe sấm động trời xa mà thảm
 Mượn Cơ bút vào nơi cửa Thánh
 Gióng chuông Từ nhật hạnh Thiên cơ !
 (3 chuông...)

Lấy tay trơn mà dựng cơ đồ
 Đem tâm huyết truyền trao khắp cõi
 Mùa có chuyển- mưa dòn sóng nổi
 Rào có thưa trộm mới vào ra !
 Xét nguồn cơn sau trước vậy mà
 Đem quạnh quẽ còn lâu mới rạng
 Cho dầu áo Quân thần giữ vẹn
 Giữa phong ba ngẫu nhiên ma vương !
 (3 chuông...)

Trống chiêng kia khua khoáng lăng xăng
 Cũng lắm kẻ hô hào xung tụng
 Nơi cửa Thánh giam mình nép bóng
 Mượn áo Tu mà lộng giả chơn !

Chẳng tôn vinh Thánh pháp chịu lòn
 Phải chấp nhận tuồng ma hiển lộ
 Thương sanh chúng đang hồi nghiêng ngửa
 Xót nguồn cơn Đạo thể suy vong !
 (3 chuông...)

Rẽ chân mây thấy mặt trời hồng
 Theo bóng ruồi mà lẩn Chánh pháp
 Đêm trần thế còn lâu mới dứt
 Cuộc tẩy trần nào nuốt tâm cơ !
 Chúng sanh như bóng nước giần xô
 Trên ngọn sóng, tàn theo ngọn sóng
 Chiếu Thiên mở chẳng người lai vãng
 Hội Quần tiên chéng choáng vào ra !
 (3 chuông...)

Cửa Thần phù đêm bảy ngày ba
 Tuồng dâu bể “Con Nhà” cũng thảm
 Cõi nhân gian “Trông hình bắt tướng”
 Khóc cười chi một trận trả vay !
 Vay hôm nay thì trả ngày mai
 Gieo rồi gặt- trốn đâu cho thoát
 Kẻ làm giàu bởi buôn “đồng nát”
 Người bại gia cũng bởi huênh hoang !
 (3 chuông...)

Cách biệt chi “Máu đỏ da vàng”

Thân với tướng cũng hàng nô bộc
 Rơm với rạ cũng là một gốc
 Rạ dính bùn, rơm lọc nguồn trong !
 Gốc bọnh như cũng hóa vàng ròng
 Nòi “Chín bệ” vầy bùn cũng hồng
 Sao chẳng biết “Mượn hình vẽ bóng”
 Thấp đuốc lên mà lộng trời đêm !
 (3 chuông...)

Trống chiêng kia khua khoảng rền vang
 Ngươn “Lập Hạ Kỳ Ba” cũng thắm
 Khùng nói Đạo- “Trông hình bắt tướng”
 Vãi bán khoai còn tưởng khoai sùng
 Cửu Long giang theo dấu Đạo đồng
 Nòi Chánh phẩm rẻ ời là rẻ
 Hành họ, tởi nén riêng xem nhẹ
 Bát cơm đời nhạt tẻ đầu môi !
 (3 chuông...)

Cỏ hoa kia đất tựa vàng mười
 Đem cúng Phật mới ngồi chính phẩm
 Đứng trên đất mà chê đất bản
 Cùng giống nòi sao định thấp cao !
 Đem thước đo vật chất, hùng hào
 Giông một trận lật nhào rón bẻ
 Máu thịt đó- chảy ra thành lệ
 Huyết nhục kia chuyển hệ ra bùn !
 (3 chuông...)

Có Trời cao mà cũng có mình
 Cơ Trời định cũng là ước lệ
 Tu lập Hạnh- đất trời chung hội
 Bước nhẫ nha thẳng lối quang minh
 Ngày dần trôi- gió ngủ sân đình
 Đêm yên tĩnh Kệ Kinh tìm đến
 Khùng biết Đạo, người thương kẻ mến
 Chúa vô nghi chẳng bệnh cũng vong !
 (3 chuông...)

Rạng trời Nam một áng mây bông
 Trôi viễn xứ, lạc vào cửa Thánh
 Nghe gió chuyển mùa sang bỗng lạnh
 Luống u hoài- dãi ánh tà dương
 Mảnh Thiên thư lẫn bụi vô thường
 Hồn kim cái lòng gương vẫn tạc
 Xin tạ lễ- “Tôi hiền” lui gót
 Biệt Am tuyên- “Cõi hạc quy Tiên” !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

86. HẠT GIỐNG VƯỜN TRỜI

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Người đem gieo những hạt mầm
 Giữa nơi trần thế vô tâm, bạc tình
 Hạt mầm khai mở u minh
 Giống Trời chinh lại nhân tình lắt lay !
 Đêm quạnh vắng- lụy rơi dài
 Bao giờ cho hết những ngày gian truân
 Thế gian như bóng phù vân
 “Bức tranh vân cầu” lạc vắn câu thơ !
 (3 chuông...)

Người đem gieo giống Huyền hư
 Hạt mầm thui chột bên bờ trầm luân
 Ngậm ngùi nọ giả, nọ chân
 Sắc không lẫn lộn ngoài sân tụng đình !
 Người rao bán, kẻ tôn vinh
 Giống Trời xiêu lạc bởi tình nhân gian
 Nay xuống thế, mai lên ngàn
 Mõ chuông lốc cốc âm vang một mình !
 (3 chuông...)

Giống Trời hư thực đình ninh
 Tặng cho nhân thế chút tình Ngôi cao
 Người đem ra ngô mời chào
 Tặng không chẳng bán, thấp cao chẳng màng !

Đòi quen trừ cọng cân phân
 Mĩa mai cười cợt, Nghĩa nhân lộn sòng
 Lỗi mùa- mưa nắng bão giông
 Mưa chan nắng rải, đau lòng người Tu !
 (3 chuông...)

Ta gieo hạt giống Đại từ
 Chắt chiu mấy độ xuân thu chuyển mình
 Đêm trần mờ mịt vô minh
 Vàng rơi trong cát- Anh linh cũng hoài !
 Xót hồn xiêu lạc đông đoài
 Bước chân Mực tử mai ngày ruỗi dong
 Mỡ chuông theo dấu bụi hồng
 Khuyên người gạn đục khơi trong- Để mà !
 (3 chuông...)

Đòi quen trừ cọng, nhân chia
 Ta đem Chân- giả làm bia răn đời
 Tình sau, nghĩa trước chào mời
 Hàng tôi Chánh phẩm tặng người hữu Duyên !
 Người ham rục rỡ hoa đèn
 Ta mang áo vải mà len cửa Chùa
 Người quen kẻ bán người mua
 Ta đem trao tặng, được thua chẳng màng !
 (3 chuông...)

Lấy thân làm sợi tơ vàng

Cho đời dệt áo, rõ ràng thân sau
 Ai người phân định vàng thau
 Ta đem tặng cả một bầu Tịnh yên !
 Ta là hạt giống vườn Thiên
 Gieo vào cõi mộng, bên triền bão giông
 Người thu vén, kẻ cấy trồng
 Ta gom lá úa khơi dòng Chân như !
 (3 chuông...)

Trời cao một mảnh Thiên thư
 Lạc vào bến đục, buồn như nắng tàn
 Thân hữu hạn đợi mùa sang
 Nhấn nha chỉ thấy chiều vàng bên song !
 Nửa đời, nửa Đạo long đong
 Áo xưa lem lấm bụi hồng còn chi
 Bể trần ái ô sân si
 Thương người lỡ vận- ta đi bắt cầu !
 (3 chuông...)

“Thuận Thiên Thừa Mệnh Tây Lâu”
 Áo Cha áo Mẹ giang đầu trắng mây
 Vọng tìm khao khát trời Tây
 Chiều xa bóng ngã, chưa đầy tâm hao !
 Một giếng trăng- một lòng đau
 Nhân gian ngộ tới còn sâu vọng trần
 Đêm dài vắng tiếng chuông ngân
 Ngẩn ngơ xác mượn, hữu thân hữu hình !
 (3 chuông...)

Mai kia nắng mới lên ngàn
Nhắc hồn xưa cũ đừng quên lối về
Mang thân tựa cội Bồ đề
Nép bên chân Phật, hồn mê đoạn lìa !
Giống Trời khai mở sẻ chia
Con Trời nhập thể làm bia răn đời
Đến đi cũng chẳng đổi dời
Rừng Thiên rạng rỡ một trời Chân như !!...
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

87. LỤC HÀNH CA

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Chiều có muện vẫn còn vương bóng nắng
 Áo con may hỷ lạc đã gần xong
 Gắng lên con- ở giữa chốn bụi hồng
 Không lem lấm mới là tuồng giả trá !
 Con nước lớn ròng cũng là đôi ngã
 Kiếp luân hồi- Bền lạ con đừng chân
 Đem tấm lòng kiên định sánh lao lung
 Mang nghiệp thế trên đôi bờ vai mỏng !
 (3 chuông...)

Xuân hạ, thu đông đất trời hý lộng
 Một phương buồn con góp mộng phù sinh
 Phát phối Lệnh kỳ- nắng gọi mưa chan
 Duyên Mặc khai... Nợ nhân hoàn vẫn nặng !
 Gió ơi gió- có về qua ngõ vắng
 Nương dùm tôi, cõi quạnh chớ làm giông
 Dầu trùng xa thấp thoáng một cánh buồm
 Bàn tay ngắt kều vời trên biển sóng !
 (3 chuông...)

Ta kẻ lạ về qua ngày nắng hạn
 Ngắm nhìn cơn khát cháy giữa dòng sâu
 Đau buốt lòng vẫn lặn lội canh trâu

Hòn đỏ mắt vẫn mong cầu cho vạn loại !
 Đạo Trời có suy vong, thói đời thịnh bĩ
 Vẫn là con- Áo vải vượt trùng vây
 Người gọi ta, người gọi đó... Ta đây
 Lòng bi mẫn sánh non ngàn biển lớn !
 (3 chuông...)

Thương con trẻ lụy trần miền đến thăm
 Con sáo sang sông, con sáo đắm bãi bùn
 Muôn hướng trời xa, ngàn dặm đất bằng
 Vẫn chấp chới bản Trường ca bi hận !
 Thế thái nhân tình- “Trường đồ viễn mộng”
 Một thân con chèo chống buổi nguy nàn
 Đem hồn thiêng vạn cổ đảo trần gian
 Đem lượng Cả mà bao dong khắp cõi !
 (3 chuông...)

Theo dấu sông mê, lần dò ngõ tối
 Cứu nhân quần thuở trời nổi can qua
 Ai ruỗi phương gần, ai lạc dòng xa
 Xin một chút đỡ nương tình cố cữu !
 Có đông tay mới làm nên tiếng võ
 Sấm sét rạch trời mới soi tỏ đường quang
 Thần quân ơi- Hạt cũ đợi mùa sang
 Đêm có dứt bởi trời hồng rạng tỏ !
 (3 chuông...)

Xin làm hạt mưa qua ngày nắng nỏ
Dịu lòng đau cho sóng lụa giai nhân
Lại mềm như tơ, lại ấm như nhung
Để an ủi trái tim người lữ thứ !
Ta đến rồi đi- buồn vui cũng vậy
Cuộc viễn trình con lại bước liêu xiêu
Bóng ngã non xa- chim quốc kêu chiều
Hòn vĩnh cữu vẫn về trên mắt ướt !
(3 chuông...)

Nguyện độ chúng sanh- ngàn con sóng trước
Vẫn bốn ba, toi tả cánh hoa buồn
Xin đất trời sau trước chúng lòng con
Cho khắp cõi an vui dòng Tịnh độ !
Mai trần thế hoa cỏ hiền lại nở
Trong tim ta có Đạo pháp song hành
Cho an bình thịnh trị khắp trời Nam
Người nước Việt theo cội nguồn Việt quốc !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

(Mẫu Lục Nương Giáng Bút)

88. VỌNG TIẾNG CHUÔNG TỪ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Trong bóng đêm một vì sao vừa rạng
 Trong bóng đêm một ngọn nến tàn rơi
 Và trong bóng đêm quen từ nguyên thủy
 Những lập trình bí ẩn vẫn đầy vơi !
 Áo ai trắng như cội nguồn thanh khí
 Dòng Chân nguyên vẫn mưa gió song hành
 Cuộc vay trả còn luân hồi chưa dứt
 Đêm trần gian hồn theo gió loanh quanh !
 (3 chuông...)

Vai thấm lạnh giữa đất trời muôn tuổi
 Duyên- không duyên... Hình bóng ruỗi tìm nhau
 Bám vọng trần nghe cười khóc lao xao
 Chân với giả biết làm sao định đoán !
 Con gió dữ khởi lên từ cõi loạn
 Dấu bùn hoen- nguyên án của phong ba
 Mảnh thuyền nan còn vượt sóng giang hà
 Tâm nhiều loạn chỉ gần ma, biệt Thánh !
 (3 chuông...)

Sau với trước chung một nguồn âm lạnh
 Bóng với hình tâm cảnh cũng tương lân
 Si mê kia cũng gần với tham sân
 Thì nghiệp báo- Cội với cành cũng một !

Không gieo nữa thì lấy chi mà gặt
 Không giữ gìn tích cóp lấy gì dư
 Dư bạc tiền, danh phẩm cũng là hư
 Dư hay thiếu cũng cộng trừ Duyên- Nghiệp !
 (3 chuông...)

Cái Tôi đó là cội nguồn huyễn hoặc
 Đưa ta đi qua ngàn bậc phù đồ
 Bản ngã kia như tiếng Mẹ ru hờ
 Mê hoặc trẻ, để lạc vào ma trận !
 Cái Tôi đó vốn ưa lời xiêm nịnh
 Thích tán dương, xung tưng với ngợi ca
 Bỏ ngoài tai lời can gián thiết tha
 Lòng chao đảo bởi điệu kèn tiếng uyển !
 (3 chuông...)

Tâm có Đạo chẳng lạc vào mộng huyễn
 Nòi Thiên lương chẳng vướng nẻo Tam đồ
 Giữa đêm trường nghe gió đuổi dòng xô
 Hồn tỉnh giác chẳng mê mờ xiêu lạc !
 Đóa sen trắng bụi bùn không lấm gót
 Áo Thanh lương hoa cỏ cũng cầu thân
 Giữa thế trần mông muội- tiếng chuông ngân
 Cùng tỉnh thức, tìm về bên chân Phật !
 (3 chuông...)

Đóa Thanh khí vươn mình nơi Tịnh thất

Nép vườn Thiên nghe gió hát thêm lan
 Bão giông kia vẫn trên nội dưới ngàn
 Vẫn chừa đó một góc đời an định !
 Tu là tịnh mà Hành kia là động
 Nhu khắc cương, cương chuyển hóa cho nhu
 Càn Khôn kia vạn đại chẳng lìa nhau
 Trời che chở, đất bảo trì gia hộ !
 (3 chuông...)

Dòng Linh cách từ non ngàn viễn ngộ
 Đáo nhân hoàn tìm độ khách trần gian
 Ta với người từ muôn kiếp hóa sanh
 Âu cũng một- nôi “Hữu tình hữu hoại” !
 Lòng an định thì “Tâm vô quái ngại”
 Tất “Viễn ly mộng tưởng”- Thoát mê đồ
 Cõi trần ai mặc gió đẩy dòng xô
 “Tâm bất biến giữa dòng đời vạn biến” !
 (3 chuông...)

Chuông Từ gọi: Thế gian đầy mộng huyễn
 Con con ơi- đừng đắm mãi dòng mê
 Chúng ta từ nơi vạn cổ đi về
 Thương sanh chúng vượt trùng mê chẳng tỉnh !
 Chiều nấn ná- chút nắng vàng rơi rụng
 Sợ đêm dài bất định nhiếp hồn đau
 Sợ canh trường thê thiết giọt mưa mau
 Dìm nhân thế vào cội nguồn u mặc !
 (3 chuông...)

Chuông mõ vẫn ngân vang cầu giải thoát
 Thế trần ơi- Mau tỉnh ngộ quay đầu
 Trăm ngàn năm- Duyên mới gặp Đạo mâu
 Đừng để lỡ, thuyền Từ không đón đợi !
 Sư Áo Vải hy sinh vì cuộc thế
 Mượn Ngôi trần diu dẫn khách trần dương
 Đem thân mình che mũi giáo lần gươm
 Thương sanh chúng những đêm trường đòi đoạn !
 (3 chuông...)

Duyên có đủ mới “Đáo đầu bi nạn”
 Phúc còn dư cõi loạn chẳng vào ra
 Cuộc trần ai mùa gió dậy can qua
 Tâm bất định chỉ làm môi cho lửa !
 Thôi chớ dẫn đo- thôi đừng lần lựa
 Thiên môn kia mở cửa đón ta về
 Vượt tràng mê, ảo diệu bóng trăng thề
 Hồn vĩnh cửu lại cùng Ta hội ngộ !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

89. NHẸ BƯỚC ĐƯỜNG MÂY

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Kia Sư quét lá sân Chùa
 Hoa rơi cõi Phật, gió lùa hư không
 Ngậm ngùi thương ngọn đông phong
 Lặn qua cõi tục- giá băng một mình !
 Cây đa nhớ Hội sân đình
 Áo bay- nhớ buổi tơ tình còn vương
 Đêm dài hoa vẫn buông hương
 Hồn ai lạc giữa canh sương- để buồn !
 (3 chuông...)

Lá rơi xào xạc cửa Thiền
 Thương con suối nhỏ qua triền bão giông
 Con chim lẽ sợ cành cong
 Nép sau bóng lá, tìm không thấy nhà !
 Con cóc nhỏ ngấm Sư già
 Cội Bồ đề đó vào ra một mình
 Thế gian là giống hữu tình
 Sư nài: “Chân giả phân minh”- Lẽ nào !
 (3 chuông...)

Ăn chanh mà muốn ngọt ngào
 Ăn cay nuốt đắng dạ bào gan sôi
 “Liễu tri hà sự”, con ơi
 Gieo Nhân gặt Quả- vậy thời phân minh !

Mang thân vào chốn tụng đình
 Cũng vì tạo án, lý tình chẳng dung
 Áo xưa lấm bụi lấm bùn
 Thân nay phiêu dạt, muôn trùng trả vay !
 (3 chuông...)

Chim hồng về đình Thiên nhai
 Ngọc trầm đáy bể, đâu ngày quang minh
 Hẹn nhau mấy dặm trường đình
 Tìm nhau ngàn kiếp- Thinh thinh mộng trường !
 Ngày đi còn hẹn tương phùng
 Hoàng kỳ lệnh tiễn, nã nùng cơn mơ
 Trúc mai thì cũng dật dờ
 Tri âm nguyện cũ- Ai chờ đợi ai !
 (3 chuông...)

“Hoa khai kiến”- Lụy rơi dài
 Ván vương hồn cũ nhụy đài héo hon
 Trái sầu lập thể chon von
 Nhớ thương nguồn cội mà không trở về !
 Hoa trắng- trắng như lời thề
 Nửa đêm trở giấc, sầu tê tái sầu
 Trăng khuya về gát Tây lâu
 Đàn ai nã nuốt, phai màu trắng trong !
 (3 chuông...)

Mưa đêm quạnh quẽ hừng đông

Viễn trần xiêu lạc, người không trở về
 Bão giông vây phủ tư bề
 Làm sao thoát được, quy hồi Thiên cung !
 Nửa đêm thấp ngọn nến hồng
 Giải oan một kiếp giữa vòng hóa sinh
 Buồn vui thế thái nhân tình
 Buông tay phủi sạch linh đình phận người !
 (3 chuông...)

Gió qua thêm cũ nhấn lời
 Mõ chuông còn đợi bên trời tịch không
 Buông là bỏ- Xả là quên
 Trần ai chẳng luyến thì nên phẩm Trời !
 Cội nguồn là gốc con ơi
 Cành cao lã ngọn cũng thời huyễn hư
 Ba tác đất, một hoang mô
 Cú kê- hồn gở đợi giờ trùng hoan !
 (3 chuông...)

Kia Sư- một chuyến đò ngang
 Mái chèo khoả sóng, chiều loang dậm dài
 Quá quan trắng tóc cũng hoài
 Hành trang góp nhặt dăm bài Tịnh kinh !
 Huyền không gió nổi thỉnh thỉnh
 Thương người tải Đạo trùng trình mây trôi
 Bú nhau hồn xác cùng cười
 Rửa nhau Ta- BẠN về nơi Tịnh cầu !
 (3 chuông...)

Trăng nghiêng- bóng xế giang đầu
 Thu xào xạc lá khơi màu nhân duyên
 Buông vọng trần- hết đảo điên
 Thuyền neo bến Đạo bên triền hoa lau !
 Chẳng cần phân định vàng thau
 Nhẹ thanh thì nổi, nặng câu thì chìm
 Đạo trời cách trở ngàn muôn
 Nghiêng tai vọng tiếng mõ chuông tìm về !
 (3 chuông...)

Thiên môn rạng ánh trăng thè
 Tịnh kỳ vẫy gọi hồn mê đoạn lìa
 Con đé nhỏ hát bên hè
 Xương hời Kinh tụng, nương bè vượt sông !
 Đứng như tay gấp lửa hồng
 Người gieo phúc lạc, ta trồng sân si
 Đón người về- tiễn người đi
 Mượn lời chuông mõ, phòng khi trễ ðò !
 (3 chuông...)

Sông sâu bề cạn ai dò
 Hồn ai ngơ ngác bên bờ trầm luân
 Con nhận lẽ trách phù vân
 Lang thang ngàn dặm tìm không thấy nhà !
 Bụi trần ngơ ngác vào ra
 Bám trên nếp áo người xa chẳng rời
 Cửa Thiền mặc gió rong chơi

Hồi chuông vãn độ bên trời tịch liêu !
(3 chuông...)

Gió xa kêu sáng kêu chiều
Bước chân thân thoải cũng liêu ruỗi dong
Mốt mai đón mặt trời hồng
Hong khô vạt áo phong trần hai vai !
Đoá sen trắng mộng Liên đài
Giữ mình cho trọn giữa ngày lao lung
Tu cho Đời- Đạo viên dung
Đường mây nhẹ bước, thông dong ta về !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

90. GIỮA ĐỜI CÓ ĐẠO

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Người từ đạo bước trần gian
 Hoa rơi suối chảy, lạc đàng tử sanh
 Xa nguồn cội- thiếu Tinh anh
 Mượn thân xác tạm mà tranh phù đồ !
 Thế gian “Một tin mười ngò”
 Hồn như xác mượn bên bờ ruỗi dong
 Mõ chuông đợi khách Tâm đồng
 Bướm hoa ngơ ngác bên dòng trả vay !
 (3 chuông...)

Tượng Thần rải khắp trần ai
 Chúng sanh bám víu- đêm ngày kêu than
 Lọng vàng sáo bạc xênh xang
 Bụi đất tượng gỗ lay van nổi gi !
 Cảnh đời sâu thẳm ai bi
 Sống không đạo lý, Tu trì uổng công
 Tu là sửa- Đạo là đường
 Đường ngang ngõ tắt dễ thường chuyên xoay !
 (3 chuông...)

Làm người cốt ở thẳng ngay
 Sống cho lương thiện, thảo mai mới là...
 Thương người như thể thương ta
 Giúp người như thể đó là người thân !

Của tiền tựa áng phù vân
 Ít nhiều chia sẻ, xa gần cũng vui
 Nghĩa nhân phải cố vun bồi
 Tình sau nghĩa trước vậy thời trọn Tu !
 (3 chuông...)

Mai ngày bóng xế trăng lu
 Sao cho “Đời Đạo song tu” mới là
 Mỡ chuông giữ vẹn gốc nhà
 Chữ “Trung Hiếu”, chữ “Thuận Hòa” đỡ nương !
 Giữa Đời tu Đạo mới thương
 Trong Đời có Đạo nhẹ đường trả vay
 Nhấc lên đặt xuống- bàn tay
 Có gieo có gặt, có ngày quang minh !
 (3 chuông...)

Tu là có bạn, có mình
 Có sau có trước, có tình Đạo sư
 Mạch nguồn khởi tự huyền hư
 Đắm trong lầm lụi, đừng như bụi bùn !
 Có Đời có Đạo tương phù
 Như chuông với mỡ vui cùng cỏ hoa
 Như hồi Kinh tụng ngân nga
 Âm lòng viễn khách xa nhà lạc quê !
 (3 chuông...)

Trăm năm một cõi đi về

Giữ sao cho trọn câu thề Bồn Cấn
 Giọt sương rụng tiếc sao băng
 Hồn xưa phiêu dạt chẳng đành bỏ nhau !
 Ngậm ngùi thương ngọn hoa lau
 Nhớ trắng cổ độ mà đau dạ này
 Chạnh lòng- đêm vắng canh chày
 Mang mang tiền kiếp- xướng bài Tụng Kinh !
 (3 chuông...)

Mỡ chuông vọng cõi phù không
 Hồn theo hơi gió về trong hiện tiền
 Lời Hiệu triệu- gốc Chân truyền
 Rửa mau xác tục hồn Tiên để mà !...
 Không còn mê đắm ta bà
 Chẳng ham vật chất phù hoa xứ người
 Hồn từ Cự lạc về chơi
 Xót thương vận thế đang hồi ngựa nghiêng !
 (3 chuông...)

Đắng lòng dâu bể lưu liên
 Đã đau xác tục lại phiền bồn Cấn
 Hồn xưa “Giá vũ đẳng vân”
 Mượn lời chuông mỡ lay trần- Tỉnh chưa ?...
 Gốc Nhà cội cũ rào thưa
 Hồn Thiêng lạc lối về qua vọng trần
 Lang thang mưa gió bạc phần
 Trần ai cõi tạm- dấn thân làm gì !
 (3 chuông...)

Chiêu Thiên ngồi xuống Tu đi
 Rửa trôi nghiệp cũ ta về với Căn
 Bể sâu mạch cả khôn ngăn
 Mượn lời Kinh tụng làm răn cõi Người !
 Thân sau dẫu có đôi đời
 Đã quen chuông mõ, lại thời mõ chuông
 Kệ Kinh là gốc chuyển luân
 Trần gian là mạch hóa thân một đời !
 (3 chuông...)

Đã mang thân thế con người
 “Đạo gia chi Mệnh” đôi đời thân sau
 Một đời lẫn lộn vàng thau
 Khác chi sỏi đá bên cầu huyễn hư !
 Tu Đời, Tu Đạo- Song Tu
 Đạo đời có trọn, hiền- ngu cũng là...
 Sơn lâm có ngọn tre già
 Giữa mùa thương khó nở ra hạt mầm !
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

91. GIÓ VỀ CỘI TỊNH

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Một gánh can thường- dạ đảo điên
 Một trời dâu bể, khóc triền miên
 Ba thu phận mỏng treo đầu sóng
 Một khắc hồn thiêng lụy bể tràn !
 Được cũng đau mà mất cũng đau
 Vay đây trả đó, trách gì nhau
 Hồn xác cùng vùi trong bể hận
 Lay lắt rồi qua một kiếp sầu !
 (3 chuông...)

Lặng ngấm trần ai cuộc khóc cười
 Rằng hư rằng thực cũng về nơi
 Tử sinh, sinh tử luân hồi mãi
 Nghiệp báo giần xoay, mộng rã rời !
 Mượn xác đầu thai thể hạ phàm
 Chưa cười đã khóc- bởi trần gian
 Hết gieo rồi gặt, tuồng nhân thế
 Thề nguyện gì nhau chuyện đá vàng !
 (3 chuông...)

Một sớm trời trong, nắng dịu dàng
 Thoảng trong hơi gió tiếng thu vang
 Ngậm ngùi- Thoắt đã hai màu tóc
 Nghiệp thế còn nguyên - Mộng đã tràng !

Lạc bước Thiên môn một buổi chiều
 Lặng nghe trời đất cũng đăm chiêu
 Lòng như lá mục bên thềm vắng
 Vọng tiếng chuông xa lạc nguyệt hồ !
 (3 chuông...)

Một thoáng mà sao chẳng nở rời
 Cửa Thiên rộng mở, gió vào chơi
 Nhẹ nâng cánh lá bên thềm vắng
 Hoa cỏ dường như cũng mỉm cười !
 Một giấc Nam kha tỉnh mộng rồi
 Ngập ngừng bên cửa bóng chiều rơi
 Sự tỉnh- trần gian là mộng cảnh
 Hồn xác lơ ngơ khóc lại cười !
 (3 chuông...)

Chuông mõ lặng chờ bên án thư
 Kệ kinh diu dặt khép trần hư
 Khói hương lơ đãng nướng thần phách
 Vẳng vẳng bên tai khúc Đạo từ !
 Mộng giả Kinh kỳ quy cố hương
 Xa rời nghiệp thế đèo Thiên môn
 Áo vải cơm rau hồn đạm bạc
 Chuông mõ hương sơn nổi dậm trường !
 (3 chuông...)

Dòng nghiệp ngoài kia vẫn chuyển luân

Mịt mù khói bụi cõi phù vân
 Kẻ gieo người gặt, tuồng nhân thế
 Ta náu sơn lâm lánh bụi trần !
 Chuông mõ ba hồi giải nghiệp oan
 Đoạn Tam đồ khổ- Gốc nhân hoàn
 Viễn ly mộng tưởng, hồi điên đảo
 Nép cõi Từ ân, hướng Đạo vàng !
 (3 chuông...)

Ngọn cỏ Thiên môn cũng biết Tu
 Duyên này duyên nữa kết trần nhu
 Sớm mai thức dậy, ngoài hiên nhỏ
 Ươm nụ vàng hoa- hết tội tù !
 Gió sương mùa cũ cũng theo nhau
 Khe kẽ chiều êm, mộng bạc đầu
 Nhân gian cõi ấy còn bao nả
 Nguyên khép trần lao chôn Đạo màu !
 (3 chuông...)

Mỡ vọng Liên thành gọi nắng lên
 Chuông rền ba cõi khép u uyên
 Ngày mai trong chốn người dung ấy
 Có kẻ tu Tiên, bỏ vọng trần
 Buông xả tay trơn, Tề ngộ- Hề !
 Quay đầu một bước tỉnh đường mê
 Nhân gian cõi tạm- Duyên thì kết
 Ngộ đủ... Nhân gian hết bộn bề !
 (3 chuông...)

Người viết câu Kinh khuyên ngộ người
 Gió theo đường gió- Tỉnh đừng mê
 Nghiệp Lành tu tạo nên dòng Phúc
 Ruộng Phúc nhuận gieo hóa đại ngàn !
 Câu Kinh tiếng mõ khuyên nhân hoàn
 Thuyền Từ đón đợi khách trần gian
 Mau mau qua hết mùa thương khó
 Vọng ảo thì buông, hướng Đạo vàng !
 (3 chuông...)

Chẳng còn mấy nữa, khách trần ơi
 Ta bạn xa nhau- hết một đời
 Sớm còn tối mất, tuồng nhân thế
 Chân chờ chi nữa... Bạn cùng tôi !
 Hẹn cõi Thiên kia- đến một ngày
 Trà thanh một chén, mộng đầy tay
 Hương Thiền thấm đẫm dòng Linh thức
 Quầy mộng lên ngàn- Mộng cũng say !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

92. HẸN NHAU QUA CỬA PHÙ ĐỒ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

Ta đi bên cạnh cuộc đời
 Mượn câu Kinh kệ khuyên người, khuyên ta
 Nước dòng cạn, nước dòng xa
 Cũng chung mạch nước quê nhà chuyển luân !
 Trần ai cõi tạm nấu nương
 Thân người cũng tạm- Phải thương phận người
 Thong dong nhẹ bước qua đời
 Xót người nặng gánh, ngậm ngùi riêng chung !
 (3 chuông...)

Ta tìm một chút bình yên
 Giữa thời loạn động, chung riêng, lẽ làng...
 Mưa qua đê ngọn nển tàn
 Lắt lay trước gió, bẽ bàng thân cô !
 Khi nước cạn, khi dòng trôi
 Người theo định nghiệp kéo lôi buột ràng
 Bình minh rồi đến chiều vàng
 Qua song- còn chút nắng tàn là thôi !
 (3 chuông...)

Cảnh đời tan hợp hồi ôi
 Nửa đường gãy gánh- cũng rồi Nghiệp duyên
 Nay đi bộ, mai lên thuyền
 Ngựa xe giông ruồi qua miền tào khê !

Tưởng chừng thong thả đi về
 Phấn hương che một phận đời nổi trôi
 Đường hoạn lộ bụi mù trời
 Chen chân dẫm đạp lên người mà đi !
 (3 chuông...)

Vỡ tuồng nhân thế lâm ly
 Buồn vui hạnh lạc, ai bi đủ mùi...
 Kẻ đại lấy đó làm vui
 Người khôn cảm cảnh ngậm ngùi mà thương !
 Hưng vong, thành bại đủ đường
 Nay đời mai đổi, tai ương thâm sâu
 Kẻ nông nổi, người cơ cầu
 Kẻ bên trướng gấm, người châu quan sai !
 (3 chuông...)

Sống nay còn nghĩ đến mai
 Gieo nhân hiện kiếp đọa đày thân sau
 Hôm nay chín thắm mười sầu
 Cũng do nghiệp trước đáo đầu mà ra !
 Nghĩ gần rồi lại nghĩ xa
 Mang thân vào cõi Người ta- để buồn
 Mai ngày nắng đượ mưa tuôn
 Bao giông thì cũng ngọn nguồn bao giông !
 (3 chuông...)

Đời nay Thần Thiện ngủ quên

Ác Thần gầm rú bên triền núi sông
 Tay trơn mà gấp lửa hồng
 Thân đơn mà bước giữa dòng sân si !
 Đón người về, tiễn người đi
 Ga đầu, ga cuối nào khi tương phùng
 Kiếp xưa dầu lắm bụi bùn
 Thân nay cũng ráng khơi dòng chuyển luân !
 (3 chuông...)

Thương nhau chẳng phụ cho đành
 Mượn dòng dư lệ viết thành Sử thi
 Đạo Trời đến lúc suy vi
 Đừng như ong bướm, kể gì sương mai !
 Chũ rằng: “Xuân bất tái lai”...
 Đừng như kẻ ngốc bịt tai qua đò
 Sông sâu bề cạn ai dò
 Cây kim sợi chỉ cũng đo lòng trần !
 (3 chuông...)

Lấy buông xả đôi tham sân
 Lấy tâm Từ ái mà cân hẹp hòi
 Đừng như bên lở bên bồi
 Chỉ lo vơ vét, kẻ cười người chê !
 Tỉnh mau- đừng có u mê
 Mõ chuông gọi đó, quy về Bản Căn
 Tu đi cho nhẹ nghiệp trần
 Có xa bến đục mới gần Như Lai !
 (3 chuông...)

Thánh nhân chẳng nệ phàm thai
Bởi thương sanh chúng trần ai ta về
Đem thân nép cội Bồ đề
Khởi dòng Tịnh thủy tặng người hữu duyên !
Thương người chẳng nệ chung riêng
Người mang áo vải cửa Thiên đạt xô
Gọi người trên sóng phù đồ
Dừng tay tạo nghiệp để nhờ thân sau !
(3 chuông...)

Phẩm son chớ để úa màu
Bùn đen vượt mặt, lạc vào mê cung
Giật mình nghe tiếng mõ chuông
Lần theo dấu Phật khói hương nhiệm màu !
Hết tạo tác- hết cơ cầu
Dừng chân đứng lại, khơi màu Nhân duyên
Giữa đời Tu cũng thành Tiên
Tiên vào cõi Tục hóa duyên Tịnh đồ !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

93. MỘNG HÌNH NHÂN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Ta vẽ hình nhân đứng giữa trời
 Cơm áo gạo tiền chạy ứ hơi
 Công danh đã chẳng, tiền cũng chẳng
 Sụp nón mà che- Kéo hồ người !
 Ta vẽ hình nhân đứng cửa Chùa
 Ngắm nhìn thiên hạ đồ xô qua
 “Nam Mô...” Phật đãi cho tài lộc
 Xôi oản Chùa ăn- Bụt cứ cười !
 (3 chuông...)

Ta vẽ hình nhân đứng chợ đông
 Xem người ngã giá hai, ba đồng
 Lộn túi được vài ba xu lẻ
 Mỉm cười rũ áo- Trở về không !
 Ta vẽ hình nhân đứng cửa Quan
 Nhìn họ xum xoe đứng sắp hàng
 Còng lưng nửa kiếp lưng còn thẳng
 Trời đất- thẳng Tôi chịu tiếng oan !
 (3 chuông...)

Ta vẽ hình nhân đứng giữa đàng
 Đợi ai, ai biết- Chỉ mùa sang
 Lẩn thân trông vời mây tứ xứ
 Mây trắng, này chung- tóc bạc hơn !

Gần hết một đời- tên “Hình Nhân”
 Ngẩng trông tứ phía chẳng người thân
 Đứng giữa nhân gian cười thế sự
 Cười khóc loay hoay chốn bụi hồng !
 (3 chuông...)

Kể từ buổi ấy vẫn Hình nhân
 Lên núi về non lập Đạo đồng
 Mỡ chuông giống giả bên thêm vắng
 Đem chút hồn xưa tặng khách trần !
 Sương giá nghìn năm một chuyển luân
 Hoàng hôn mấy độ đã phong trần
 Can qua- Mệnh mỏng treo đầu sóng
 Chí cả, buồm căng buổi gió giông !
 (3 chuông...)

Áo vải rồi quen với bụi hồng
 Lạnh dài- hiu hắt mấy tầng đông
 Ngẩng trông tứ phía còn đâu bề
 Se sắt tâm can- Lệ chuyển dòng !
 Xuống thế- giả khùng trông cuộc thế
 Về non gọi gió khép non thanh
 Chuông mõ cho qua hồi gian khó
 Khói hương lơ đãng- Mộng viên thành !
 (3 chuông...)

Trí giả làm nông xoay cuộc thế

Hiền minh mở hội- gióng chuông Từ
Áo vải khép lòng cơn nước lửa
Lòng son đâu nữa để trần hư !
Mai có ai về qua thị phố
Mang chút hương rừng xua nắng hanh
Vọng tiếng chuông Chùa đêm Sám hối
Xẻ nửa vàng trăng gửi đất bằng !
(3 chuông...)

Áo vải thâm sơn- Mộng đời đời
Đón đường mây trắng rủ về chơi
Am tuyền âm vọng hồi Kinh tụng
Hoa cỏ thơm hương một góc đời !
Mai một... Rồi qua một kiếp người
Nhẹ nhàng- như thể một làn hơi
Trở bước ta về theo lối cũ
Lòng nhẹ, hồn thanh... Biệt cõi người !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

94. LỜI CON GỌI MẸ

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đêm thanh vắng nghe tiếng hồn than thở
 Giữa quê người thọ nạn- xót lòng đau
 Ngẩng nhìn cao gió trẩy lạnh y bào
 Trông bốn hướng nhân gian nào thấy Mẹ !
 Bàn tay ngấn giữa muôn ngàn dâu bể
 Con ngậm ngùi trông khói tỏa trùng vây
 Người gọi ta- Người gọi đó... Ta đây
 Và con gọi- Mẹ Đài Cao có thấu ?!...
 (3 chuông...)

Nơi cõi thế con theo chân Từ Mẫu
 Cứu quần sanh- vạn loại chẳng từ nan
 Mẹ Cha ơi đừng bỏ trẻ bên đàng
 Đau xót lắm- mình con nơi cõi tạm !
 Tiếng kêu khóc như sấm tràn biển lớn
 Lời van xin đòi đoạn buổi nguy nàn
 Chốn dạ đài nơi trường diễn đêm đen
 Nào có khác trần ai hỏi “Diệt tận” !
 (3 chuông...)

Màu hư giả người khoác lên “Áo mượn”
 Hồn điêu linh che dấu giữa đêm đen
 Vay phấn son che nửa giấc hoa buồn
 Người dấn bước, lại sa vào mê trận !
 Rồi cứ thế- mãi theo dòng chìm đắm

Nhặt rong rêu sỏi đá ngõ vàng muôn
 Người nâng niu... Cái giả tạm lên khuôn
 Quên một kiếp- dấu Cội nguồn xa lạc !
 (3 chuông...)

Đêm sực tỉnh cơn mê- Cầu nẻo khác
 Biệt Kinh kỳ, lại ngàn dặm nổi trôi
 Vẳng bên tai lời Cha Mẹ khúc nôi
 Khuyến con trẻ... Giật mình sa ngân lệ !
 Về phố núi, nơi tâm cao đất Mẹ
 Đón gió trắng từ huyền thoại khai sinh
 Mượn khí Thiêng ngàn muôn kiếp Anh linh
 Xương máu đổ mới liền khai mạch đất !
 (3 chuông...)

Người lặng lẽ nơi núi rừng u tịch
 Cải Đạo làm nhà, mượn gốc trần cư
 Gió trắng kia từ muôn thuở huyền hư
 Về lập hội- Đêm viễn trần đỡ quạnh !
 Mượn chuông mõ con tìm về Tự tánh
 Đáo sơn lâm tạm lánh buổi can qua
 Dắt dìu nhau qua ngàn dặm phong ba
 Hoa khai kiến: Tâm lành dăng Chín bệ !
 (3 chuông...)

Đêm vọng thấu Diêu cung- sầu đẫm lệ
 Mẹ hiền ơi- Nhân loại mãi vô minh
 Con tài hèn sức mọn độ chúng sinh

Xin Cha Mẹ nơi Đài cao dẫn lối !
 Con mãi miết quay cuồng cơn thống hối
 Đêm dương gian dài quá, Mẹ hiền ơi
 Con bi thương vì nhân thế nổi trôi
 “Đòn trả nghiệp”- Mãi đau vùi, chưa tỉnh !
 (3 chuông...)

Nghe tiếng khóc mà lòng đau đòi đoạn
 Thương chúng sinh, thương lắm Mẹ hiền ơi !
 Mẹ vì con mà ứng cứu muôn loài
 Con của Mẹ nguyên độ trần một kiếp
 Xin chớ để lòng bi thương thống thiết
 Chúng sanh đau, con Mẹ cũng tủi hờn !
 Áo vải chần đơn thọ lãnh cuồng phong
 Đêm nhân thế như suối nguồn lệ dầm !
 (3 chuông...)

Lòng đã loạn, chí cùn bên vực thăm
 Mẹ Cha ơi- Xin chớ bỏ con khờ
 Con tay không tác sát dựng cơ đồ
 Xin “Thánh Chỉ” cứu nguy ngày bão loạn !
 Đêm dương thế thấp đèn trời con nguyện
 Mảnh Huyết thư lưu dấu lạt tràng mê
 Mẹ Cha ơi- con đâu muốn lối thê
 Bởi nhân thế vẫn chưa hề tỉnh thức !
 (3 chuông...)

Vòng sàng lọc buổi Thượng Ngươn Thánh Đức

Thiên hạ đem tiền mua Giải được không ?
 Giữa nhân gian con nói chuyện Đạo Đồng
 Đạo đâu có ở giữa dòng khói bụi !
 Nơi cửa Điện lặn lờ cơn gió nổi
 Dấu bụi trần trong nếp áo phong sương
 Con ngồi đây lặng lẽ giữa nghiêm đường
 Nghe gió nổi sóng chao ngoài chiếu Đạo !
 (3 chuông...)

Đêm trở giấc nghe tiếng hồn ảo não
 Lạnh muôn chiều- lạc lõng giữa trăng suông
 Thương thế nhân con quay bước không đành
 Nên cứ mãi lạc giữa vòng nghiệp quả !
 Xin Cha Mẹ thấu cho lòng con trẻ
 Di ngôn xưa con đã nguyện “Độ trần”
 Dầu đón đau tủi hận đến muôn trùng
 Không nở bỏ- Mẹ hiền ơi có biết !
 (3 chuông...)

Đêm trở lạnh, hắt hiu vàng trăng khuyết
 Mai trắng đầy- chiu chặt mộng Triều thiêng
 Nén hương trầm con thấp giữa đêm quen
 Cầu Lệnh Mẹ chứng cho lòng con trẻ !
 Xin Cha Mẹ hãy “Giơ cao đánh khế”
 Con vì chúng sinh trả nghiệp không cùng
 Manh áo xưa dầu lem lấm bụi bùn
 Tâm chẳng loạn- bởi bao lời Mẹ dạy !
 (3 chuông- 3 mõ- lạp lại 3 lần...)

95. TU LÀ GIỮ MỘT CHỮ TÂM

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Trông mù mịt một trời sương khói
 Điều hàn âm phơi trải lao lung
 Đêm dài gió hú ngoài song
 Vạc kêu ngô trước, tìm không thấy người !
 Sau với trước đây với nổi quanh
 Chồn lâm tuyền hồn lạnh vào ra
 Một trời nắng trẩy sương pha
 Ai Tri âm đó- cùng ta luận bàn !
 (3 chuông...)

Ngẫm sự thế mà thương người thế
 Bước lưu vong chẳng kể vàng thau
 Theo nhau- kẻ trước người sau
 Như cá gặp nước, thi nhau vượt bờ !
 Đâu hay biết mịt mờ trên sóng
 Mặt trời soi- Giả lộng thành Chơn
 Vọng trần như giọt mưa tuôn
 Mưa sa đất khách để hồn muôn thu !
 (3 chuông...)

Tâm bất định như mù xuống thế
 Bước loanh quanh xuống bể lên rừng
 Đắng cay chua ngọt đã từng
 Mới bài Thi thử đã dừng cuộc chơi !
 Đêm trần thế như lời tha thiết

Áo Thân vương lẫm liệt cũng say
 Nghê thường khúc trôi bên tai
 Hoàng hoa ngự tử hện ngày xuất chinh !
 (3 chuông...)

Đâu hay chốn cầu vinh lẫm họa
 Cối dương trần tưởng lạ mà quen
 Nòi Quan cách, chốn hoa đèn
 Ngựa nghiêng rượu thịt, đồ đen kể gì !
 Trời đất ấy cũng thì mộng cảnh
 Hạt thủy xoàn cũng mảnh ve chai
 Bạc tiền danh phẩm vào tay
 Nay còn mai mất, lụy dài muôn chung !
 (3 chuông...)

Nghe sấm động trời Nam mà sợ
 Ngóng chuông rền ải Bắc còn kinh
 Thây bèo xác bọt linh đình
 Họa vô đơn chí, chẳng tình chẳng dung !
 Cho dầu chốn sơn cùng thủy tận
 Cũng một nòi chuyển vận đổi thay
 Tỉnh hồn một trận mưa mai
 Rong rêu thì cũng ra ngoài chuyển luân !
 (3 chuông...)

Niệm niệm khởi- trong ngàn ý Đạo
 Hồn có thanh mới tạo Cấn lành
 Chuyển xoay từ cội tới cành

Đất hiền mới nở được cành hoa Sen !
 Đừng ham thói đua chen tranh chấp
 Chớ tị hiềm, oán ghét, hơn thua
 Chia nhau hạt gạo ngày mưa
 Sốt nhau tấm áo qua mùa bão giông !
 (3 chuông...)

Ngày nắng nở ta trồng khoai sắn
 Buổi mưa thâm ta gạn đất lành
 Cửa cho là cửa để dành
 Thương người như thể thương thân mới là !...
 Hòn chớ để hòn sa bể tục
 Xác đừng mê phụng chúc loan châu
 Cao tâm chớ để cao lâu
 Càng cao vật chất càng sâu nghiệp trần !
 (3 chuông...)

Đêm thanh vắng nên gần với Phật
 Chớ để hồn tấp bật vào ra
 Chiếu Thiền trụ vững thì qua
 Bằng như lơ đãng thì sa bãi lầy !
 Theo bạn Đạo, theo Thầy chánh cách
 Chớ “Vui đâu chúc đó” mà hư
 Đời nay ít Thánh nhiều ma
 Đừng tin của giả mà ra bọt bèo !
 (3 chuông...)

“Trung- Hiếu- Nghĩa” làm đầu sự sống

Giữ cho mình trọn vẹn Nghĩa nhân
 Mẹ cha Hiếu để riêng phần
 Với người Trên trước chữ Trung phải gìn !
 Phần Linh cách còn thêm chữ Đạo
 Đạo là Duyên khởi tạo Căn lành
 Mai ngày “Phản bốn quy nguyên”
 Trở về Căn cội- phỉ nguyên thân sau !
 (3 chuông...)

Đừng mê nữa người ơi của giả
 Cõi trần miền “Lộng giả thành Chơn”
 Đáo đầu chướng nghiệp tai ương
 Nay cười mai khóc là đường trả vay !
 Tu đi bạn- Một ngày lập Hạnh
 Gieo nhân lành để lánh nhân ma
 Một ngày rộng lượng vị tha
 Lìa xa ác nghiệp, thành hoa cõi người !
 (3 chuông...)

Tâm là gốc- người ơi hãy nhớ
 Giữ cái Tâm là giữ Đạo Trời
 Lên non về núi chẳng dời
 Có xa vọng tưởng mới rời vô minh !
 Trời đất ấy thình thình một cõi
 Mộng hoàn nguyên rồi rồi trắng thề
 Canh khuya chuông mõ giao kê
 Nhắc người Mục tử nhớ lời thệ minh !!
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

96. VỊ LAI PHÁP ĐẠO CA (BẢN SỐ 06)

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Mịt mù sương khói bên trời
 Điều hàn âm trử, cho người ưu tư
 Cao nguyên cũng tựa huyền hư
 Núi che mặt nguyệt- lời ru cội nguồn !
 Phong trần dầu giải mưa tuôn
 Ngẫm trong quan tái mà thương phận người
 Chiều thanh vọng hướng mây trôi
 Nghe hồn viễn xứ về khơi ngọn ngành !
 (3 chuông...)

Vọng trần xô đẩy loanh quanh
 Ngã nghiêng bất định, cấu thành, hoại vong
 Trước sau người chẳng chung lòng
 Thì như bọt sóng bên dòng chuyển xoay !
 Tâm bất định lạc loài viễn mộng
 Hồn vô minh chỉ vọng phù đồ
 Nghiệp trần say tỉnh lơ mơ
 Tỉnh say thì cũng bên bờ hoại vong !
 (3 chuông...)

Chiêng trống thúc xa gần đều động
 Mõ chuông kêu khản giọng luân hồi
 Gió mưa là mộng đời đời
 Kệ kinh là điệu nương người Thiện tâm !
 Đêm có quạnh cũng tầm Chơn lý

Ngày có buồn cũng vị nhân sanh
 Đủ duyên mới đáo cửa Thiên
 Vô duyên áo Đạo diễn tuồng cũng hư !
 (3 chuông...)

Vị Lai pháp tu ngoài cửa Đạo
 Gieo duyên lành khởi tạo huyền cơ
 Chợ chiều kẻ bán người mua
 Tôi đây trao tặng, được thua chẳng màng !
 Đêm ngơ ngác một giếng trăng khuyết
 Bạn hãy còn an giấc lâu son
 Chiếu Thiên tôi vẫn mỡ chuông
 Cầu xin thế thế bình an vạn loài !
 (3 chuông...)

Đời ngắn lắm- đợi gì mai một
 Sống hôm nay nên biết ngày nay
 Trọn lành, trọn tốt một ngày
 Ngày mai Tu nữa... Trả vay mặc lòng !
 Nghiệp đã nặng đeo bong chi nữa
 Phúc còn dư cũng dựa Thiên môn
 Đợi khi mưa dập gió dồn
 Mái chèo mục ruỗng- Họa tồn phúc hư !
 (3 chuông...)

Nay dư giả chớ khinh người khó
 Cửa đem cho là cửa để dành
 Gieo gì gặt nấy rành rành

Hoa sen chẳng nở trên cành hoa lau !
 Thương nhân thế u mê nhiều nỗi
 Gióng mõ chuông ta gọi bạn hiền
 Tu nào hơn cảnh tu Thiên
 Tu cho chuyên Nghiệp mới yên dạ này !
 (3 chuông...)

Tu là chẳng hẹn ngày hẹn buổi
 Tu là không đợi tuổi đợi tên
 Tu là dứt bỏ ưu phiền
 Xa rời đục lặc đảo điên, vọng trần !
 Tu là chẳng tranh phần trên trước
 Tu là không mơ ước cao sang
 Từ bi, Độ lượng, Nghĩa ân
 Hiền nhân một kiếp, Thánh nhân một đời !
 (3 chuông...)

Duyên có mỏng chẳng rời Chánh pháp
 Nghiệp có dày chẳng nhập tràng mê
 Rửa nhau sớm tối đi về
 Chiếu Thiên ngồi xuống dựa kê Như Lai !
 Thuyền đã khảm trôi dài tuyệt lộ
 Nghiệp đáu đầu mới ngộ tràng mê
 Đêm dài gió cuốn lê thê
 Lòng sao như gió nồm nê canh khuya !
 (3 chuông...)

Thương sanh chúng mê hoài chẳng tỉnh

Xót thân ta sức mỏng tài hèn
 Giữ mình xa cuộc nhiễu nhương
 Khác nào như gió chui lòn cửa sau !
 Thân chính Phẩm “Tam sàu bạch phát”
 Áo Hoàng vương đậm nhạt cũng thừa
 Cánh bèo dạt ngọn lau thưa
 Gọi người trên sóng, sàu đưa viễn trình !
 (3 chuông...)

Chính Danh Phẩm, chính tình Đạo chủ
 Thuận áo đời, áo Đạo cũng mang
 Chẳng mê đàn sáo xênh xang
 Ta về phố núi dẫn đàn khỉ con !
 Thương sanh chúng “Chịu lòn dất chúng”
 Thấy Quân thân thọ nạn mà đau
 Ngẩng trông trời đất thấp cao
 Ai Tri âm đó mà sao chẳng tùng !
 (3 chuông...)

Dầu xơ xác hoa dung chẳng kể
 Vọng trường canh phơi trái can trường
 Y bào lấm bụi tà dương
 Thêm rêu cỏ dại còn thương phận người !
 Mai dầu có đổi đời nghiệt cảnh
 Chẳng nao lòng bởi định tâm cơ
 Chung tay gầy dựng cơ đồ
 Bình an Hạnh lạc bên bờ trần vi !!...
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

97. LỤC CUNG GIÁNG BÚT (BẢN SỐ 03)

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Trần ai một cuộc bể dâu
 Trăm năm áo mỏng qua cầu nghiệp oan
 Con tôi áo gấm xanh xang
 Mỉm cười xuống ngựa vấn an Mẫu hiền !
 Ngày con đủ Phúc đủ Duyên
 Là ngày áo gấm triều thiêng Mẹ về
 Nặng lòng Mẹ lắm con ơi
 Con Mẹ một đám- bên trời tân toan !
 (3 chuông...)

Trần ai lạc ngõ xa đàng
 Mẹ theo con Mẹ, thế gian hững hờ
 Tưởng rằng chốn ấy rào thưa
 Con Cha con Mẹ vẫn thừa oai linh !
 Gióng chuông mở cửa tụng đình
 Tưởng mang Quyền thế mà trình năm châu
 Nào hay đức mỏng tài cao
 Vương vòng tục lụy- ngã nhào mấy phen !
 (3 chuông...)

Con ơi cuộc thế đỏ đen
 Kẻ khôn người trí đua chen lọc lừa
 Chúng Thần kẻ đón người đưa
 Bày binh bố trận cho vừa lòng con !
 Cha nghiêm thì Mẹ chịu lòn

Lũ con khờ dại tay trơn lập đời
 Không Cha áo gấm cũng rồi
 Không Mẹ- đến cả chỗ ngồi cũng không !
 (3 chuông...)

Vẫn còn quen thói nghênh ngang
 Dứt cơn hoạn lộ, thuyền không thấy bờ
 Con ơi sau trước mịt mờ
 Đùng như nhận lẽ bên bờ trầm luân !
 Đưa con vào chốn nhiễu nhương
 Hữu thân hữu mệnh, xoay giần đục trong
 Trước sau tứ phía bụi hồng
 Áo con sáng quá giữa dòng chuyển xoay !
 (3 chuông...)

Tâm Từ ái, dạ thẳng ngay
 Đường quang con bước- Mặc ngày điêu linh
 Đùng ham “Theo gió bẻ măng”
 Vận may một thưở, điều răn một đời
 Giữ mình cho trọn- con ơi
 Mẹ theo con Mẹ giữa trời bão giông
 Mản ba, chuyển chót- ơi con
 Thuyền Ròng trở lái... Héo hon lòng già !
 (3 chuông...)

Con đừng luyến mãi ta bà
 Đùng ham vợ vệt nữa mà uổng công
 Của trần trả lại trần hồng

Con Cha con Mẹ tay trơn trở về !
 Con ơi “Lộc Phạm Chi Nghi”
 Là do con biết Từ bi độ trần
 Theo con một đám bụi hồng
 Phủ cho sạch hết, giữa dòng sân si !
 (3 chuông...)

Ngựa xe, áo mảo cũng thì
 Công đồn thiếu ngựa, thiếu xe cũng rồi
 Ôn Cha ơn Mẹ ngôi Trời
 Ôn Thầy ơn Tổ, ơn người tựa nương
 Tâm này sáng tựa lòng gương
 Soi vào thấu cả con đường Hồi quy
 Đón người về, tiễn người đi
 Quần xô áo vải cũng thì Ngôi cao !
 (3 chuông...)

Giống chuông gõ mõ hô hào
 Tưởng dòng Quan cách chẳng vào u linh
 Ngục đời cũng tựa Diêm đình
 Mở ra huyễn cảnh mà kinh phận người !
 Đừng mê đắm nữa con ơi
 Ý bào nhẹ bước, chân trời rắng pha
 Nhắc lòng: con Mẹ, con Cha
 Phải đâu rẻ rúng mà sa bẫy lay !
 (3 chuông...)

Công cao thì quả mới dày

Cây lành trái ngọt định ngày phong quang
 Nghìn năm bia đá bệ vàng
 Lưu danh thiên cổ- Trần gian mấy người !
 Hội này chỉ một con ơi
 Thuyền Từ độ trẻ bên trời tịch liêu
 Lái đò đâu gái mỹ miều
 Đích thân “Lão Mẫu Thiên Triều” chống ghe !
 (3 chuông...)

Rước đàn con đại trở về
 Leo lên rớt xuống, hồn mê chẳng chừa !
 Đường xa vác nặng- gió mưa
 Hành trang thiên lý vẫn thừa rủi may
 Nhẹ nhàng thân tướng mà hay
 Nhẹ Tâm nhẹ tướng, nhẹ ngày chuyên luân
 Chuyên này chuyên cuối- ơi con
 Chặng này chặng thử lòng son trẻ khờ !
 (3 chuông...)

Dầu cho sau trước mịt mờ
 Nắm tay Mẹ chỉ lên bờ tịnh an
 Mai này khắp cõi nhân gian
 Lưu danh thiên cổ, rõ ràng Mẹ Cha !
 “Vị Nhân Sinh”- gốc Thần gia
 “Từ bi độ lượng”- con nhà Thánh căn
 Thuyền về sóng bạc lãng xăng
 Mẹ già tóc bạc nhìn trắng mỉm cười !!
 (3 chuông- 3 mõ- lạp lại 3 lần...)

98. MỘT KIẾP NHÂN SINH

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Chiều ngã- dài trôi ngàn mây lạc
 “Bức tranh vân cầu” cũng vời trông
 Ngậm ngùi một kiếp đời sương tuyết
 Đợi mãi- bao giờ thôi bão giông !
 Gió qua song cửa xin chậm chậm
 Cho hồn Mực tử bớt cô đơn
 Định mệnh trước sau đừng ruồng rẫy
 Cho khách trần dương nhẹ khỏi hồn !
 (3 chuông...)

Đếm những lao lung hồn bỗng đại
 Sương tuyết nghìn năm tựa khói hương
 Trắng tóc vẫn đang mùa quan tái
 Thì ước làm chi mộng thế thường !
 Xe qua- phó dậu cơn trầm tích
 Bụi đỏ mù xoay cuộc viễn trình
 Hồn nép cao nguyên chiều gió bão
 Lòng chẳng nguôi lòng đêm viễn phương !
 (3 chuông...)

Lộ diệp vũ trùng- Thương phận mỏng
 Cát lọt lòng tay- Mộng đã tràn
 Trăm năm một kiếp... Thôi đành phận
 Sinh chẳng gặp thời “Ngộ kiếp nan” !

Máu thấm- nhân gian thành lệ sử
 Kinh kệ còn vang chốn Bảo đàn
 Đêm vượt trùng xa mờ nhân ảnh
 Thiên hà gió dậy khóc hồn oan !
 (3 chuông...)

Níu hỏi trời cao cơn sóng mái
 Sao chỉ mình ta vượt bão giông
 Nhân thế vô tình như kẻ đại
 Sao chỉ mình ta lấp bụi hồng ?
 Sóng nổi trường giang mờ lệ sử
 Mây dồn ải nhận- khuấy lao lung
 Mưa qua thị phố ơ hờ gió
 Lại sáng vàng dương lấp bụi hồng !
 (3 chuông...)

Lần đếm vàng tay mòn năm tuổi
 Mỡ chuông còn vọng chốn phù không
 Máu lệ vẫn đầm thân viễn trú
 Hồn vẫn bi thương giữa loạn trần !
 Áo vải cho qua thời giông bão
 Ngậm ngùi nợ giả, nợ rồi chân
 Đêm vượt trùng xa- dòng lệ máu
 Rót vào yến tiệc chốn Triều yên !
 (3 chuông...)

Huyền hoặc nghìn năm hồn vĩnh trụ

Mơ hồ một kiếp mộng Hoàng vương
 Áo vải soi mình nơi Cổ tự
 Chuông mõ rền vang cũng dị thường !
 Mai nếu có về qua thị phố
 Dấu hờn năm tháng xóa dùm tôi
 Tóc rối vẫn còn hương sắc cũ
 Trời đất mang mang- Lỗi nguyện thề !
 (3 chuông...)

Dạ khúc- lòng đêm còn ghi dấu
 Đậm nhạt hè chi giấc huyễn hư
 Đen trắng chẳng phân dòng Thánh tích
 Thế trần lem luốc mộng trần cư !
 Sực tỉnh- Nhân gian còn lệ sử
 Lại gởi hồn mơ chốn Đại đồng
 Khập khiễng đi qua chiều viễn trú
 Tự hỏi: Bao giờ thôi bão giông ?
 (3 chuông...)

Sẹo chữa liền da- Thương xác tục
 Tâm còn sóng gió, giận hồn mê
 Đứng giữa nhân gian ngày bão rớt
 Thương khách trần dương lỗi nguyện thề !
 Tay không tác sắt- vinh rồi nhục
 Lạc giữa mùa thương sóng bạc đầu
 Áo vải mong manh hồn gió dạt
 Lầy chi mà “Đoạn khổ, lìa mê” !
 (3 chuông...)

Bao giờ cho hết mùa giông tố
Cho mảnh hàn y bớt lạnh lòng
Trời Nam rạng rỡ vàng trắng nguyện
Hoa cỏ nhuần gieo cõi Thiện lương !
Bỏ lại thân này nơi rồn biển
Tro tàn nhờ gió hãy mang đi
Hồn ta tự tại rời nhục thể
Chuông mõ ngân nga khúc Đại Từ !!
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

99. MỤC TỬ ĐÁO TRẦN DƯƠNG

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Gió nổi- Cao nguyên chiều bão dậy
 Vàng rơi... Hoa cỏ cũng xôn xao
 Hương bay vọng thấu trời Vô ngại
 Thất bảo, Liên trì... Mộng đắm sao !
 Gió qua song cửa xin chậm lại
 Cho hồn Mục tử bớt cô đơn
 Định mệnh trước sau đừng ruồng rẫy
 Cho khách trần dương nhẹ khối hòn !
 (3 chuông...)

Đếm những lao lung hồn bỗng dại
 Sương tuyết nghìn năm tựa khói hương
 Trắng tóc vẫn đang mùa quan tái
 Thì ước làm chi chuyện thế thường !
 Xe qua- Phố dậy cơn trầm tích
 Bụi đỏ mù xoay cuộc viễn trình
 Hồn nép cao nguyên chiều gió bão
 Lòng chẳng nguôi lòng đêm viễn phương !
 (3 chuông...)

Lộ diệc vũ trùng thương phận mỏng
 Cát lợt lòng tay- Mộng đã tràng
 Trăm năm một kiếp thôi đành phận
 Sinh chẳng gặp thời... Ngộ kiếp nan !

Máu thấm- Nhân gian thành lệ sử
 Kinh kệ còn vang chốn Bảo đàn
 Đêm vượt trùng xa mờ nhân ảnh
 Thiên hà gió dậy khóc hồn hoang !
 (3 chuông...)

Núi hỏi trời cao- Con sông mái
 Sao chỉ mình ta vượt bão giông
 Nhân thế vô tình như kẻ đại
 Sao chỉ mình ta lấp bụi hồng ?
 Sóng nổi Trường gian mờ nguyệt ảnh
 Mây dồn ả nhận khuất lao lung
 Mưa qua Thị phố lòng vẫn lạnh
 Lại sáng vàng dương, lấp bụi hồng !
 (3 chuông...)

Lần đếm vàng tay- Mòn năm tuổi
 Mỡ chuông còn vọng chốn phù không
 Máu lệ vẫn đầm thân viễn trú
 Hồn vẫn bi thương chốn loạn trần !
 Áo vải cho qua mùa giông bão
 Ngậm ngùi nợ giả, nợ rồi chân
 Đêm vượt trùng xa- Dòng lệ mặn
 Rót vào yến tiệc chốn triều yên !
 (3 chuông...)

Huyền hoặc nghìn năm hồn vĩnh trụ

Mơ hồ một kiếp mộng Hoàng vương
 Áo vải soi mình nơi cổ Tụ
 Chuông mõ rền vang cũng dị thường !
 Mai nếu có về qua Thị phố
 Dấu hờn năm tháng xóa dùm tôi
 Tóc rối vẫn còn hương sắc cũ
 Trời đất mang mang... Lỗi nguyện thề !
 (3 chuông...)

Dạ khúc- Lòng đêm còn ghi dấu
 Đậm nhạt hè chi giấc huyễn hư
 Đen trắng chẳng phân dòng Thánh tích
 Thế trần lem luốc mộng trần cư !
 Sực tỉnh- Nhân gian toàn kẻ lạ
 Lại thấy mình mơ giấc Đại đồng
 Khập khiễng đi qua chiều viễn trú
 Trời hỡi- Bao giờ thôi bão giông ?
 (3 chuông...)

Sẹo chữa liền da- Thương xác tục
 Tâm còn sóng gió, lụy hồn mê
 Đứng giữa nhân gian mùa bão trút
 Thương khách trần dương lỗi nguyện thề !
 Tay không tác sắt- vinh rồi nhục
 Lây chi mà “Đoạn khổ lìa mê”
 Bao giờ cho hết mùa thương khó
 Cho mảnh hàn y bớt lạnh lòng !
 (3 chuông...)

Trời Nam rạng rỡ vàng trăng nguyệt
Hoa cỏ nương vào khách Tịnh y
Bỏ lại thân này nơi rốn biển
Tro tàn nhờ gió hãy mang đi !
Hồn ta tự tại rời tục thế
Chẳng luyến lưu gì phút viễn ly
Tam bảo còn vang hồi Kinh nguyệt
Chuông mõ nhuần gieo... Mãn hạn kỳ !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

100. SÁM HỐI OAN GIA TRÁI CHỦ TIỀN CĂN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đòi tự thuở hồng hoang tạo lập
 Người tự khi phó thác thân người
 Lên non về núi đổi đời
 Bàn tay tạo tác phận đời gieo neo !
 Thiện với ác lập lò đen trắng
 Cõi nhiều nhưng nào lắng bụi bùn
 Chim kêu dưới nội trên nguồn
 Trước sau cũng một vở tuồng ai bi !
 (3 chuông...)

Nay hạnh phúc cười khi một tiếng
 Hội Công hầu khanh tướng hoằng khai
 Cuộc cờ chén rượu vui vầy
 Yên oanh gồm đủ, một ngày kể muôn !
 Mai tận phúc mưa luồng sấm trời
 Nghiệp đão đầu- Kèn nổi trống khoa
 Mạn hai rồi tới mạn ba
 Dập dồn sóng cả, muôn nhà ngựa nghiêng !
 (3 chuông...)

Ngảng đầu hỏi: Hoàng Thiên, Hậu Thổ
 Tôi tội chi mà khổ thế a ?
 Làng trên xóm dưới lê la
 Tìm phương cứu rồi, lại sa bãi bùn !

Đêm thanh vắng, hồi chuông vãn độ
Vắng bên tai- Thức đủ năm canh
Tiền thân chẳng tạo căn lành
Kiếp này chẳng biết để dành duyên sau !
(3 chuông...)

Nay chợt tỉnh- Mạch sầu khôn lấp
Đáo Thiên môn hỏi Phật, hỏi Thầy
Sư rằng: Túi nợ đã đầy
“Đáo đầu thọ Mệnh”- Nghiệp bày trước sau !
Muốn dứt nghiệp mau mau Tu Thánh
Bỏ đường mê, Đạo hạnh trui rèn
Loạn trần chớ có đua chen
Mượn manh áo vải mà len cửa Chùa !
(3 chuông...)

Xin các Đấng từ bi gia hộ
Con thành tâm cải hối nghiệp trần
Nguyện xin ngồi xuống chiếu Thiên
Mượn lời chuông mõ xuôi miền Lạc an !
Xin Thầy, Tổ lòng thương dạ xót
Cho con nương cửa Phật tu Thiên
Cầu xin Tín chủ hiện tiền
Cho tôi sám hối nghiệp duyên một đời !
(3 chuông...)

Lòng đã quyết- Lời lời ghi tạc

Đạo chuyên luân, tạo tác duyên lành
 Con nay tâm nguyện chí thành
 Tu cho đạt quả “Vô Sanh” một đời !
 Dừng tạo nghiệp, là thôi là dứt
 Nặng thân này để nhẹ thân sau
 Nghiệp nào đời trước đã gieo
 Nguyên xin trả hết trần lao hội này !
 (3 chuông...)

Đây trà quả, hương đèn, cỗ lễ
 Con thành tâm vọng tấu mười phương
 Cầu xin Đại Đạo Minh Vương
 Chứng lời con nguyện bên đường trả vay !
 Xin hướng Thiện- Duyên này tu tạo
 Trọn một đời nguyện báo Thù ân
 “Oan gia trái chủ” tiền căn
 Xin cho nợ cũ xoay giần duyên sau !
 (3 chuông...)

Bởi kiếp trước xác mê hồn loạn
 Tạo nghiệp dày thọt mạng chẳng lâu
 Thân nay chướng nghiệp đáo đầu
 Nạn tai tật ách, thảm sâu hai vai !
 Nay sức tỉnh quy về cửa Đạo
 Xin cội nguồn, Tông tổ chứng tri
 Con nay một dạ Tu trì
 Cầu cho mãi kiếp hồi quy Diêu đài !
 (3 chuông...)

Xin Cha Mẹ Ngôi Trời chứng chiếu
Cho con hiền chữ Hiếu, chữ Trung
Nguyện cho Đời, Đạo viên dung
Kiếp này xin dứt nợ trần vương mang !
Nguyện sau trước chẳng lặn khân nữa
Vay bao nhiêu thì trả bấy nhiêu
Đời này, đời nữa, đời sau
Mượn câu Kinh kệ đáo đầu Như Lai !
(3 chuông...)

Xin hãy đến cùng tôi dưới bệ
Chiếu Thiên đây- Nhuận gội tuyết sương
Lắng dần nghiệp báo, tai ương
Nguyên xin chính huân Gia đường từ nghiêm !
Xin nợ cũ trả dần hiện kiếp
Tạo Căn lành đổi nghiệp tiền thân
Mai ngày mãn kiếp quy nguyên
Nhục thân bỏ lại, còn duyên Hạnh Từ !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

101. NGUỒN CỘI CHIÊU AN

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Ngọn gió thời gian bút dần từng cánh
 Lá mùa xanh ngày xưa ấy đâu rồi ?...
 Con gió đuổi lá vàng qua ngõ vắng
 Dạt dòng xa, theo dấu cuộc luân hồi !
 Người đã xuống- Sân ga đời nhộn nhịp
 Lại bao vây, lại nuốt chửng, nhòa tan...
 Con gió lại ra đi về miền chuyển tiếp
 Bỏ lại sau lưng khao khát- Mơng đã tràng !
 (3 chuông...)

Và giọt lệ “Kẻ- Làm- Vườn” rơi xuống
 Tiếc công anh nối mãi sợi dây dài
 Nào hay đâu lòng đã khô, giếng cạn
 Anh tiếc hoài làm rơi mất sợi dây !...
 Và hồi chuông- Chiều cáo chung đã nổi
 Lòng tự tin vẫn đôi cánh đại bàng
 Rơi- rơi mãi từ vực sâu đá núi
 Thế trần kia giòn giã tiếng cười vang !
 (3 chuông...)

Người Mục Tử gục đầu trên sỏi đá
 Dấu gai đời vẫn cày xới tả tơi
 Bao vết thương vẫn còn đau âm ỉ
 Đâu chỉ do trái gió, trở trời !...

Con gió thời gian vẫn còn rong ruổi
 Bứt dần từng ngọn lá mùa xanh
 Tiếc nỗi vọng trần như bóng lá
 Nào hay đâu bức tử cho đành !
 (3 chuông...)

Đêm quanh quẽ- Một vì sao vừa rụng
 Phía trăng tàn, không một chút âm vang
 Còn khoảng trống cuộc luân hồi vỡ vụn
 Hồn cũ xưa giờ phiêu dạt truông ngàn !
 Mượn chuông mõ khơi bếp hồng cho rạng
 Làn dầu xưa ta vẽ mộng luân hồi
 Thiên Cảo luận có vàng trắng làm chứng
 Mảnh y bào ủ ấm điệu hoàng khai !
 (3 chuông...)

Kinh với kệ như chìm vào biển khát
 Hồi trống Ngũ liên giục thức canh gà
 Trong hoang hoải nghe tiếng lòng rên siết
 Chúng sanh ơi- Đừng mê ngủ nữa mà !...
 Bàn tay đã nhúng chàm từ mấy độ
 Trái tim kia chai sạn nổi hôn trầm
 Và trái đất đã dần dần băng lạnh
 Những tinh cầu vỡ rạn- Dầu hàn âm !
 (3 chuông...)

Hãy xích lại gần nhau thêm chút nữa

Tay trong tay ta thắp lửa đêm buồn
 Gom lá úa từ mùa đông năm cũ
 Ta đốt lên soi bóng nhỏ hằng quen !
 Nắng sẽ rạng, giữa lòng ngày khắc nghiệt
 Điệu Kinh cầu tha thiết quyện hồn đơn
 Chuông với mõ âm vang lời khai thị
 Bước viễn trình luân lạc đáo Thiên môn !
 (3 chuông...)

Cùng với những bi thương mùa năm cũ
 Bên chiếu Thiền ta học cách phôi phai
 Đem sân hận ta gửi vào trong gió
 Gió giữ dùm, rồi gió sẽ mang đi !
 Buông bỏ hết- Ta như hồn thơ đại
 Chỉ mỉm cười cùng chuông mõ vân vi
 Mai đợi nắng hong mùa vàng ngang trái
 Ta nâng niu chén đợi, mộng Liên trì !
 (3 chuông...)

Sông với suối cũng xuôi về biển lớn
 Lòng như hoa bên cỏ dại trầm tư
 Chiều có muện vẫn còn tươi sắc nắng
 Để mai ngày Tịnh cõi hóa Huyền hư !
 Và chuông mõ vẫn đợi chờ khao khát
 Mặt trời lên nơi góc bể đầu non
 Để băng giá tan dần trong ký ức
 Chốn Am tuyền thương cánh hạc lưu vong !
 (3 chuông...)

Khi ta đến nhân gian là bể khổ
Khi ta đi- Cỏ dại nở hoa vàng
Trần gian ấy thôi một lần tái ngộ
Bởi luân hồi chua xót mộng chinh an !
Mai trên đỉnh phù vân chờ mây trắng
Đưa ta đi- Mây lại đón ta về
Chẳng lưu luyến chút hình hài hữu hạn
Cánh chim hồng về ngự đỉnh Thiên nhai !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

102. LÒNG YÊU THƯƠNG

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Đừng đem cuộc đời đặt vào cửa Đạo
 Chốn Thiền môn hoa cỏ cũng mong manh
 Áo trắng áo đen kề cận, chẳng phân ranh
 Đêm sáng tối cũng là đêm của Phật !
 Tâm từ ái vẹn gìn nơi Tịnh thất
 Một, hai ba- Năm, sáu bảy... cũng là
 Chúng sanh ngoài kia ngàn dặm bôn ba
 Lạc cửa Đạo- Lòng vô minh đã hẫ !
 (3 chuông...)

Chấp nhật làm chi cho cửa Thiền dậy sóng
 Đẻ đau lòng Cha Mẹ chốn thềm cao
 Tượng gỗ sơn son cũng còn sợ mưa rào
 Hòn Mực tử đâu phải là gỗ đá !
 Gió tạt sân Đình- cỏ cây nghiêng ngả
 Giận làm chi, cơn gió cũng vô tình
 Chú ngỗng nghênh ngang xéo nát vạt rau xanh
 Ngỗng đâu biết bát cơm Thiền thiếu vị !
 (3 chuông...)

Con Mẹ con Cha mỗi người mỗi ý
 Lòng Mẹ Cha chẳng thiên vị riêng ai
 Đứa hư hèn bạc phúc- Một thương hai
 Lấy lượng cả mà bao dong, tha thứ !

Kẻ cơ nhỡ, người cùng đình mạt lộ
 Nép vào ta xin một bát cơm thừa
 Ta hơn người, đừng trừ cộng so đo
 Còn câu chấp, ấy tâm còn thiếu Đạo !
 (3 chuông...)

Con cóc nghiền răng- Đầu hè gió dạo
 Chiếu Thiên kia bỗng chốc cũng lung lay
 Mõ chuông kêu khản giọng chôn trần ai
 Con sóng trắng, nhân gian thành bể hận !
 Người Mực tử hồn bi thương, đòi đoạn
 Cửa Từ bi sao chẳng dưỡng tâm Từ ?
 Cho con sâu cái kiến nép sân Chùa
 Hạt rơi vãi ấm lòng con bĩ cực !
 (3 chuông...)

Hãy thương nhau đi- khi còn có thể
 Mai nén hương thấp vội cũng bằng không
 Gặp nhau đây cũng duyên nghiệp tiền căn
 Chớ buột thắt, kiếp sau còn nợ nữa !
 Nên trân trọng, đừng miệt khinh kẻ khó
 Nên bao dung, đừng chấp kẻ mọn hèn
 Cõi Thiên kia hoa dại cũng đua chen
 Hoa với cỏ cũng nhờ ơn mưa móc !
 (3 chuông...)

Phật từ bi- Chớ làm cho Phật khóc

Áo thân vương nên che chắn kẻ thế cô
 Tình yêu thương chan rải khắp trần lao
 Thì mãi kiếp không Tu hành cũng chứng !
 Góc đạo Thánh chân truyền là “Ái mẫn”
 Yêu muôn loài chẳng phân biệt thấp cao
 Đem tình thương chan rải khắp trần lao
 Lòng tha thứ, bao dung là lượng cả !
 (3 chuông...)

Đêm thanh sử cũng là đêm tuyết lộ
 Ngày phong quang cũng nguồn cội lao lung
 Chớ làm cơn gió dữ chốn Thiền môn
 Hãy là nén hương trầm dâng tiến Phật !
 Mai nắng ấm- Bên cội nguồn Linh thức
 Bát cơm rau ấm dạ kẻ hiền lương
 Mỡ chuông kia cũng còn biết hàm ơn
 Đêm gió giả vang hồi Kinh Nhật tụng !
 (3 chuông...)

Đời mấy nả mà giận hờn cay đắng
 Nay gặp nhau, mai đã biệt nhau rồi
 Bóng chiều nghiêng- Sao nở để ngày trôi
 Đời dẫu lạnh, chớ để lòng khắc bạc !
 Đâu phải đợi đến loan châu, phụng chúc
 Chẳng cần chi áo mào với cân đai
 Lòng nhẹ nhàng thanh thản giữa trần ai
 Ta với Phật như nhau- Cùng hỷ lạc !...
 (3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

103. TU ĐỀ TRỞ VỀ NGUỒN CỘI THIÊN LƯƠNG

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)
 Những chuyến xe về đâu thâm lặng
 Mang thân người cõi loạn vào ra
 Thế trần đêm bảy ngày ba
 Lơ ngơ xác mượn, hồn sa bể đời !
 Không tạo tác cũng nòi tạo tác
 Chẳng sân si cũng mạch sân si
 Vui buồn sướng khổ, ai bi
 Đem hết tâm trí mà thi lục trần !
 (3 chuông...)

Nòi tạo tác xa gần chẳng quản
 Giống phong lưu thọ nạn mê phong
 Mùa sương giá- Máy tầng đông
 Lang thang hàng xú mà không trở về !
 Quên chẳng nhớ câu thề vĩnh cữu
 Thuở san hà nắng ngự thêm loan
 Thế trần một trận chinh an
 Hoàng kỳ phát lệnh, lạc đảng tử sanh !
 (3 chuông...)

Quên sau trước nhân tình tu tạo
 Chẳng nhớ dòng Thiên đạo là ta
 Sống sao cho xứng gốc nhà

Đùng như gió chướng- Làm ma hồng trần !
 Quên cỡi tạm xoay giã nghiệp quả
 Trả rồi vay- Vay trả luân lưu
 Hiền minh chớ để hiền ngu
 Mượn thân tứ đại- đùng Tu lục trần !
 (3 chuông...)

Sấm sét nổi- xa gần thọ nạn
 Dấu phong quang chẳng rạng phù không
 Đi về nắng lửa mưa giông
 Áo xiêm lem luốc, buồn trông dặm ngoài !
 Mang thân tướng trôi dài cõi ảo
 Bởi tiền căn vương nợ trần ai
 Thương cho một bậc anh tài
 Vương bài “Test thử”- trôi dài biển mê !
 (3 chuông...)

Nghiệp có nhẹ mới về cửa Đạo
 Chẳng vướng vào ma khảo thần hôn
 Mượn lời chuông mõ lưu liên
 Rửa trôi áo tục, làm duyên hiện tiền !
 Tu là dứt muợn phiền cỡi thế
 Tu là thôi chấp nệ vàng thau
 Thân người như ngọn cỏ lau
 Phát phơ trước gió, bể dâu lụy đò !
 (3 chuông...)

Đò khoả sóng- Dòng mê sực tỉnh
 Áo Thanh lương bất định cũng nhàu
 Bể trần vùi dập cơ cầu
 Sao không tỉnh ngộ, qua cầu gió bay !
 Chén Thanh thủy hẹn ngày hội ngộ
 Bước thiên di người nhớ về chơi
 Chén thù chén tạc đầy vơi
 Cùng nhau chia sẻ một trời gió trăng !
 (3 chuông...)

Trăng với gió cũng rằng: Kim cổ
 Vẫn cùng nhau vương nợ trần ai
 Ba sinh cũng một hội này
 Trả sao cho hết, đừng vay nữa mà !
 Cuộc trần thế như trò may rủi
 Rủi hay may cũng vậy mà thôi
 Gieo gì gặt nấy người ơi
 Đừng gieo trái đắng để đời hư hao !
 (3 chuông...)

Nhớ Tu tâm chớ đừng Tu áo
 Tạo căn lành chớ tạo căn ma
 Thiện căn đáo cửa Từ gia
 Ác căn thì phải đọa sa bãi bùn !
 Đêm thanh vắng mông lung ánh nguyệt
 Gió hiu hiu ngõ trước vòn hoa
 Thiên am lạnh giọt sương sa

Thoảng hồi Kinh tụng hồn xa Lục trần !
(3 chuông...)

Hoa cõi Tục cũng gần bên Phật
Gió đồng hoang cũng gặp Thiên sư
Bên nhau đàm đạo sớm chiều
Lời vô ngôn cũng đủ điều thịnh suy !
Manh áo vải đầu bì thế sự
Bát cơm rau cũng đủ thanh lương
Sá chi bụi cát vô thường
Thị phi cõi Tục cũng tuồng huyễn hư !
(3 chuông...)

Tâm với cảnh “Nhu như bất động”
Buổi loạn trần tâm vọng mới nguy
Đón người về, tiễn người đi
Cửa Thiền mở khép, chẳng suy Đạo Trời !
Đêm thanh vắng mượn lời chuông mõ
Phiến băng tâm chẳng đọ vàng thau
Dù ai đi trước về sau
Thiền môn dẫn lối- Đáo đầu Vị Lai !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

104. TU ĐI GIỮA CHÓN BỤI HỒNG

(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

Vẫn thương mùa năm cũ

Vẫn tiếc ngày vui qua

Hồn như ngọn gió xa

Vào ra không cầm giữ !

Mây ấy tụ rồi tan

Một trời không vẫn đó

Người theo dấu phong trần

Đỉnh triều thiêng rạn vỡ !

(3 chuông...)

Ta xếp ngàn cánh hạc

Thả bay về non xanh

Mang theo bao điều ước

Quay lưng- Phụ chẳng đành !

Cuộc hồng trần chuyển dịch

Ngày vui chẳng dài lâu

Gió qua chiều tĩnh mịch

Vẫn cội cành lao xao !

(3 chuông...)

Loài bướm đêm rũ cánh

Đóa hoa chiều vội rơi

Sắc hương về đất lạnh

Hồn luyến mãi khung trời !

Người như cơn bão rớt
Đi qua ngày phong quang
Bụi trần theo cơn khát
Vẫn còn mơ đá vàng !
(3 chuông...)

Áo xưa buồn phai sắc
Hồn ai vời non cao
Dấu bụi vàng rơi rắc
Khách trần hồng lao đao !
Đắng lòng thân Mục tử
Sa vào cõi hỗn mang
Đến đi buồn ủ rũ
Hồn theo gió truông ngàn !
(3 chuông....)

Hoa nào chiều năm cũ
Nên trái sầu xuân nay
Lòng người thôi đã phụ
Trái buồn xanh một đời !
Lao lung ngày nắng hạn
Đòi đoạn khúc từ ly
Theo đời buồn giả trá
Gặt- Hư hao mệnh người !
(3 chuông...)

Chuông mõ gọi tiền thân

Kệ kinh nhờ mai hậu
 Thân về gởi chiếu Thiên
 Hồn xa rời gió bão !
 Áo xưa chiều phai sắc
 Hồn vẫn còn thủy chung
 Thân này mai sống thác
 Hồn theo dấu muôn trùng !
 (3 chuông...)

Đến đi lòng chẳng bận
 Khóc cười dạ chẳng nao
 Cuộc hồng trần chẳng vướng
 Thì đâu nợ thân sau !
 Chiếu Thiên ta ngồi xuống
 Quên vọng trần lao xao
 Câu Kinh ngày tịnh tiến
 Dẫn hồn theo mây cao !
 (3 chuông...)

Gắm nhung hồn chẳng luyến
 Thân nay lụy lẽ nào
 Tiếng cội nguồn vẫy gọi
 Đêm- Bên bờ trăng khuya !
 Vẫn âm vang tiền kiếp
 Mơ hồ theo gió đưa
 Áo nâu sòng ta khoác
 Âm lòng đêm gió mưa !
 (3 chuông...)

Kẻ đường quang chân bước
Lang thang đến cửa Chùa
Trăng đêm dàu hao khuyết
Cõi Tịnh cầu chẳng sai !
Áo vải- Triều chuyển tiếp
Hồn xưa hóa Tịnh đài
Nghiệp này xin trả hết
Nợ mới nguyên không vay !
(3 chuông...)

Mượn hỏi Kinh tiếng Kệ
Quên thói đời bão giông
Định thần nên Trí huệ
Trí huệ xa bụi hồng !
Xin Tổ Thầy chứng giám
Cầu Cha Mẹ bao dung
Con nguyện Tu hết kiếp
Đề quy hỏi Diêu Cung !
(3 chuông- 3 mõ- lặp lại 3 lần...)

MỤC LỤC

57. TU MAU- NGUỒN CỘI TA VỀ.....	2
58. DÒNG THIỀN VỊ LAI.....	6
59. TU ĐI DỊCH CHUYỂN MỆNH TRẦN	10
60. LỤC CUNG GIÁNG BÚT (BÀI SỐ 02).....	15
61. TU LÀ CỘI PHÚC	18
62. LÒNG TRI ƠN	21
63. TU LÀ NGUỒN CỘI CHUYỂN LUÂN	25
64. THEO DẤU ĐÀI MÂY.....	28
65. MỘNG HOÀN NGUYÊN	32
66. HỒI CHUÔNG TẾ ĐỘ.....	36
67. TÌNH ĐỜI NGHĨA ĐẠO.....	40
68. LỜI CHUÔNG MỒ GỌI TIỀN THÂN	43
69. CÂU CHUYỆN NGÀN NĂM- NGƯỜI ĐI TÌM BÓNG.....	46
70. NGƯỜI VỀ TỪ CỘI SÁNG.....	49
71. CHUÔNG MỒ GỌI HỒN MÊ	53
72. TÌM VỀ TỰ TÁNH.....	57
73. VỌNG “TIẾNG CHUÔNG TÙ”	61
74. TU LÀ BUÔNG XẢ VỌNG TRẦN	64
75. TU ĐI CHO NHẸ NGHIỆP TRẦN	68
76. ĐƯỜNG VỀ CỘI TỊNH	72
77. LỜI NGUYÊN NƠI BIỂN LỤY	75
78. TU CHO ĐẸP ĐẠO, ĐẸP ĐỜI.....	78
79. MỘNG HÓA SINH	82
80. KHÚC CHUYỂN LUÂN	86
81. RỪNG MỀ- BIỂN NGỘ.....	90
82. THIÊN THƯ CHỈ DỤ CỦA “THÁNH ĐỨC NGÔI CAO”	94
83. LỜI NGUYÊN GIỮA CỘI PHONG BA.....	99
84. TU LÀ DỨT NẸO PHÙ ĐỒ	103
85. SẮM ĐỘNG TRỜI NAM	107
86. HẠT GIỐNG VƯỜN TRỜI.....	111
87. LỤC HÀNH CA.....	115

88. VỌNG TIẾNG CHUÔNG TỪ	118
89. NHE BƯỚC ĐƯỜNG MÂY	122
90. GIỮA ĐỜI CÓ ĐẠO	127
91. GIÓ VỀ CỎI TỊNH.....	131
92. HẸN NHAU QUA CỬA PHÙ ĐỒ	135
93. MỘNG HÌNH NHÂN.....	139
94. LỜI CON GỌI MẸ.....	142
95. TU LÀ GIỮ MỘT CHỮ TÂM	146
96. VỊ LAI PHÁP ĐẠO CA (BẢN SỐ 06).....	150
97. LỤC CUNG GIÁNG BÚT (BẢN SỐ 03)	154
98. MỘT KIẾP NHÂN SINH	158
99. MỤC TỬ ĐÁO TRẦN DƯƠNG.....	162
100. SÁM HỐI OAN GIA TRÁI CHỦ TIỀN CĂN	166
101. NGUỒN CỘI CHIÊU AN	170
102. LÒNG YẾU THƯƠNG	174
103. TU ĐỂ TRỞ VỀ NGUỒN CỘI THIÊN LƯƠNG	177
104. TU ĐI GIỮA CHỐN BỤI HỒNG.....	181